

GAZETA

GDAŃSK

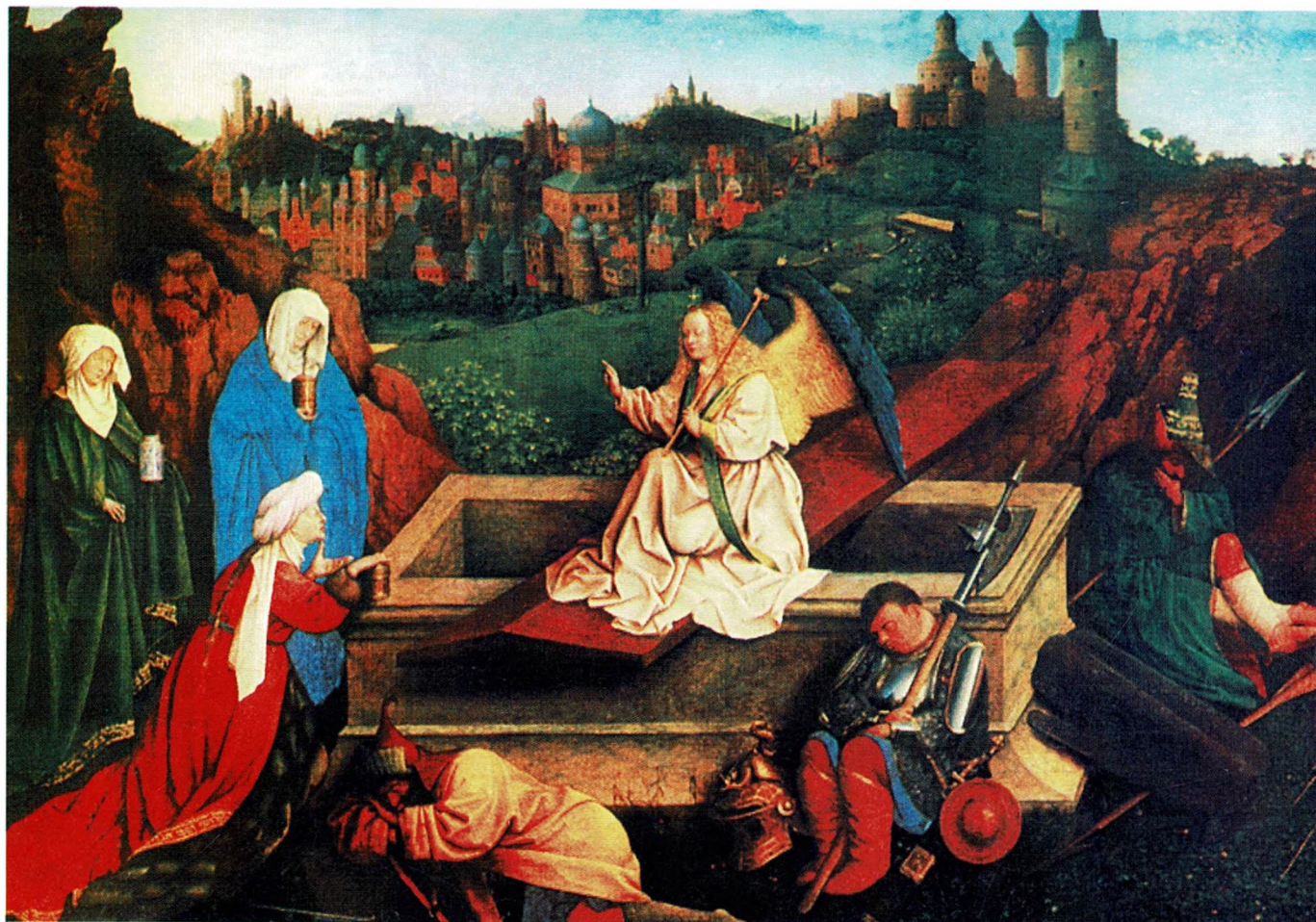
AMG

ISSN 1506-9745

Rok 11 nr 4 (124)

Kwiecień 2001

Cena 3 zł

(Proj. graf. na podst. obrazu Trzy Marie przy grobie, Hubert i Jan van Eyck, ok. 1420, Wydaw. M.)

Droga do Emaus

*Drogi nasze codziennie wiodą do Emaus,
Co dnia tysiące braci mijamy w pośpiechu –
Wśród nich i Ciebie, Jezu, nierozpoznawany,
Który dźwigasz na barkach ciężar naszych
grzechów.*

*Drogi nasze codziennie wiodą do Emaus –
Zbyt ciężko Cię rozpoznać i ciężko uwierzyć,
Żeś zawsze jest kaleką, starcem lub nędzarzem
Uporczywym, natrętnym i tragicznie biednym.*

*Drogi nasze codziennie do Emaus wiodą –
Rozprawiamy o Tobie uczenie i tkliwie:
Słyszysz nas i – z nadzieją krzyżem
przejdziecie grodząc
Prosisz o cyrenejską przysługę i ...milkniesz.*

*Drogi nasze codziennie wiodą do Emaus –
Wstępujemy do świątyni, by ujrzeć Cię w Hostii,
Aby móc Cię nie poznać w bliźnich, co mijają
By wykupić się z trudnej ofiary: z miłości...*

Maciej J. Kononowicz

Z ŻYCIA UCZELNI

Targi Zostań Żakiem 2001

Już po raz czwarty zostaliśmy zaproszeni do Uniwersytetu Gdańskiego na targi **Akademia 2001 Zostań Żakiem**, które odbyły się w dniach 19–21 marca 2001. O randze tej imprezy, która z każdym rokiem przedstawia coraz szerszą ofertę edukacyjną, świadczy uczestnictwo w Honorowym Komitecie Organizacyjnym ministra MEN prof. Edmund Wittbrodta oraz przedstawicieli władz miasta i województwa.

W targach uczestniczyło 20 szkół wyższych, organizatorzy kursów przygotowawczych i studiów za granicą, wydawnictwa oraz firmy oferujące pracę. Liczne imprezy towarzyszące przybliżyły kandy-

datom atmosferę studiów, być może pomogły w świadomym podjęciu decyzji o przyszłości i kierunku dalszego rozwoju.

Nasze stoisko – licząc po ilości wydanych materiałów informacyjnych – odwiedziło około 1200 osób. Pytania kandydatów dotyczyły rekrutacji, ale często młodzież pytała o przyjęcia na studia w świetle „nowej matury”. Stoisko nasze wizytowali: rektor prof. Wiesław Makarewicz oraz prorektor ds. dydaktyki prof. Andrzej Rynkiewicz.

W czasie trwania targów Uczelnia otworzyła swoje „podwoje” dla przyszłych studentów. Samorząd studencki zorganizował zwiedzanie pracowni Zakładów Teoretycznych Wydziału Lekarskiego oraz Wydziału Farmaceutycznego AMG.

mgr Anna Nałęcz

W dniu 19 marca 2001 r. w AMG złożył wizytę prof. Luis Beltran, prorektor ds. współpracy z zagranicą Uniwersytetu w Alcala (Hiszpania)

Nagroda Naukowa m. Gdańska im. Jana Heweliusza za rok 2000

Laureatem tegorocznej Nagrody Naukowej Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza za rok 2000 został prof. Roman Kaliszan, prorektor ds. nauki Akademii Medycznej w Gdańsku. Uroczystość wręczenia nagrody odbyła się w dniu 28.03.2001 roku.

Laureatowi, który jest także członkiem Kolegium Redakcyjnego *Gazety AMG* serdeczne gratulacje składa Redakcja.

Do Absolwentów AMG

Wydział Lekarski

– rocznik 1951–1956

Jubileuszowe spotkanie (po 50. latach od rozpoczęcia studiów) koleżanek i kolegów odbędzie się w Juracie 11–13 maja br. Informacje: Barbara Iwaszkiewicz-Bilikiewicz, Klinika Chorób Oczu, tel. 341 17 93.

Prezent dla doktorantów

Stuchacze Dziennych Studiów Doktoranckich otrzymali 55. egzemplarzy opracowania pt. „Porozumiewanie się w nauce” wydrukowane przez Polską Akademię Nauk, Wydział V, Warszawa, 1999. Opracowanie to zawiera bardzo przydatne informacje o zasadach pisania doktoratu, artykułu naukowego, a nawet sposobu wygłaszania referatu na zjazdach naukowych. Jest to unikatowa publikacja w Polsce. Sponsorem zakupu była Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych (kierownik: prof. Bolesław Rutkowski). Kilka egzemplarzy dostarczono również do Biblioteki Głównej AMG.

prof. Janusz Limon
przewodniczący Dziennych Studiów
Doktoranckich

Zdjęcia: Dariusz Omernik

KALENDARIUM REKTORSKIE

19.02.01 – Pomorska Izba Przemysłowo-Handlowa w Gdańsku zorganizowała noworoczne spotkanie pomorskich przedsiębiorców. Gościem honorowym spotkania był marszałek Sejmu Maciej Płażyński. W spotkaniu uczestniczył prorektor prof. Roman Kaliszan.

25.02.01 – Poseł na Sejm RP Ewa Sikorska-Trela w związku ze zbliżającym się końcem kadencji obecnego Sejmu zaprosiła „Wszystkie Szanowne Osoby” (cytat z zaproszenia) na spotkanie konsultacyjne w celu omówienia dalszej współpracy. W spotkaniu wzięli udział prorektor prof. Roman Kaliszan.

9.03.01 – Odbyło się kolejne posiedzenie Rady Ordynatorów Oddziałów Kardiologicznych woj. pomorskiego, zorganizowane przez Instytut Kardiologii. Informacje na temat planów utworzenia Centrum Kardiologicznego dla chorych z zawałem serca przedstawili rektor prof. Wiesław Makarewicz oraz prorektor prof. Andrzej Rynkiewicz.

19.03.01 – Wizyta w AMG prorektora ds. współpracy z zagranicą prof. Luisa Beltrana z Uniwersytetu w Alcalá (Hiszpa-

nia). Prof. Beltran zapoznał się z pracą Działu Współpracy z Zagranicą. Wizyta miała charakter roboczy.

20.03.01 – Uroczyste posiedzenie Senatu Uniwersytetu Gdańskiego kończące obchody 30-lecia działalności Uczelni. Posiedzenie odbyło się w Auli Wydziału Prawa i Administracji w Gdańsku – Oliwie. W programie m.in.: promocje doktorskie, wręczenie odznaczeń państwowych i resortowych oraz koncert okolicznościowy. W uroczystościach uczestniczył rektor prof. Wiesław Makarewicz.

20.03.01 – Otwarcie nowej Poradni Leczenia Bólu w Przychodni Specjalistycznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego nr 1. W poradni mieszczącej się na drugim piętrze Przychodni Przyklinicznej znajdują się gabinet lekarski, sala zabiegowa i dwa pomieszczenia do fizykoterapii. W otwarciu uczestniczył dyrektor administracyjny dr Sławomir Bautembach.

opracowała dr Emilia Mierzejewska

10 marca 2001 roku zmarła

Klementyna BILIKIEWICZOWA

emerytowany starszy bibliotekarz, wdowa po śp. prof. Tadeuszu Bilikiewiczu. Urodzona 30 marca 1907 r. we Lwowie, egzamin dojrzałości złożyła w Gimnazjum Sióstr Urszulanek w Krakowie w 1925 r. W latach 1925–1929 studiowała historię na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1929–1930 pracowała w Muzeum Archeologicznym PAU w Krakowie, następnie, jako wolontariusz, w Zakładzie Historii Medycyny UJ. W 1935 roku przeniosła się wraz z mężem do Kocborowa. 1 kwietnia 1946 r. podjęła pracę w Akademii Lekarskiej w Gdańsku, najpierw jako młodszy asystent w Zakładzie Historii i Filozofii Medycyny, a po jego rozwiązaniu, od września 1949 r. do lipca 1968 roku, tj. do przejścia na emeryturę – w Bibliotece Głównej Akademii Medycznej w Gdańsku. Należała do nielicznej grupy bibliotekarzy prowadzących pracę naukową. Była autorką opracowań dotyczących historii medycyny gdańskiej. Biegła znała języki – łaćski, francuski, niemiecki. Zawsze pogodna, z dużym poczuciem humoru. Człowiek wielkiej wiedzy i mądrości.

W dniu 11 marca 2001 r. zmarła

dr farm. Irena ŁUCZKIEWICZ

absolwentka Wydziału Farmaceutycznego naszej Uczelni i pracownik naukowo-dydaktyczny Katedry i Zakładu Farmakognozji z Ogrodem Roślin Leczniczych AMG w latach 1954–1992. Wychowawca wielu pokoleń studentów, utalentowany pracownik nauki, wybitny specjalista w dziedzinie farmakognozji. Człowiek niezwykłej skromności i dobroci, ogromnej kultury osobistej, otoczony powszechnym szacunkiem.

W numerze...

Targi Zostań Żakiem 2001	2
Nagroda im. Heweliusza za rok 2000 dla prof. R. Kaliszana	2
Kalendarium Rektorskie	3
Z Senatu AM w Gdańsku	4
Analiza sprawozdań jednostek AMG z działalności naukowej w 2000 r.	5
Przeczytane	5
Zarządzenia Rektora AM w Gdańsku ...	14
Komisja ds. Regulaminu Studiów	14
Fundusze przyznane AMG przez KBN ..	15
Akredytacja uczelni medycznych	16
Stowarzyszenie Absolwentów AMG	17
Zakład Parodontologii	18
Parę refleksji na marginesie spotkania poświęconego dydaktyce	19
Budowa zwierzętarni już w toku... ..	20
W prostych słowach	20
Posiedzenia, Towarzystwa, Zebrania ...	21
Nagrody PTFarm	24
Klub Seniora AMG	25
Kadry AMG i SPSK nr 1	25
Profesor Zdzisław Wajda uhonorowany ..	26
Kartki ze wspomnień starego profesora ..	25
Stanisław Żołnierowicz (1955–2001) ...	28
Jadwiga Tańkowska (1928–2001)	29
Wacław Wróblewski (1905–2000)	29
Andrzej Salamon (1936–2000)	30
Gł. specjalista ds. informatyzacji AMG ..	31
Ankieta oceniająca	32
Gdańsk był przez dwa dni stolicą polskiej kardiologii	34
Bal Kardiologa 2001	35
Serce będzie bić rytmicznie	35

GAZETA AMG

Redaguje zespół:

prof. dr hab. Marek Hebanowski, prof. dr hab. Brunon Imieliński (red. naczelny), prof. dr hab. Roman Kaliszan, prof. dr hab. Marek Latoszek, mgr Józefa de Laval (z-ca red. naczelnego), dr Emilia Mierzejewska, dr Aleksander Stanek, sekretarz red.: mgr Danuta Gołębiowska, red. tech.: mgr Tadeusz Skowrya.

Adres redakcji: Biblioteka Główna AMG, Gdańsk, ul. Dębinki 1, tel. 349-10-40; e-mail: gazeta@amg.gda.pl; www: http://www.amg.gda.pl/NAMG/GAZETA_AMG

Druk: **Drukonsul**. Nakład: 600 egz.

Wydanie dofinansowane przez KBN

Redakcja zastrzega sobie prawo niewykorzystania materiałów nie zamówionych, a także prawo do skracania i adiacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Warunki prenumeraty:

Cena rocznej prenumeraty krajowej wynosi 36 zł, pojedynczego numeru 3 zł; w prenumeracie zagranicznej – 3 USD.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Akademii Medycznej w Gdańsku z dopiskiem: prenumerata „Gazety AMG”:

Wielkopolski Bank Kredytowy S.A.
Oddz. Gdański 10901098-488-128-00

Z SENATU AM W GDAŃSKU

Sprawozdanie z posiedzenia w dniu 26 lutego 2001 r.

W pierwszej części obrad Senat pozytywnie zaopiniował wnioski:

- w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr. hab. Andrzeja Hellmanna
- w sprawie przedłużenia mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. Czesława Stankiewicza
- w sprawie przedłużenia mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. Elżbiety Pomarnackiej
- w sprawie przedłużenia mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. Ludwika Bukowskiego
- w sprawie powierzenia funkcji dyrektora Instytutu Położnictwa i Chorób Kobiety AMG prof. dr. hab. Januszowi Emerichowi.

Senat podjął uchwały:

- w sprawie powołania na Wydziale Lekarskim Oddziału Zdrowia Publicznego z kierunkiem kształcenia *zdrowie publiczne*. O przyjęciu na I rok studiów licencjackich w ramach określonego limitu miejsc na wybrany kierunek, decydować będzie liczba osiągniętych punktów otrzymanych w drodze konkursu świadectw dojrzałości (80%) oraz w wyniku rozmowy kwalifikacyjnej (20%). Ustalono następujące limity przyjęć: Oddział Zdrowia Publicznego – kierunek zdrowie publiczne: 85 miejsc, w tym specjalizacje: techniki medyczne – 30 miejsc, techniki stomatologiczne: protetyka stomatologiczna – 25 miejsc i higiena stomatologiczna – 30 miejsc. Termin przyjmowania dokumentów: 4 maja – 31 lipca 2001 r., termin kwalifikacji: 1–10 września 2001. Dla specjalizacji *techniki medyczne* program nauczania przygotowują prof. Michał Studniarek, prof. Jacek Jassem i prof. Piotr Lass, natomiast dla specjalizacji *techniki stomatologiczne* program przygotowuje prof. Barbara Adamowicz-Klepalska i dr. hab. Zdzisław Bereznowski. Marszałek województwa pomorskiego zadeklarował wolę przekazania naszej Uczelni budynku przy ul. Reduta-Miś, sąsiadującego z SPSK nr 3. W budynku tym mogłyby być również zlokalizowane pewne ważne dla szpitala agendy.
- w sprawie modyfikacji paragrafu 3 dokumentu „Zasady organizacji i funkcjonowania Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG-AMG” (załącznik do Uchwały Senatu AMG z

dnia 11.05.1993 r.). Zdanie pierwsze § 3: „*Na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii prowadzone będą pięcioletnie studia magisterskie z zakresu biotechnologii.*” Otrzymało brzmienie: „*Na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii prowadzone będą pięcioletnie studia magisterskie, magisterskie studia uzupełniające oraz trzyletnie studia zawodowe.*” Celem poprawki wprowadzonej do powyższego dokumentu jest aktualizacja tekstu, który powinien odzwierciedlać stan faktyczny.

- w sprawie powołania w SPSK nr 1 Klinicznego Centrum Kardiologii. Centrum zostanie utworzone na bazie SPSK nr 1. Na pełnomocnika ds. organizacji Centrum Kardiologicznego Rektor powołał prof. Andrzeja Rynkiewicza. W skład Centrum planuje się włączenie trzech jednostek: Kliniki Kardiologii i 2 pracowni: diagnostyki inwazyjnej i nieinwazyjnej. Rektor wyraził zadowolenie z widocznej integracji środowiska kardiologicznego. Istnieje zgodność odnośnie utworzenia takiego centrum i jego usytuowania. Marszałek województwa pomorskiego zadeklarował pełne poparcie dla inicjatywy. Potrzebna jest odpowiednia umowa z Pomorską Kasą Chorych, zapewniająca bieżące finansowanie działalności Centrum.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o zmianę regulaminu studiów doktoranckich. Wprowadzono dwa terminy rekrutacji: nabór kandydatów odbywać się będzie w marcu i październiku. Zmiana promotora i/lub tematu pracy doktoranta,

będzie mogła nastąpić tylko w przypadkach losowych po zasięgnięciu opinii Komisji Rady Wydziału ds. Studiów Doktoranckich. Potencjalny promotor będzie uczestniczył w części jawnej z egzaminu kwalifikacyjnego, natomiast nie będzie brał udziału w ocenie kandydata. Wprowadzono zmianę planu zajęć dydaktycznych: dla trzeciego i czwartego roku pensum zostało zredukowane o 50% i wynosić będzie 60 godzin.

Dyrektor administracyjny dr Sławomir Bautembach przedstawił ocenę działalności szpitali klinicznych w 2000 roku. W każdym ze szpitali klinicznych AMG wynik finansowy za rok 2000 jest ujemny. Z przedstawionych danych wynika, że w najgorszej sytuacji finansowej jest SPSK nr 3. Główne przyczyny ujemnych wyników finansowych to: niska realizacja kontraktów z kasami chorych, niepokojąco wysoki udział w kosztach działalności sprzętu jednorazowego oraz wysoki poziom kosztów usług, zwłaszcza porządkowych i pralniczych. Relatywnie niski udział wynagrodzeń w strukturze kosztów może mieć negatywny wpływ na sytuację kadrową (odpływ wysoko wykwalifikowanej kadry medycznej) i społeczną (niepokoje, akcje protestacyjne).

W sprawach bieżących rektor prof. Wiesław Makarewicz przedstawił informację na temat konferencji kończącej realizację grantu UM-JEP-13119-98 Programu TEMPUS, która odbywała się w dniach 23–24 lutego br. w naszej Uczelni. Rektor na forum Senatu złożył podziękowania p. Ewie Kiszce – kierownikowi Działu Współpracy z Zagranicą i dr. Jackowi Kaczmarkowi – koordynatorowi Współpracy z Zagranicą oraz całemu zespołowi za aktywny udział w pracach przygotowawczych.

mgr Grażyna Sadowska

Opinia Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku w sprawie ograniczenia obrotu gotówkowego w Uczelni

Senat Akademii Medycznej w Gdańsku po zapoznaniu się z przedstawionym projektem zarządzenia Rektora w sprawie ograniczenia obrotu gotówkowego w Uczelni pozytywnie opiniuje powyższy projekt mając na uwadze przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa obrotu pieniężnego w Uczelni.

Jednocześnie zobowiązuje Kwestora do podjęcia działań zmierzających do udzielenia wszystkim zainteresowanym stosownej pomocy w założeniu rachunków rozliczeniowych w banku.

WYNIKI WSTĘPNEJ ANALIZY SPRAWOZDAŃ JEDNOSTEK AMG Z DZIAŁALNOŚCI NAUKOWEJ W 2000 R.

W Tabeli 1 przedstawiona jest punktacja poszczególnych rodzajów aktywności naukowej uwzględnianych przez KBN. Zastosowano zasady punktacji analogiczne do ubiegłorocznych.

Podstawę obliczeń stanowiły ankiety otrzymane od poszczególnych jednostek wraz z wymaganą dokumentacją. Dla porównania w tabeli zamieszczono także odpowiednie dane z roku 1999.

Symbole w nagłówkach poszczególnych kolumn oznaczają: **IF** – punkty KBN za publikacje w czasopiśmie z listy filadelfijskiej posiadających *Impact Factor* w ustalonych przedziałach wartości; **non IF** – punkty KBN za publikacje w czasopiśmie spoza listy filadelfijskiej; **M** – punkty za monografie i podręczniki; **Poz** – pozostałe pozycje bibliograficzne punktowane przez KBN, np. streszczenia sympozjalne; **SiT** – punkty za stopnie i tytuły naukowe; **G** – punkty za granty; **R** – sumaryczna punktacja, jako miara aktywności naukowej jednostki; **N** – liczba przeliczeniowa osób zatrudnionych przy badaniach; **E** – współczynnik efektywności naukowej $E = R/N$.

W kolumnach 3–5 podane są kategorie uzyskane przez jednostkę w ostatnich trzech latach. Zestawienie tabelaryczne zostało przygotowane przez prof. Janusza Morysia i dr. Jerzego Dziewiątkowskiego. Panu Profesorowi i panu Dokto-

rowi serdecznie dziękuję za ogrom wykonanej pracy.

Przy parametryzacji starannie i konsekwentnie przestrzegano kryteriów, które obowiązują już drugi rok i które są jednako- kowe dla wszystkich jednostek. Przedstawione zestawienie ma jednak charakter wstępny i istnieje możliwość korekt ewentualnych niedokładności w terminie **do 15 kwietnia**.

Ostateczne wyniki parametryzacji będą podstawą rozdziału funduszy KBN przeznaczonych na badania statutowe przez Komisję Nauki (oddzielnie dla jednostek Wydziałów Farmaceutycznego i Lekarskiego).

Zgodnie z ustaleniami Komisji Nauki podstawę zróżnicowania finansowania poszczególnych jednostek będzie stanowiła liczba **R** zsumowana za lata 1999 i 2000. Natomiast średnia liczba **E** z tych dwóch lat będzie podstawą kategoryzacji jednostki w 2001 r.

W Tabeli 1 jednostki AMG zestawione są w kolejności od największej do najmniejszej liczby **E** za rok 2000. Zgodnie z zaleceniami Komisji Nauki nie przeprowadzono w tym roku oddzielnych zestawień dla jednostek podstawowych, klinicznych niezabiegowych, klinicznych zabiegowych i Wydziału Farmaceutycznego. Analiza porównawcza danych zamieszczonych w Tabeli 1 będzie przed-

miotem obrad Komisji Nauki i, niewątpliwie, dyskusji środowiskowych.

Wzorem ubiegłego roku Tabele 2–6 zawierają dodatkowe, nie parametryzowane przez KBN informacje wiążące się z aktywnością naukową pracowników Uczelni.

W Tabeli 2 wymienione są prace z afiliacją AMG zamieszczone w 2000 r. w czasopiśmie posiadających *Impact Factor* powyżej 3 punktów. W Tabeli 3 znajdują się granty KBN przyznane pracownikom AMG w ubiegłym roku. Liczba pozycji w obu tych tabelach wzrosła o około 1/3 w porównaniu z zestawieniami zeszłorocznymi.

Ze względu na dostępność danych możliwe stało się podanie cytowań pracowników Uczelni ze stopniem naukowym doktora i wyższym według *Science Citation Index* zarówno za rok 1999, jak i 2000. Wyniki analizy cytowań przedstawiają Tabele 4 i 5 (sprawdzenia i zestawienia danych dokonał dr hab. Antoni Nasal). Ze względów technicznych realne jest jedynie zestawienie cytowań prac, w których nasz pracownik występował jako pierwszy autor. Wyłączone są autocytowania, tzn. cytowania zamieszczone w tych pracach, w których rozważana osoba jest jednym ze współautorów.

W zestawieniach *SCI* obejmujących rok 1999 znajduje się 105 pracowników AMG, natomiast w roku 2000 umieszczono w nich 115 pracowników naszej Uczelni. Osoby te były cytowane w 1999 roku łącznie 572 razy, natomiast w 2000 roku – 622 razy. Wśród cytowanych w 1999 r. pierwszych autorów z AMG było 81 pracowników Wydziału Lekarskiego z łączną liczbą 378 cytowań oraz 24 pracowników Wydziału Farmaceutycznego z łączną liczbą 194 cytowań. Natomiast dane za rok 2000 przedstawiają się następująco: wśród 115 cytowanych pierwszych autorów z AMG znajdowało się 86 pracowników Wydziału Lekarskiego, którzy byli cytowani łącznie 403 razy oraz 29 pracowników Wydziału Farmaceutycznego, którzy byli cytowani łącznie 219 razy. Dla przypomnienia: w 1998 r. wśród 103 autorów z AMG cytowanych łącznie 556 razy były 72 osoby z Wydziału Lekarskiego z liczbą 302 cytowań oraz 30 osób z Wydziału Farmaceutycznego z 234 cytowaniami.

Tabela 6 prezentuje kierowników zespołów, które przysporzyły najwięcej korzyści finansowych Uczelni z prac naukowo-usługowych.

prof. Roman Kaliszan
prorektor ds. nauki

Przeczytane... o pokonanych...

Niepożyteczne życie jest wczesną śmiercią.

Johann Wolfgang Goethe (1749–1832), poeta

Dialog Honeggera ze sobą:

– I coś cię pokonało? – pomyślał.

– Wypłynąłem za daleko.

Pokonał go świat, ludzie, życie i sprawy życia.

Czasami nie ma sił, żeby wrócić w porę z za dalekiej podróży w świat.

Przegrywa się całkowicie i tonie.

Artur Honegger (1892–1955), kompozytor szwajcarski

Wybrał prof. Romuald Sztaba

Tabela 1. Wyniki oceny parametrycznej działalności naukowej jednostek organizacyjnych AMG w roku 2000. Dla porównania podane są także odpowiednie wyniki za rok 1999

Lp.	Jednostka	Kat. 98	Kat. 99	Kat. 00	Rok	IF	non- IF	M	Poz	SiT	G	R	N	E
1	Zakład Medycyny Molekularnej	-	-	A	2000	80	0,0	0	0,6	8	62	150,55	1,0	150,55
					1999	48	5,0	0	0,9	8	38	99,90	1,0	99,90
2	Zakład Medycyny Laboratoryjnej	A	A	A	2000	128	41,0	0	5,2	16	144	334,15	4,1	80,52
					1999	48	24,0	0	4,8	12	92	180,80	5,9	30,60
3	Katedra i Klinika Onkologii i Radioterapii	A	A	A	2000	272	48,0	32	23,7	12	0	387,70	5,3	73,15
					1999	168	33,5	23	16,3	0	24	264,75	6,2	42,70
4	Katedra i Zakład Biologii i Genetyki	A	A	A	2000	160	34,0	0	5,7	0	72	271,65	4,1	66,26
					1999	144	22,0	0	10,3	0	116	292,25	4,3	68,00
5	Katedra i Zakład Farmakologii	A	A	A	2000	168	15,0	0	0,9	8	0	191,85	2,9	66,16
					1999	112	10,0	0	3,3	8	0	133,25	3,9	34,20
6	Katedra i Zakład Biofarmacji i Farmakodynamiki	A	A	A	2000	192	0,5	20	17,0	24	28	281,45	5,6	50,26
					1999	184	10,0	0	17,7	12	24	247,65	4,9	50,50
7	Katedra i Klinika Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii	A	A	A	2000	272	67,5	52	17,0	40	24	472,50	9,4	50,00
					1999	424	23,5	16	5,6	20	0	489,05	9,7	50,40
8	Zakład Immunopatologii	B	B	B	2000	32	20,0	0	4,5	0	24	80,45	1,7	47,32
					1999	0	10,0	0	1,6	0	24	35,60	1,7	20,90
9	Katedra i Zakład Chemii Ogólnej	C	C	C	2000	136	8,0	6	6,4	0	24	180,40	3,9	46,26
					1999	39	5,0	0	2,3	0	0	46,30	2,9	16,00
10	Klinika Hematologii	A	B	A	2000	136	45,0	2	4,1	0	24	211,10	4,6	45,89
					1999	72	11,0	16	3,5	8	0	110,45	4,3	25,70
11	I Klinika Chorób Serca	B	A	A	2000	104	56,0	6	7,0	16	28	217,00	4,8	45,21
					1999	16	67,0	24	4,4	4	0	115,40	4,6	25,10
12	II Klinika Chorób Serca	A	A	A	2000	88	64,5	65	10,8	34	0	262,30	5,8	44,84
					1999	32	37,0	16	11,6	32	24	152,60	6,1	25,00
13	Zakład Histologii	A	A	A	2000	144	19,0	0	2,7	16	124	305,70	6,9	44,30
					1999	112	18,0	24	7,8	0	114	275,80	5,9	46,70
14	Klinika Nefrologii Dziecięcej	D	C	C	2000	56	32,0	0	1,0	0	0	88,95	2,3	39,53
					1999	0	13,0	0	1,1	0	0	14,10	1,8	7,80
15	Zakład Anatomii i Neurobiologii	A	A	A	2000	120	50,0	0	2,5	16	96	284,50	7,3	38,97
					1999	143	41,0	0	6,5	20	48	258,45	8,3	31,10
16	Katedra i Zakład Biochemii	A	A	A	2000	296	37,0	0	3,0	28	38	402,00	10,7	37,75
					1999	352	24,0	0	18,3	0	48	442,30	12,0	36,90
17	Katedra i Zakład Biologii i Botaniki Farmaceutycznej	B	B	B	2000	56	4,5	10	2,7	0	62	135,15	3,6	37,54
					1999	16	18,0	0	9,2	0	24	67,20	3,6	18,70
18	Zakład Żywienia Klinicznego i Diagnostyki Laboratoryjnej	B	C	B	2000	32	7,0	62	5,8	8	0	114,75	3,4	33,75
					1999	56	12,5	0	7,9	0	0	76,35	2,6	29,40
19	Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych	A	A	A	2000	248	30,0	13	9,0	36	24	360,00	10,9	33,18
					1999	368	40,0	14	14,2	32	0	468,20	8,8	53,20
20	Katedra i Zakład Medycyny Sądowej	A	A	A	2000	120	11,0	0	14,3	16	24	185,25	5,8	31,94
					1999	155	20,5	0	4,4	0	0	179,90	5,9	30,50
21	Zakład Medycyny Paliatywnej	C	B	B	2000	0	5,0	27	1,3	0	24	57,30	1,8	31,83
					1999	0	1,5	0	1,2	0	24	26,70	1,8	14,80
22	Zakład Immunologii	B	B	B	2000	40	4,0	0	2,8	8	0	54,80	1,8	30,44
					1999	40	5,0	0	6,3	0	24	75,30	2,1	35,90
23	Samodzielna Pracownia Diagnostyki Inwazyjnej Chorób Układu Krążenia	B	C	B	2000	32	7,0	4	4,3	0	0	47,30	1,6	29,56
					1999	0	17,0	0	3,0	0	0	19,95	1,5	13,30
24	Klinika Kardiologii	C	C	C	2000	24	48,0	2	5,6	28	96	203,60	6,9	29,29

Objaśnienia symboli znajdują się w tekście. Jednostki wymienione są w kolejności określonej przez wartość współczynnika efektywności naukowej *E* w 2000 r.

Lp.	Jednostka	Kat. 98	Kat. 99	Kat. 00	Rok	IF	non- IF	M	Poz	SiT	G	R	N	E
25	Zakład Medycyny Nuklearnej	B	B	B	2000	24	34,0	2	0,9	0	0	60,90	2,1	29,00
					1999	32	36,5	0	0,1	12	0	80,60	2,1	38,40
26	Katedra i Klinika Chorób Płuc i Gruźlicy	B	B	B	2000	104	19,0	4	6,5	20	0	153,50	5,3	28,96
					1999	0	54,0	0	5,4	20	24	103,35	4,9	21,10
27	Zakład Historii i Filozofii Nauk Medycznych	C	C	C	2000	0	7,5	0	0,3	20	0	27,80	1,0	27,80
					1999	0	0,0	6	7,0	0	0	13,00	1,7	7,60
28	I Katedra i Klinika Chirurgii	B	C	B	2000	128	41,0	6	7,2	12	0	194,15	7,1	27,35
					1999	64	30,0	0	6,6	0	48	148,60	6,4	23,20
29	Klinika Kardiologii Dziecięcej	C	B	B	2000	0	84,0	12	3,1	0	24	123,05	4,5	27,34
					1999	0	39,0	0	2,0	36	62	139,00	4,5	30,90
30	Katedra i Zakład Fizjopatologii	C	C	C	2000	56	13,0	0	2,1	8	0	79,10	2,9	27,28
					1999	32	14,5	0	3,8	0	14	64,25	3,2	20,10
31	Zakład Analityki Klinicznej	B	C	B	2000	96	8,0	0	0,9	0	0	104,90	4,3	24,40
					1999	24	22,0	20	1,8	0	24	91,80	3,7	24,80
32	Katedra i Klinika Neurochirurgii	B	B	B	2000	48	23,5	4	22,8	8	24	130,25	5,5	23,68
					1999	24	33,5	0	10,1	36	0	103,55	5,2	19,90
33	Katedra i Klinika Chirurgii Onkologicznej	C	C	C	2000	0	17,0	65	2,3	8	0	92,25	3,9	23,65
					1999	0	29,5	0	1,6	0	0	31,05	3,9	8,00
34	Zakład Anatomii Klinicznej	B	B	B	2000	0	52,0	0	5,8	14	0	71,80	3,4	21,12
					1999	0	8,0	0	9,2	28	0	45,15	3,2	14,10
35	Klinika Pediatrii, Gastroenterologii i Onkologii	B	B	B	2000	40	49,5	51	4,7	16	24	185,20	9,0	20,58
					1999	39	39,5	0	5,9	36	24	144,35	9,4	15,40
36	Katedra i Zakład Chemii Analitycznej	A	A	A	2000	40	17,0	10	3,2	20	0	90,20	4,6	19,61
					1999	112	8,0	0	8,8	24	0	152,75	5,0	30,60
37	Katedra i Zakład Farmacji Stosowanej	A	A	A	2000	56	23,0	16	10,9	0	24	129,90	7,1	18,30
					1999	40	15,5	16	0,8	16	24	112,30	7,4	15,20
38	Zakład Diagnostyki Chorób Serca i Naczyń	C	B	B	2000	16	19,0	4	0,2	8	0	47,20	2,6	18,15
					1999	0	28,0	0	1,1	4	0	33,10	2,2	15,00
39	Katedra i Zakład Patomorfologii	B	B	B	2000	48	48,0	0	9,0	8	0	113,00	6,3	17,94
					1999	48	35,5	0	3,8	32	0	119,25	5,6	21,30
40	Samodzielna Pracownia Embriologii	C	B	B	2000	32	5,0	0	0,6	0	0	37,55	2,1	17,88
					1999	24	6,0	0	0,4	0	0	30,35	2,1	14,50
41	Katedra i Zakład Farmakognozji	B	B	B	2000	0	5,0	0	2,6	0	48	55,55	3,2	17,36
					1999	48	12,0	0	1,8	24	14	99,80	3,2	31,20
42	Katedra i Zakład Toksykologii	A	A	B	2000	32	0,0	0	2,1	16	24	74,05	4,3	17,22
					1999	32	3,0	16	1,4	0	0	52,35	3,9	13,40
43	Samodzielna Pracownia Endokrynologii i Diagnostyki Laboratoryjnej	C	B	B	2000	24	8,0	0	1,9	8	24	65,85	3,9	16,88
					1999	0	20,0	6	3,4	0	10	39,40	2,1	18,80
44	Katedra i Zakład Technologii Chemicznej Środków Leczniczych	B	B	C	2000	48	6,0	0	0,1	8	24	86,10	5,1	16,88
					1999	0	13,0	0	0,8	0	0	13,75	4,1	3,40
45	Samodzielna Pracownia Mikroskopii Elektronowej	C	D	C	2000	0	10,0	0	10,6	8	0	28,60	1,7	16,82
					1999	16	0,0	0	1,5	0	0	17,50	1,7	10,30
46	Klinika Pediatrii, Hematologii, Onkologii i Endokrynologii	B	B	B	2000	40	91,0	9	5,6	16	0	161,55	10,0	16,16
					1999	24	30,0	0	5,6	24	40	123,60	8,9	13,90
47	Zakład Psychiatrii Biologicznej	B	B	B	2000	0	16,0	10	1,4	0	0	27,40	1,7	16,12
					1999	0	1,5	12	2,0	0	0	15,50	1,7	9,10
48	Katedra i Zakład Biochemii Farmaceutycznej	C	C	C	2000	48	5,0	0	0,8	0	0	53,80	3,4	15,82
					1999	24	0,0	0	11,5	0	0	35,50	3,4	10,40

Lp.	Jednostka	Kat. 98	Kat. 99	Kat. 00	Rok	IF	non- IF	M	Poz	SiT	G	R	N	E
49	II Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologii i Endokrynologii	A	A	A	2000	24	18,5	4	8,8	16	48	119,25	8,0	14,91
					1999	56	22,0	0	35,6	0	48	161,60	8,0	20,20
50	II Klinika Chorób Psychiczych	B	B	B	2000	0	27,5	18	4,7	12	24	86,20	5,8	14,86
					1999	0	14,0	26	15,5	0	24	79,45	5,0	15,90
51	Katedra i Klinika Chirurgii Klatki Piersiowej	B	B	B	2000	32	24,0	6	6,7	8	0	76,70	5,4	14,20
					1999	0	27,0	2	5,1	12	0	46,10	4,4	10,50
52	Klinika Chirurgii Dziecięcej	A	A	B	2000	40	10,0	0	8,9	0	0	58,85	4,3	13,69
					1999	8	5,0	0	4,9	0	24	41,85	5,0	8,40
53	Zakład Mikrobiologii Jamy Ustnej	B	C	C	2000	0	23,0	0	0,7	0	0	23,70	1,8	13,17
					1999	0	4,0	0	0,6	12	0	16,55	1,8	9,20
54	Klinika Chorób Wewnętrznych, Endokrynologii i Zaburzeń Hemostazy	B	B	B	2000	0	84,5	0	2,3	4	0	90,75	7,0	12,96
					1999	32	43,0	0	4,7	8	0	87,70	8,0	11,00
55	Zakład Stomatologii Dziecięcej	C	B	C	2000	0	48,5	0	2,9	12	0	63,40	5,1	12,43
					1999	0	36,5	0	1,6	8	0	46,10	4,7	9,80
56	Katedra i Klinika Chorób Skórnych i Wenerycznych	A	A	B	2000	24	55,0	20	6,3	8	0	113,30	9,5	11,93
					1999	24	54,0	24	19,2	20	0	141,20	9,3	15,20
57	I Klinika Chorób Psychiczych	B	B	C	2000	16	66,0	52	1,9	0	0	135,90	11,6	11,72
					1999	0	21,0	46	2,3	8	0	77,25	11,6	6,70
58	Katedra i Zakład Chemii Fizycznej	B	B	B	2000	32	30,0	0	1,3	0	0	63,25	5,6	11,29
					1999	96	14,0	16	3,6	16	0	145,55	6,2	23,50
59	Katedra i Zakład Chemii Organicznej	B	A	B	2000	40	19,0	0	0,0	0	0	59,00	5,3	11,13
					1999	44	15,0	0	0,9	20	0	79,85	5,9	13,50
60	Katedra i Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii	C	B	C	2000	32	39,0	34	1,1	0	0	106,05	9,9	10,71
					1999	0	59,0	0	10,3	8	0	77,30	9,9	7,80
61	Zakład Medycyny Rodzinnej	C	C	C	2000	24	17,0	8	1,9	16	0	66,90	6,7	9,99
					1999	16	6,5	16	1,7	16	24	80,15	7,1	11,30
62	Klinika Chorób Wewnętrznych i Ostreńch Zatruc	C	C	C	2000	0	33,5	0	0,2	0	0	33,70	3,4	9,91
					1999	24	15,0	0	1,5	0	0	40,50	3,8	10,80
63	Klinika Neurologii Rozwojowej	C	C	C	2000	0	3,5	0	1,8	0	24	29,30	3,1	9,45
					1999	0	16,5	0	1,4	8	14	39,85	3,1	12,90
64	Samodzielna Pracownia Psychologii Medycyny	C	C	C	2000	0	9,0	4	0,8	0	0	13,75	1,5	9,17
					1999	0	5,5	0	0,1	0	0	5,60	1,5	3,70
65	Katedra i Klinika Chorób Oczu	C	C	C	2000	24	4,0	0	1,4	28	0	57,35	6,4	8,96
					1999	0	28,0	0	2,6	0	0	30,55	6,1	5,00
66	Katedra i Zakład Bromatologii	A	A	A	2000	0	7,5	10	4,8	0	0	22,25	2,5	8,90
					1999	48	2,0	24	2,6	0	0	76,60	2,5	30,60
67	Zakład Radiologii	C	C	C	2000	24	7,0	4	24,6	16	0	75,55	8,5	8,84
					1999	32	51,0	0	7,9	16	0	106,90	9,1	11,70
68	Zakład Zdrowia Publicznego i Medycyny Społecznej	C	C	C	2000	0	14,0	0	2,1	8	0	24,05	2,9	8,29
					1999	0	8,0	0	2,1	0	0	10,10	3,6	2,80
69	Katedra i Zakład Stomatologii Zachowawczej	C	C	C	2000	16	30,0	10	0,8	0	0	56,80	7,0	8,11
					1999	0	28,5	0	1,4	0	0	29,85	8,9	3,40
70	II Klinika Położnictwa i Ginekologii	A	A	B	2000	24	24,0	10	12,0	0	0	70,00	9,4	7,45
					1999	0	78,0	16	3,3	20	0	117,30	9,7	12,10
71	Katedra i Klinika Chorób Uszu, Nosa, Gardła i Krtani	B	C	C	2000	0	63,0	0	0,0	0	0	63,00	8,6	7,33
					1999	0	25,0	0	14,3	8	0	47,25	8,6	5,50
72	Katedra i Zakład Fizjologii	B	B	C	2000	0	15,0	2	2,1	0	24	43,05	6,1	7,06
					1999	0	6,0	0	1,7	0	24	31,65	6,1	5,20

Lp.	Jednostka	Kat. 98	Kat. 99	Kat. 00	Rok	IF	non- IF	M	Poz	SiT	G	R	N	E
73	Zakład Higieny i Epidemiologii	C	C	C	2000	0	2,0	12	0,9	12	0	26,85	3,9	6,88
					1999	0	9,0	0	0,5	0	0	9,50	3,2	3,00
74	Katedra i Klinika Urologii	C	C	C	2000	0	0,5	0	5,5	16	0	21,95	3,3	6,65
					1999	24	4,5	0	1,4	20	0	49,90	3,3	15,10
75	Katedra i Zakład Chemii Farmaceutycznej	A	B	B	2000	16	5,0	0	1,1	12	0	34,10	5,4	6,31
					1999	88	1,0	0	3,6	0	0	92,60	4,7	19,70
76	Katedra i Klinika Chirurgii Urazowej	B	C	B	2000	16	8,0	0	2,0	8	0	33,95	5,7	5,96
					1999	0	68,0	0	16,3	4	0	88,30	5,7	15,50
77	Zakład Parodontologii	C	C	C	2000	0	18,0	0	0,1	0	0	18,10	3,4	5,32
					1999	0	8,0	0	0,6	0	0	8,60	2,6	3,30
78	Samodzielna Pracownia Informatyki Medycznej	D	D	D	2000	0	0,5	0	5,8	0	0	6,30	1,2	5,25
					1999	0	9,0	0	0,0	0	0	9,00	1,9	4,70
79	Katedra i Klinika Ortopedii	A	B	C	2000	0	5,0	5	4,5	40	0	54,45	12,4	4,41
					1999	0	8,0	0	4,1	0	0	12,10	11,5	1,10
80	Katedra i Zakład Protetyki Stomatologicznej	C	C	C	2000	0	28,0	5	2,0	0	0	35,00	8,1	4,32
					1999	0	11,0	0	4,2	0	0	15,15	8,5	1,80
81	Katedra i Zakład Fizyki i Biofizyki	C	C	B	2000	16	3,5	0	1,4	0	0	20,85	5,1	4,05
					1999	7	6,0	32	28,0	0	0	73,00	5,3	13,80
82	Katedra i Zakład Chemii Nieorganicznej	C	C	C	2000	0	5,5	0	0,0	0	0	5,50	1,4	3,93
					1999	8	0,0	0	1,9	0	0	9,90	1,7	5,80
83	Klinika Neurologii Dorosłych	C	B	C	2000	0	13,0	0	3,2	0	0	16,20	4,7	3,45
					1999	0	10,5	0	2,8	12	0	25,25	5,7	4,40
84	Klinika Gastroenterologii	D	C	D	2000	0	8,5	8	1,7	12	0	30,20	8,8	3,43
					1999	0	7,0	0	1,1	0	0	8,10	8,7	0,90
85	Katedra i Zakład Rehabilitacji	C	C	C	2000	0	9,5	0	1,4	0	0	10,85	3,2	3,39
					1999	0	4,5	16	3,0	8	0	31,50	3,2	9,80
86	Katedra i Zakład Mikrobiologii Lekarskiej	B	B	C	2000	0	13,5	0	1,3	0	0	14,80	4,7	3,15
					1999	8	10,0	0	0,0	0	0	18,00	4,3	4,20
87	Samodzielna Pracownia Patomorfologii Klinicznej	C	C	C	2000	0	0,0	0	0,1	8	0	8,10	2,6	3,12
					1999	0	0,0	0	0,0	12	0	12,00	2,4	5,00
88	Zakład Ortodontji	D	D	D	2000	0	6,5	0	0,5	0	0	7,00	2,7	2,59
					1999	0	14,0	0	0,5	0	0	14,50	2,3	6,30
89	Zakład Medycyny Ratunkowej i Katastrof	C	D	C	2000	0	2,0	2	0,6	0	0	4,60	1,8	2,56
					1999	0	4,0	6	0,0	8	0	18,00	2,5	7,20
90	Klinika Chorób Zakaźnych	C	C	C	2000	0	5,0	0	3,2	8	0	16,20	9,6	1,69
					1999	0	7,0	0	3,8	0	0	10,80	9,2	1,20
91	I Klinika Położnictwa i Ginekologii	A	B	C	2000	0	12,5	0	0,5	0	0	12,95	11,0	1,18
					1999	0	2,0	0	1,3	4	24	31,30	11,5	2,70
92	Katedra i Klinika Chirurgii Szcękowo-Twarzowej	D	C	D	2000	0	0,0	6	0,5	0	0	6,50	9,5	0,68
					1999	0	16,0	0	0,1	12	0	28,10	8,8	3,20
93	Katedra i Zakład Mikrobiologii Farmaceutycznej	C	D	D	2000	0	1,0	0	0,3	0	0	1,30	2,2	0,59
					1999	0	5,0	0	0,3	0	0	5,30	2,2	2,40
94	Zakład Socjologii Medycyny i Patologii Społecznej	C	C	C	2000	0	0,0	0	0,5	0	0	0,50	2,1	0,24
					1999	0	0,0	17	0,9	20	0	37,85	2,4	15,80
95	Klinika Chirurgii Plastycznej i Leczenia Oparzeń	D	C	C	2000	0	0,0	0	0,8	0	0	0,75	3,2	0,23
					1999	0	9,0	4	0,9	0	0	13,85	1,5	9,20
96	Samodzielna Pracownia Farmacji Społecznej	-	-	-	2000	0	0,0	0	0,1	0	0	0,10	1,0	0,10
					1999	0	0,0	0	0,0	0	0	0,00	0,0	0,00

Tabela 2. Publikacje w 2000 r. o *Impact Factor* większym od 3 (* - prace omyłkowo pominięte w zestawieniu za rok 1999)

Lp.	Czasopismo	Autorzy	Tytuł artykułu, rok, tom, strony od - do	Impact Factor
1-2.	Journal of National Cancer Institute	J.G.M. Klijn, L.V.A.M. Beex, L. Mauriac, J.A. van Zijl, C. Veyret, J. Wildiers, J. Jassem, M. Piccart, J. Burghouts, D. Beckquart, F. Mignolet, L. Duchateau and members of the EORTC Breast Cancer Cooperative Group	Combined treatment with a LHRH-agonist and tamoxifen is superior to each drug alone in premenopausal metastatic breast cancer: results of a 3-arm randomized study (EORTC 10881), 2000, 92, 903-911	12,945
1-2.	Journal of National Cancer Institute	N. van Zanwijk, O. Dalesio, U. Pastorino, N. De Vries, H. van Tinter i zesp., m.in. E. Jassem	EUROSCAN, a randomised trial of vitamin A and N-acetylcysteine in patients with head and neck cancer or lung cancer, 2000, 92, 977-986	12,945
3.	The Lancet	Symphony investigators, m.in. A. Ryńkiewicz	Comparison of sibrifiban with aspirin for prevention of cardiovascular events after acute coronary syndromes: a randomised trial, 2000, 29, 337-245	10,197
4-6.	Circulation	B.G. Phillips, M. Kato, C.A. Pesek, M. Winnicki, K. Narkiewicz, C. Davidson, V.K. Somers	Sympathetic activation by sildenafil, 2000, 102, 3068-3073	9,090
4-6.	Circulation	K. Narkiewicz, R.L. Cooley, V.K. Somers	Alcohol potentiates orthostatic hypotension: implications for alcohol-related syncope, 2000, 101, 398-402	9,090
4-6.	Circulation	R. Sutton, M. Bribnole, C. Menozzi, A. Raviele, P. Alboni, A. Moya for the Vasovagal Syncope International Study (VASIS) Investigators, m.in. D. Kozłowski	Dual-chamber pacing in the treatment of neurally mediated tilt-positive cardioinhibitory syncope. Pacemaker versus no therapy: a multicenter randomized study, 2000, 102 (3), 294-299	9,090
7.	Blood	T. Robak, Z.Z. Błoński, M. Kasznicki, M. Błasińska-Morawiec, E. Krykowski, A. Dmoszyńska A., Hellmann i wsp.	Cladribine with prednisone versus chlorambucil with prednisone as first-line therapy in chronic lymphocytic leukemia: report of a prospective, randomized, multicenter trial, 2000, 96, 2723-2729	8,782
8.	The Journal of Biological Chemistry	G.B. Sala-Newby, N.V.E. Freeman, A.C. Składanowski, A.C. Newby	Distinct roles for recombinant cytosolic 5'-nucleotidase-I and-II in AMP and IMP catabolism in COS-7 and H9c2 rat myoblast cell lines, 2000, 275, 16, 11666-11671	7,666
9.	Journal of American College of Cardiology	L. Bernardi, J. Wdowczyk-Szulc, C. Valenti et al.	Effects of controlled breathing, mental activity and mental stress with or without verbalization on heart rate variability, 2000; 35, 1462-9	7,368
10.	American Journal of Pathology	J. Lasota, A. Woźniak, M. Sarlomo-Rikala, J. Rys, R. Kordek, A. Nassar, L.H. Sobin, M. Miettinen	Mutations in exons 9 and 13 of KIT gene are rare events in gastrointestinal stromal tumors, 2000, 157, 1091-1095	6,436
11-12.	Hypertension	M. Kato, B.G. Phillips, G. Sigurdsson, K. Narkiewicz, C.A. Pesek, V.K. Somers	Effects of sleep deprivation on neural circulatory control, 2000, 35, 1173-1175	4,913
11-12.	Hypertension	K.E. Schroeder, K. Narkiewicz, M. Kato, C.A. Pesek, B.G. Phillips, C. Davidson, V.K. Somers	Personality type and neural circulatory control, 2000, 36, 830-833.	4,913
13.	Journal of Physiology (London)	M. Jankowski, M. Szczepańska-Konkel, L. Kalinowski, S. Angielski	Bidirectional action of extracellular ATP on intracapillary volume of isolated rat renal glomeruli. 2000, 51, 3, 491-496	4,552
14.	Brain Pathology	E. Izycka-Świeszewska, M. Dębiec-Rychert, J. Borowska-Lechman, D. Gąsecki, W. Kloc, J. Stefanowicz, A. Iwaniukowicz, R. Rzepko, A. Roszkiewicz, J. Limon	Heterogeneity of primitive neuroectodermal tumors within the spinal canal and the skull, 2000, 10, 119-125	4,154
15-17.	Free Radicals in Biology and Medicine	E. Damiani, B. Kalińska, A. Canapa, S. Canestrari, M. Woźniak, E. Olmo, L. Greci	The effects of nitroxide radicals on oxidative DNA damage, 2000, 28, (8), 1257-1265	4,079

Lp.	Czasopismo	Autorzy	Tytuł artykułu, rok, tom, strony od - do	Impact Factor
15-17.	Free Radicals in Biology and Medicine	J. Renke, S. Popadiuk, M. Korzon, B. Bugajczyk, M. Woźniak	Protein carbonyl groups' content as a useful clinical marker of antioxidant barrier impairment in plasma of children with juvenile chronic arthritis, 2000, 29, (2), 101-104	4,079
15-17.	Journal of Medicinal Chemistry	J. Poptawski, B. Łozowska, A.T. Dubis, B. Lachowska, S. Witkowski, D. Siluk, J. Petrusiewicz, R. Kaliszan, M. Strzałkowska, Z. Chilmonczyk	Synthesis and hypolipidemic and antiplatelet activities of α -asarone isomers in humans (in vitro), mice (in vivo), and rats (in vivo), 2000, 43, 3671-3676	4,079
18.	Antimicrobial Agents and Chemotherapy	A. Adedoyin, Ch. E. Swenson, L. Bolcsak, A. Hellmann i wsp.	A pharmacokinetic study of amphotericin B lipid complex injection (abelcet) in patients with definite or probable systemic fungal infections, 2000, 44, 2900-2902	3,969
19-20.	Kidney International	J. Gumprecht, M.J. Zychma, W. Grzeszczak, E. Żukowska-Szczepkowska, W. Trautsohl, S. Górczyńska, I. Szydtowska, I. Gawlik, B. Rutkowski, P. Rutkowski, M. Klinger, D. Zwolińska, O. Smoleński, R. Baczyński, R. Drabczyk, K. Szprynger	Angiotensin I-converting enzyme gene insertion/deletion and angiotensinogen M235T polymorphisms: Risk of chronic renal failure, 2000; 58; 513-519	3,807
19-20.	Kidney International	G. Ardissino, C. P. Schmitt, M.L. Bianchi, V. Dacso, A. Claris-Apiani, O. Mehls, for European Study Group on Vitamin D in Children with Renal Failure, m.in. A. Żurowska	No difference in intestinal strontium absorptoin after oral or iv calcitriol in children with secondary hyperparathyroidism, 2000, 58, 981 - 988	3,807
21.	Proteins	G. Zolese, G. Falcioni, E. Bertoli, R. Galeazzi, M. Woźniak, Z. Wypych, E. Gratton, A. Ambrosini.	Steady-state nad time resolved fluorescence of albumins interacting with N-oleylethanolamine, a component of the endogenous N-acylethanol-amines, 2000, 40, (1), 39-48	3,580
22.	Applied Environmental Microbiology	A. Czyż, J. Jasiecki, A. Bogdan, H. Szpilewska, G. Węgrzyn	Genetically modified <i>Vibrio harveyi</i> strains as potential bioindicators of mutagenic pollution of marine environments, 2000, 66, 599-605	3,541
23.	Transplantation	Y. Qiu, L.D. Fairbanks, K. Ruckemann, C.H. Hawrylowicz, D.F. Richards, B. Kirschbaum, H.A. Simmons	Mycophenolic acid-induced GTP depletion also affects ATP and pyrimidine synthesis in mitogen stimulated primary human T-lymphocytes, 2000, 69, (5), 890-897	3,463
24.	British Journal of Haematology	T. Robak, Z.Z. Błoński, M. Kasznicki, B. Ceglarek, A. Dmochyńska, A.B. Skotnicki, M. Soroka-Wojtaszko, W. Nowak, J. Dwilewicz-Trojaczek, A. Tomaszewska, A. Hellmann, K. Lewandowski i wsp.	Cladribine with or without prednisone in the treatment of treated and untreated B-cell chronic lymphocytic leukaemia - updated results of leukaemia - multicentre study of 378 patients, 2000, 108, 357-368	3,204
25.	Annals of Oncology	J.B. Vermorken, A. Kobierska, B. Chevallier, F. Zanaboni, A. Pawiński, G. Bolis dla EORTC Gynecological Cancer Cooperative Group	A phase II study of high-dose epirubicin in ovarian cancer patients previously treated with cisplatin, 2000, 11, 1035-1040	3,195
26.	Journal of Neuroscience Research	A. Jankowska, B. Madziar, M. Tomaszewicz, A. Szutowicz	Acute and chronic effects of albuminum on acetyl-CoA and acetylcholine metabolism in differentiated and nondifferentiated SN56 cholinergic cells, 2000, 51, 4, 695-703	3,125
27.	Journal of Hypertension	P. Kruszewski, L. Bieniaszewski, J. Neubauer, B. Krupa-Wojciechowska	Headache in patients with mild to moderate hypertension is generally not associated with simultaneous blood pressure elevations, 2000, 18, 437-444.	3,039
*	Trends in Biochemistry	T.A. Millward, S. Żotniewicz, B.A. Hemmings	Regulation of protein kinase cascades by protein phosphatase 2A, 1999, 24, 186-191	17,085
*	Biochemistry	S. Resjo, A. Okniańska, S. Żotniewicz, V. Manganiello, E. Degerman	Phosphorylation and activation of phosphodiesterase type 3B in adipocytes in response to serine/threonine phosphatase inhibitors: deactivation of PDE3B in vitro by protein phosphatase type 2A, 1999, 341, 839-845	3,855

Tabela 3. Prace naukowo-badawcze (granaty)
przyznane w roku 2000

Lp.	Numer projektu	Kierownik	Jednostka	Kwota przyznana
1.	G-35	prof. Zbigniew Kmiec	Katedra Histologii i Immunologii	350.000
2.	G-75	prof. Andrzej Hellmann	Klinika Hematologii	320.000
3.	G-46	dr Maria Tomaszewicz	Katedra Biochemii Klinicznej	250.000
4.	G-39	prof. Renata Ochocka	Katedra i Z-d Biologii i Botaniki Farmaceutycznej	231.000
5.	G-15	dr Ewa Pilarska	Klinika Neurologii Rozwojowej	220.000
6.	G-10	dr Jacek Juściński	Klinika Kardiologii	200.000
7.	G-14	prof. Olgierd Narkiewicz	Katedra Anatomii	200.000
8.	G-9	prof. Paweł Słoniewski	Katedra i Klinika Neurochirurgii	150.000
9.	G-51	dr Leszek Bieniaszewski	Katedra i Klinika Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii	150.000
10.	G-60	prof. Zbigniew Brzozowski	Katedra i Zakład Technologii Środków Leczniczych	150.000
11.	G-76	prof. Bolesław Rutkowski	Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych	150.000
12.	G-38	prof. Mirosława Narkiewicz	Klinika Kardiologii	145.000
13.	G-40	prof. Mirosława Krauze-Baranowska	Katedra i Zakład Farmakognozji	122.000
14.	G-8	prof. Roman Kaliszan	Katedra i Zakład Biofarmacji i Farmakodynamiki	50.000
15.	G-44	prof. Jan Ereciński	Klinika Kardiologii Dziecięcej	50.000
16.	G-49	prof. Andrzej Myśliwski	Katedra Histologii i Immunologii	50.000
17.	G-55	prof. Michał Woźniak	Katedra i Zakład Chemii Ogólnej	50.000
18.	G-6	prof. Stefan Angielski	Katedra Biochemii Klinicznej	49.800
19.	G-45	prof. Julian Świerczyński	Katedra i Zakład Biochemii	49.980
20.	G-48	prof. Renata Ochocka	Katedra i Zakład Biologii i Botaniki Farmaceutycznej	49.800
21.	G-50	prof. Mirosława Szczepańska-Konkel	Zakład Analityki Klinicznej	49.800
22.	G-52	prof. Andrzej Myśliwski	Katedra Histologii i Immunologii	49.700
23.	G-63	prof. Roman Kaliszan	Katedra i Zakład Biofarmacji i Farmakodynamiki	30.000
24.	G-59	Marta Bartczak	Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG i AMG	20.000
25.	G-47	mgr Bogdan Falkiewicz	Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG i AMG	19.900
26.	G-41	prof. Andrzej Rynkiewicz	I Klinika Chorób Serca	11.840
27.	G-33	lek. Marcin Okrój	Katedra Histologii i Immunologii	10.000
28.	G-7	dr Andrzej Mincewicz	Zakład Alergologii	9.960

Tabela 4. Lista osób, które uzyskały w 1999 r., jako pierwszy autor, co najmniej 10 cytowań wg *Science Citation Index*

Lp.	Autor z AMG	Liczba cytowań
1.	R. Kaliszan	91
2.	K. Jaśkiewicz	40
3-4.	J. Limon K. Narkiewicz	28 28
5.	P. Szefer	23
6.	R. Smoleński	18
7-8.	H. Lamparczyk T. Liberek	15 15
9-10.	J. Bigda J. Myśliwska	14 14
11.	J. Witkowski	13
12.	T. Pawełczyk	12
13-14.	A. Nasal J. Świerczyński	10 10

Tabela 5. Lista osób, które uzyskały w 2000 r., jako pierwszy autor, co najmniej 10 cytowań wg *Science Citation Index*

Lp.	Autor z AMG	Liczba cytowań
1.	R. Kaliszan	105
2.	K. Narkiewicz	69
3.	J. Limon	35
4.	K. Jaśkiewicz	28
5.	P. Szefer	27
6.	A. Nasal	18
7.	R. Smoleński	17
8.	J. Witkowski	16
9.	T. Liberek	15
10.	A. Szutowicz	14
11-12.	T. Pawełczyk P. Zarzycki	10 10

Tabela 6. Kierownicy zespołów, które przysporzyły najwięcej korzyści finansowych Uczelni z prac badawczo-usługowych

Lp.	Kierownik pracy	narzut + zysk
1.	prof. Jacek Jassem	47.386,71
2.	prof. Adam Bilikiewicz	44.739,36
3.	prof. Stanisław Janicki	42.095,11
4.	prof. Andrzej Hellmann	41.989,15
5.	prof. Henryk Lamparczyk	26.350,00
6.	prof. Roman Kaliszan	25.942,47
7.	prof. Zygmunt Chodorowski	25.842,33
8.	prof. Barbara Krupa-Wojciechowska	22.629,05
9.	prof. Andrzej Rynkiewicz	18.542,22
10.	prof. Jerzy Mielnik	17.789,44
11.	prof. Andrzej Kryszewski	16.533,38
12.	prof. Jerzy Landowski	12.455,72
13.	dr Walenty Nyka	10.699,21

ZARZĄDZENIA REKTORA AM W GDAŃSKU

Zarządzenie nr 3/2001 z dnia 26 lutego 2001 r.

w sprawie powołania
kierunków studiów na Wydziale
Nauk o Zdrowiu AMG

Na podstawie art. 48.1.2. ustawy z dnia 12.09.1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 65, poz. 385) oraz uchwały nr 11/00/01 Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku z dnia 29 stycznia 2001 r. na Wydziale Nauk o Zdrowiu powołuje się następujące kierunki 3-letnich dziennych studiów licencjackich:

- pielęgniarstwo i położnictwo
- fizjoterapia

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem uchwalenia przez Senat.

Zarządzenie nr 4/2001 z dnia 26 lutego 2001 r.

w sprawie zmian
organizacyjnych na Wydziale
Farmaceutycznym AMG

Na podstawie § 12 Statutu Akademii Medycznej w Gdańsku oraz uchwały nr 13/00/01 Senatu AMG z dnia 29 stycznia 2001 r. wprowadzam następujące zmiany na Wydziale Farmaceutycznym:

1. W strukturze Wydziału Farmaceutycznego powołuje się Oddział Medycyny Laboratoryjnej, z zadaniem prowadzenia:
 - dziennych 5-letnich studiów magisterskich na kierunku analityka medyczna,

– dziennych 3-letnich studiów licencjackich na kierunku analityka kliniczna.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem uchwalenia przez Senat.

Zarządzenie nr 5/2001 z dnia 27 lutego 2001 r.

w sprawie ograniczenia
obrotu gotówkowego

Na podstawie uchwały nr 15/00/01 Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku z dnia 29 stycznia 2001 r. w celu zminimalizowania kosztów ochrony wartości pieniężnych oraz zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, zarządza się, co następuje:

Wszelkie decyzje związane z wykonywaniem dyspozycji pieniężnych winny zmierzać do stosowania obrotu bezgotówkowego. Występowanie obrotu gotówkowego winno być ograniczone do niezbędnego minimum.

W tym celu ustaliam:

1. Pojedyncze zakupy towarów i usług w formie gotówkowej mogą być dokonywane do kwoty 500,- zł.
2. Opłaty egzaminacyjne wnoszone przez kandydatów na studia, opłaty studentów za zakwaterowanie oraz wszystkie inne powyżej 100,- zł mogą być uiszczane tylko w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy AMG.

Kierownik Osiedla Studenckiego określi system rejestrowania w domach studenckich wniesionych opłat na podstawie okazywanych przez studentów dowodów wpłaty za dany mie-

siąc w celu bieżącej kontroli należnych Uczelni opłat.

3. Wyплаты:

- stypendiów i nagród dla studentów,
- stypendiów doktorskich i doktoranckich
- wypłat pożyczek i innych świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, będą dokonywane w formie bezgotówkowej na wskazany przez zainteresowanego jego rachunek rozliczeniowy w banku.

4. W uzasadnionych przypadkach wymagających odstępstw od zasad ustalonych wyżej, decyzję podejmuje Dyrektor Administracyjny po zasięgnięciu opinii Kwestora.

5. Pracownicy Uczelni, doktoranci i studenci kierując się dobrem Uczelni, powinni założyć osobiste rachunki w dowolnym banku dla realizacji wypłat wynagrodzeń, stypendiów i innych świadczeń w formie bezgotówkowej.

W związku z powyższym ustala się:

1. Wszystkie umowy zawierane z osobami fizycznymi od dnia 1 marca 2001 r. (umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy o pracę, umowy o udzielenie pożyczek z ZFSS i inne) mogą być zawarte pod warunkiem posiadania przez osobę zainteresowaną konta rozliczeniowego w banku w celu realizacji wypłat wynagrodzeń i innych świadczeń w formie bezgotówkowej.
2. Studenci i doktoranci nie posiadający kont rozliczeniowych w banku powinni je założyć do końca marca br. Wypłata stypendiów za miesiąc kwiecień br. będzie realizowana wyłącznie na konta osobiste w banku.
3. W celu ułatwienia pracownikom i studentom założenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, przedstawiciele poszczególnych banków będą do dyspozycji zainteresowanych w określonych dniach w siedzibie Uczelni, o czym pracownicy i studenci Uczelni zostaną powiadomieni oddzielnym pismem.
4. Nadzór nad realizacją Zarządzenia sprawują zastępcy dyrektora administracyjnego, w tym Kwestor – każdy w zakresie swoich kompetencji oraz pracownicy działów im podlegli.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2001 r.

prof. Wiesław Makarewicz
rektor

KOMISJA DS. REGULAMINU STUDIÓW

Rektor Akademii Medycznej w Gdańsku powołał Komisję ds. Regulaminu Studiów na okres bieżącej kadencji władz Uczelni 1999-2002 r. w składzie:

Przewodniczący: dr hab. Jacek Bigda

Członkowie: dr hab. Jerzy Landowski, prof. nzw.
prof. dr hab. Janusz Moryś
dr hab. Jacek Petruszewicz, prof. nzw.
dr hab. Wojciech Czarnowski, prof. nzw.
dr Waldemar Budziński.

FUNDUSZE PRYZNANE AKADEMII MEDYCZNEJ W GDAŃSKU PRZEZ KBN

Komitet Badań Naukowych

Szanowny Pan
prof. dr hab. Wiesław Makarewicz
Rektor
Akademii Medycznej w Gdańsku

Wielce Szanowny Panie Rektorze

Uprzejmie informuję, że Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych podjął decyzję (Zarządzenie nr 5/2001 z dnia 6 lutego 2001 r.) o przeznaczeniu na dofinansowanie działalności statutowej jednostek Zespołu Nauk Medycznych w 2001 r. – środków stanowiących 91,88% kwot rozdysponowanych w roku ubiegłym.

W warunkach tak znacznego obniżenia poziomu finansowania działalności statutowej (należy jeszcze uwzględnić przewidywaną w ustawie budżetowej inflację – 7%) Zespół P05 podjął decyzję o następującym podziale środków:

- 91,9% ubiegłorocznej dotacji dla jednostek – jbr i PAN oraz wydziałów szkół wyższych kategorii 1, 2 i 3 z wyjątkiem trzech jednostek PAN pierwszej kategorii, które otrzymają finansowanie na poziomie roku ubiegłego;
- 70,0% ubiegłorocznej dotacji dla jednostek 4 kategorii z zastrzeżeniem dalszego znaczącego obniżenia dotacji w przypadku braku zdecydowanego wzrostu aktywności naukowej, która będzie oceniana według znowelizowanego systemu kategoryzacji;
- niedotowaniu jednostek, które w 2000 r. nie miały przyznanej kategorii.

Znowelizowane zasady kategoryzacji na lata 2002–2005, po uchwaleniu przez Komitet zostaną udostępnione wszystkim jednostkom i będą miały zastosowanie do rozpatrzenia wcześniej złożonych wniosków o zmianę lub przyznanie kategorii. Nowo przyznane kategorie będą obowiązywać od 2002 r. Ocena zostanie dokonana na podstawie udokumentowanych osiągnięć naukowych, kształcenia i rozwoju kadry naukowej oraz innych kryteriów świadczących o prestiżu krajowym i międzynarodowym jednostki. Ocena będzie dotyczyła osiągnięć w okresie ostatnich 3 pełnych lat od 1998–2000.

Jednocześnie informuję, że istnieją możliwości pozyskiwania środków budżetowych poprzez finansowanie przez KBN projektów badawczych, celowych i zamawianych zgodnie z trybem przyjętym dla oceny tych projektów.

Pragnę również zwrócić uwagę na możliwość pozyskiwania środków pozabudżetowych z funduszy Unii Europejskiej. Nieliczne dotychczas wnioski jednostek naukowych przesyłane do V Ramowego Programu UE świadczą o niedocenianiu korzyści wynikających z udziału w międzynarodowych konsorcjach operujących najnowszymi rozwiązaniami i technologiami.

Z poważaniem

prof. dr hab. Tadeusz Popiela
przewodniczący Zespołu Nauk Medycznych

Warszawa, 2001.02.22

Minister Nauki
Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych
Andrzej Wiszniewski

DB/530/2001

Rektor
Akademii Medycznej w Gdańsku
Decyzja nr 179/E–389/S/2001

Na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz. U. nr 8, poz. 28, z 1993 r. nr 52, poz. 240, z 1995 r. nr 30, poz. 152, z 1996 r. nr 106, poz. 496, z 1997 r. nr 24, poz. 118, nr 75, poz. 469, nr 80, poz. 500, nr 96, poz. 590, nr 121, poz. 770, z 1998 r. nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. nr 62, poz. 718 i nr 91, poz. 1008), art. 67 ust. 4 i art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. nr 155, poz. 1014, z 1999 r. nr 38, poz. 360, nr 49, poz. 485, nr 70, poz. 778 i nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. nr 6, poz. 69, nr 12, poz. 136, nr 48, poz. 550, nr 95, poz. 1041, nr 119, poz. 1251 i nr 122, poz. 1315) oraz w związku z uchwałą nr 9/2001 Komitetu Badań Naukowych z dnia 15 lutego 2001 r. w sprawie przyznania środków finansowych na finansowanie lub dofinansowanie działalności statutowej jednostek naukowych w 2001 r. (Dz. Urz. MN i KBN nr 4, poz. 14) przyznaję dotację podmiotową w wysokości **3.098.900 zł** (słownie: **trzy miliony dziewięćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset złotych**) na dofinansowanie działalności statutowej jednostek organizacyjnych szkoły wyższej w 2001 r., zgodnie z podziałem ustalonym w załączniku do decyzji.

Zawiadamiam jednocześnie, że:

1. jednostki otrzymają kategorie ustalone w załączniku do decyzji,
2. zadania objęte działalnością statutową oraz wydatki całkowite na ich realizację jednostka określa samodzielnie, uwzględniając możliwości finansowania tych zadań z przyznanej dotacji oraz innych źródeł,
3. dotacja obejmuje także środki na dofinansowanie kosztów: współpracy naukowej i naukowo-technicznej z zagranicą, w szczególności określonej w umowach międzyrządowych albo w protokołach wykonawczych do tych umów; łączności komputerowej krajowej i zagranicznej; importu czasopism naukowych i innych nośników informacji naukowej.

dr Jan Krzysztof Frąckowiak
wz. przewodniczącego podsekretarza stanu

Załącznik do Decyzji nr 179/E–389/S/2001 z dnia 2001.02.22 Akademia Medyczna w Gdańsku

Lp.	Nazwa jednostki badawczej	Zespół KBN	Kategoria	Dotacja KBN w zł
1.	Wydział Farmaceutyczny	P05	2	559 700
2.	Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologii	P05	3	2 539 200
Razem				3 098 900

AKREDYTACJA UCZELNI MEDYCZNYCH

Komisja Akredytacyjna Uczelni Medycznych (KAUM) została powołana uchwałą Konferencji Rektorów Akademii Medycznych w Polsce w Gdańsku w dniu 7 października 1997 r. Jak wynika ze statutu tego organu:

KAUM jest **organem** społeczności akademickiej polskich uczelni medycznych, **niezależnym od władz państwowych**, mającym kompetencje decyzyjne i opiniotwórcze w zakresie:

1. określenia warunków koniecznych dla prowadzenia przeddyplomowych studiów medycznych,
2. określenia standardów edukacyjnych w odniesieniu do studiów medycznych, prowadzonych przez wydziały lekarskie,
3. zapewnienia ciągłej oceny jakości kształcenia w medycynie.

KAUM koncentruje się na kształceniu przeddyplomowym, biorąc pod uwagę jego program, organizację, kwalifikacje kadry, wyposażenie dydaktyczne, wewnętrzną kontrolę jakości oraz wyniki egzaminów państwowych.

KAUM podlega Konferencji Rektorów Akademii Medycznych, przed nią składa sprawozdania ze swojej działalności. Informuje o przyznawanych akredytacjach.

KAUM poddaje oddzielnej ocenie formy, programy i toki studiów realizowane na razie jedynie na kierunku lekarskim wydziałów lekarskich. Przygotowuje się do podjęcia takich zadań dla kierunku stomatologicznego oraz dla wydziałów farmaceutycznych.

W skład KAUM wchodzi nauczyciele akademicki, po jednym z każdej uczelni, z wydziałów lekarskich, posiadający tytuł naukowy lub przynajmniej stopień doktora, zaproponowani przez właściwych rektorów, posiadający znaczące doświadczenie w zakresie nauczania i organizacji dydaktyki, dysponujący czasem niezbędnym do zrealizowania zadań Komisji. Otrzymali oni akt nominacji na członków KAUM, podpisany przez przewodniczącego Konferencji Rektorów Akademii Medycznych w Polsce, na okres pięciu lat, tj. od 1 stycznia 1998 roku do 31 grudnia 2002 roku.

Ostatnio, za zgodą Konferencji Rektorów, skład KAUM uzupełniono o przedstawicieli kierunku stomatologicznego i wydziałów farmaceutycznych. Żaden z tych przedstawicieli nie pochodzi z naszej Uczelni. Nominacje do końca 2002 r. otrzymali:

przedstawiciele stomatologii:

1. Dr hab. Maria Chomyszyn-Gajewska z Collegium Medicum UJ w Krakowie
2. Prof. dr hab. Hubert Wanyura z AM w Warszawie

3. Prof. dr hab. Jerzy Malinowski z PAM w Szczecinie

4. Prof. dr hab. Marek Ziętek z AM we Wrocławiu

przedstawiciele farmacji:

1. Prof. dr hab. Józef Lorenc z AM w Łodzi

2. Prof. dr hab. Tadeusz Hermann z AM w Poznaniu

3. Prof. dr hab. Józef Sawicki z AM w Warszawie

4. Prof. dr hab. Jolanta Wysocka z AM w Białymstoku.

W skład KAUM ponadto wchodzi lub uczestniczą jedynie w zebraniach:

- przedstawiciel Naczelnej Izby Lekarskiej,
- przedstawiciel Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego,
- dyrektor Departamentu Nauki i Kadr Medycznych Ministerstwa Zdrowia,
- przedstawiciel samorządu studenckiego.

Do pierwszych obowiązków KAUM należało opracowanie kwestionariuszy i standardów edukacyjnych dla kierunku lekarskiego. Po ich opracowaniu kwestionariusze i standardy zostały przesłane do wszystkich uczelni medycznych. Standardy były również drukowane w *Gazecie AMG*.

Obecnie kwestionariusze i standardy są w trakcie dostosowywania ich do wymagań kierunku stomatologicznego i dla wydziałów farmaceutycznych.

Jak wynika ze statutu KAUM wszystkie wydziały lekarskie, a w przyszłości i oddziały czy wydziały stomatologii i wydziały farmaceutyczne zobowiązane są do poddania się ocenie jakości kształcenia proponowanej przez KAUM.

Etapy procedury akredytacyjnej

Uczelnia przystępująca do akredytacji informuje o tym KAUM i przesyła opracowane kwestionariusze w żądanej liczbie egzemplarzy. Poszczególne działy kwestionariusza są rozdzielane i przekazywane do opracowania odpowiednio dobranym zespołom członków KAUM. Członkowie KAUM w mniejszych zespołach, opracowują konkretne działy kwestionariusza. Z tego etapu pracy powstają wstępne opracowywania, w których brane są pod uwagę informacje zawarte w kwestionariuszach i konfrontacja z wymogami standardów.

I. Opracowuje się na podstawie kwestionariusza:

- a. dane ogólne dotyczące uczelni, specyfikę danej uczelni z jej celami i zadaniami. Dla naszej Uczelni bardzo wartościowe mogą okazać się propozycje Rektora, by przystąpić do procesu formułowania misji naszej Uczelni.

b. program nauczania przeddyplomowego, w tym czas trwania studiów, liczba godzin. (przyjęto jako normę 5500 godzin razem z praktykami wakacyjnymi), wykaz przedmiotów w porównaniu do *minimum nauczycielskich*, z wyszczególnieniem przedmiotów pominiętych i nauczanych nadprogramowo, proporcje wykładów, seminariów i ćwiczeń, zajęcia laboratoryjne, kliniczne, ambulatoryjne, umiejętności praktyczne, indywidualny tok studiów, zajęcia zintegrowane, fakultatywne, nadobowiązkowe, obecność koordynatorów nauczania, szczególnie w nauczaniu prowadzonym przez wiele jednostek (np. interny, chirurgii, pediatrii), indywidualny tok studiów, wymiana studentów z zagranicą.

c. organizacja i ocena procesu nauczania, w tym instytucje czy osoby odpowiedzialne za organizację tego toku, istnienie komisji programowych i centralnej koordynacji toku studiów, wydruk programów nauczania, sposób ich modyfikowania, udział studentów w kształtowaniu programów nauczania, rady wydziału poświęcone dydaktyce, zebrania poświęcone dydaktyce w poszczególnych jednostkach, ocena nauczania dokonywana przez kierowników zajęć, istnienie systemów oceny efektywności nauczania, stosowanie ankiet i sposób wykorzystywania zawartych w nich informacji, podnoszenie kwalifikacji pedagogicznych nauczycieli i ich forma, obecność w uczelni zakładu dydaktyki, studia doktoranckie, szkolenie specjalistyczne.

d. pracownicy i jednostki dydaktyczne, w tym obsada stanowisk kierowniczych przez samodzielnych pracowników naukowych, liczba samodzielnych pracowników nauki w jednostce, obciążenie dydaktyczne jednostek, warunki prowadzenia zajęć dydaktycznych, wyposażenie dydaktyczne, sale wykładowe, seminaryjne, sale ćwiczeń.

e. działalność naukowa poszczególnych jednostek, w tym granty międzynarodowe, granty KBN, granty uczelniane, kategoria KBN, liczba publikacji w poszczególnych jednostkach, *impact factor*, organizacja zjazdów, konferencji.

f. studenckie towarzystwo naukowe i jego działalność.

g. biblioteka, w tym wyposażenie, liczba pracowników, wydatki, usługi biblioteczne, informacja naukowa, szkolenie.

h. komputery i technologia informacyjna.

i. studenci, w tym opieka zdrowotna, warunki studiowania i wypoczynku, dostęp do obiektów sportowych, domy akademickie, kontakt z władzami uczelni, organizacje studenckie, aktywność kulturalna studentów, warunki funkcjonowania samorządu studenckiego, opinia studentów o wydziale.

Wyniki tak przygotowanego opracowania przedstawiane są i omawiane na posiedzeniu KAUM.

II. W drugim etapie ma miejsce wizyta zespołu akredytacyjnego KAUM w uczelni. W skład takiego zespołu wchodzi: przewodniczący KAUM i jego dwaj zastępcy oraz jeden z członków KAUM.

W czasie wizyty w uczelni prowadzone są rozmowy z władzami uczelni i wydziału, z kierownikami wybranych jednostek, z adiunktami i asystentami, ze studentami. Mają miejsce również wizyty w zakładach i klinikach, w bibliotece, w domach akademickich.

Na koniec pobytu sporządzany jest protokół wstępny, z wyszczególnieniem wszelkich uwag dotyczących zarówno pozytywnych, jak i negatywnych zaobserwowanych w czasie wizyty.

III etap to przygotowanie ostatecznego protokołu, który jest oparty na informacjach uzyskanych z kwestionariuszy i uwagach otrzymanych od zespołu wizytującego.

Wniosek ostateczny o przyznaniu lub nieprzyznaniu akredytacji zostaje przedstawiony członkom KAUM do tajnego głosowania, a informacja o wyniku głosowania i przyznaniu akredytacji jest przekazywana Kolegium Rektorów Akademii Medycznych.

Dokument potwierdzający nadanie akredytacji wręcza przewodniczący KAUM władzom uczelni.

W żadnym z powyższych etapów nie bierze udziału przedstawiciel danej uczelni ani inny członek KAUM związany w inny sposób z ocenianą uczelnią, np. związany studiami. Wszystkie obrady KAUM dotyczące procedury akredytacyjnej w konkretnej uczelni są objęte tajemnicą.

Zgodnie ze statutem KAUM akredytacja jest przyznawana na pięć lat. Może być ona przyznawana na okres krótszy, jeśli w czasie procedury akredytacyjnej zostaną stwierdzone na tyle liczne odstępstwa od standardów, że wymagają one korekty w wyznaczonym przez KAUM okresie.

Do dnia dzisiejszego akredytację na pięć lat uzyskały: Wydział Lekarski AM we Wrocławiu, dwa Wydziały Lekarskie AM w Warszawie. Na ukończeniu jest procedura akredytacyjna dwu Wydziałów Lekarskich Śląskiej Akademii Medycznej, a zaważowana jest (po wizycie zespołu akredytacyjnego) akredytacja w AM w Lublinie. Wizyta w *Collegium Medicum* Uniwersytetu Jagiellońskiego rozpoczęła się 18 marca. Wydział Lekarski AM w Łodzi dostarczył już wypełnione kwestionariusze. Zostały wstępnie opracowane przez członków KAUM i będą przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia KAUM.

prof. Barbara Śmiechowska

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW AMG

Spotkaniem z posłem na Sejm RP

W dniu 25 stycznia 2001 r. zebranie SA AMG poprzedziło spotkanie z posłem na sejm RP dr. Władysławem Szkopem na temat „*Szanse i zagrożenia Reformy Ochrony Zdrowia*”. Poseł, który jest nie tylko absolwentem naszej Uczelni, ale także synem jej absolwentów i ojcem studentki tutejszego Wydziału Lekarskiego, sprawił bardzo dobre wrażenie jako człowiek kompetentny i przystępny. Jego wystąpienie było rzeczowe i pobudziło do żywej dyskusji.

Zebranie sprawozdawcze

Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Absolwentów Akademii Medycznej w Gdańsku za okres od 14 stycznia 2000 r. do 25 stycznia 2001 r.

Na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym w dniu 14 stycznia 2000 r. wybrano: **Zarząd w składzie:**

prof. Brunon Imieliński – prezes; dr med. Jerzy Kossak – I wiceprezes, resortowy ds. Wydziału Lekarskiego; prof. Barbara Adamowicz-Klepalska – wiceprezes ds. Oddziału Stomatologicznego; prof. Irena Kozakiewicz – wiceprezes ds. Wydziału Farmaceutycznego; dr Kamil Jankowski – sekretarz; prof. Wiesław Makarewicz i dr Marek Gembal – członkowie Zarządu; student Marcin Skrabalak – łącznik z Samorządem Studenckim

Komisja Rewizyjna:

prof. Tadeusz Korzon – przewodniczący; dr Bogumił Filipek – członek; dr Alfred Jankau – członek

Sąd Koleżeński:

dr Lubomira Bożyk – przewodnicząca; dr med. Bogumił Przeździak

Funkcje **skarbnika** powierzono prof. Irenie Kozakiewicz. Obowiązek ten przyjął obok pełnionej funkcji wiceprezesa.

Prace Zarządu

W okresie sprawozdawczym Zarząd odbył 9 zebrań. W początkowym okresie skoncentrowano się na uporządkowaniu spraw formalnych. Odnowiono rejestrację w Sądzie. Uzyskano rejestrację podatkową NIP, co natrafiło na trudności ze względu na opóźnienie. Uregulowano sprawy związane z numerem REGON (zmiana adresu siedziby, a w związku z tym i przynależności do Urzędu Skarbowego). Uporządkowano materiały archiwalne Stowarzyszenia, łącznie z ewiden-

cją członków. Liczba zarejestrowanych członków na koniec roku wynosi 375 osób.

Sprawy finansowe

W okresie rocznej działalności udało się Zarządowi zwiększyć stan posiadania Stowarzyszenia. Bilans zamknięcia za rok 2000 = 3.736,28 zł, przy bilansie otwarcia = 366,02 zł. Troską Zarządu jest możliwie regularne egzekwowanie składek członkowskich.

Pomoc Uczelni

Uzyskano od Uczelni lokal na siedzibę Stowarzyszenia, a także pomoc w prowadzeniu dokumentacji merytorycznej, w osobie p. Grażyny Zedler oraz księgowej. Członkowie Zarządu pełnili dyżury w siedzibie Stowarzyszenia raz w tygodniu z przerwą wakacyjną.

Utworzono stronę internetową Stowarzyszenia na serwerze Akademii.

Zaprojektowano i wydrukowano papier firmowy Stowarzyszenia (listowniki).

Organizowane imprezy

Stowarzyszenie było inicjatorem oraz współorganizatorem uroczystości odnowienia dyplomów rocznika absolwenckiego 1950, w czasie której wygłoszono adres gratulacyjny do jubilatów ze strony Stowarzyszenia. Połączono ją także z nadaniem honorowego członkostwa prof. Zdzisławowi Wajdzie. Poczęstunek w Bibliotece Głównej AMG był w dużej części zorganizowany przez Stowarzyszenie dzięki pozyskaniu sponsorów, środków otrzymanych z Okręgowej Izby Lekarskiej i z dotacji Rady Miasta Gdańska.

W dniu 13 października 2000 r. Stowarzyszenie zorganizowało „Piknik poinaukuracyjny” – imprezę plenerową, finansowaną ze środków pozyskanych od sponsorów. Uczestniczyło w niej około 200 osób.

Obecnie trwają przygotowania do uroczystości odnowienia dyplomów rocznika 1951 z Wydziału Lekarskiego i (po raz pierwszy) z Wydziału Farmaceutycznego, w których uczestniczy Zarząd Stowarzyszenia.

Zarząd czyni starania o pozyskanie członków spośród nowych absolwentów. Wyrazem tego było m.in. uczestniczenie w dyplomatorium rocznika 2000, na którym Prezes wygłosił adres gratulacyjny i apel o wstępowanie do naszej organizacji.

Przyjemną oprawą zebrania był poczęstunek ufundowany przez firmę PHARMAG. Przy bogato zastawionym bufecie kontynuowana była dyskusja – zresztą nie tylko o reformie ochrony zdrowia.

prof. Brunon L. Imieliński

ZAKŁAD PARODONTOLOGII wkroczył w drugie 5-lecie

Zachęcona wypowiedzią redaktora naczelnego naszego pisma prof. B. L. Imielińskiego, który w artykule zatytułowanym „Postowie” (*Gazeta AMG* nr 2 z 2001 r.), poświęconym jubileuszowi 10-lecia *Gazety*, napisał „Osobną niepodważalną wartością jest zapoznanie czytelników z aktualnymi osiągnięciami Uczelni ...” pragnę przedstawić skrótowo dotychczasową działalność Zakładu Parodontologii, który ma już za sobą 6-letnią działalność. Jak szybko mija czas...

Początki, o których pisałam w *Gazecie* w 1996 r., były trudne. Zaczynaliśmy bowiem pracę w 4-osobowym składzie, w 2 pomieszczeniach budynku przy ul. E. Orzeszkowej 18, a potrzeby dydaktyczne wówczas nie były znacząco mniejsze. Wspominamy więc z wdzięcznością życzliwość i pomoc, jaką okazali nam koledzy i pracownicy Zakładu Stomatologii Zachowawczej pod kierownictwem prof. Edwarda Witka i asystenci Zakładu Stomatologii Dziecięcej – kierownikiem był wówczas dr n. med. Jerzy Kaczmarczyk – którzy w pierwszym roku funkcjonowania Zakładu Parodontologii prowadzili (z wyjątkiem 1 osoby) wspólnie z nami zajęcia dla studentów Oddziału Stomatologicznego.

W lutym 1996 r. otrzymaliśmy nową siedzibę przy ul. Dębowej 1A, z 6-fotelową salą kliniczną, wyposażoną w nowoczesne fotele i unity, 1-fotelowym gabinetem dla potrzeb chirurgii periodontologicznej, pomieszczeniem przeznaczonym na fizykoterapię i salę seminaryjną. Otrzymaliśmy więc wspaniałe warunki, które pozwoliły stopniowo rozwijać naszą działalność. W kolejnych latach, dzięki zrozumieniu władz Uczelni, otrzymaliśmy dalsze etaty stosownie do potrzeb dydaktycznych i działalności usługowo-leczniczej, tak bardzo potrzebnej naszemu społeczeństwu zagrożonemu powszechnie chorobami przyzębia. Za to zrozumienie i życzliwość pragnę podziękować JM Rektorom – prof. Zdzisławowi Wajdzie i prof. Wiesławowi Makarewiczowi.

Czy potrafilismy i czy nadal umiemy te „dary” Uczelni należycie spożytkować, dla jej dobra i dobra studentów?

Trudno jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie. Myślę jednak, że zrobiliśmy wszystko, albo wiele, aby tak było.

Postęp w periodontologii i „*oral medicine*” sprawił, że pierwsze nasze dążenia szły w kierunku należytego przygotowania kadry nauczycieli akademickich, aby mogła sprostać wyzwaniom.

Od początku funkcjonowania Zakładu naszym wspólnym celem było więc do-

skonalenie zawodowe całego zespołu w ośrodkach akademickich o najdłuższych tradycjach i długoletnim doświadczeniu w dziedzinie periodontologii i „*oral medicine*” jak: Łódź, Szczecin, Kraków, Wrocław i Warszawa, obejmujące poznawanie nowych technik leczenia i najsukursniejszych metod profilaktyki.

Ponadto, dzięki pomocy sponsorów, których pozyskaliśmy niemal na wstępie naszej działalności, wszyscy asystenci uczestniczyli w wielu kursach doskonalących, prowadzonych przez zespoły specjalistów krajowych i w szkoleniach teoretycznych i warsztatach prowadzonych na terenie naszego kraju przez wybitnych specjalistów ze Szwecji, Szwajcarii, USA i Niemiec.

Dzisiaj możemy się cieszyć faktem, iż wszyscy asystenci uzyskali specjalizację I° z zakresu stomatologii ogólnej, stanowiącą warunek dla podjęcia specjalizacji z zakresu parodontologii; 3 osoby posiadają już specjalizację z parodontologii, a kolejne 4 osoby są w trakcie przygotowywania się do specjalizacji II°.

Dzięki nawiązaniu współpracy w roku 1999 z katedrami i zakładami akademii medycznych w Krakowie, Wrocławiu, Szczecinie i Łodzi, zaistniała możliwość dalszego doskonalenia zespołu w chirurgii periodontologicznej, a w szczególności w zakresie leczenia chirurgicznego recesji dziąsłowych metodą autoprzeszczepów tkanki łącznej, oraz w zakresie sterowanej regeneracji tkanek przyzębia, utraconych w toku periodontopatii destrukcyjnych. Współpraca zaowocowała podjęciem wspólnych prac naukowo-badawczych. Ich pierwsze wyniki zostały przedstawione na kilku zjazdach naukowych i opublikowane, kolejne są w toku realizacji. Pragnę w tym miejscu (przepraszając w niemalowanej!) wyrazić moją wielką radość z faktu, iż młody zespół asystentów wciąż pracuje z wielkim zaangażowaniem i pasją, podsuwa nowe pomysły, nawiązuje przyjacielskie kontakty z innymi jednostkami, co pożytecznie owocuje ogólnym rozwojem Zakładu. Sprzyja to ponadto realizacji za-

miarów, aby na bazie dobrych tradycji w dążeniu do rozwijania periodontologii w naszej Uczelni zapoczątkowanych przez prof. Ksenię Lutomską i kontynuowanych przez prof. Jadwigę Pawlak, dr n. med. Krystynę Gruszczyńską, prof. Mirona Kątownskiego i dr n. med. Jerzego Kaczmarczyka, stworzyć własną szkołę gdańską.

Miło mi przekazać Szanownym Czytelnikom, iż nasza dotychczasowa działalność jest dobrze postrzegana w Polsce. Wyrazem tego była i jest nasza obecność w Zarządzie Sekcji Periodontologii PTS, moje uczestnictwo w komisjach egzaminacyjnych (egzaminacje specjalizacyjne z zakresu parodontologii) oraz powierzenie Zakładowi organizacji egzaminu specjalizacyjnego w listopadzie 2000 r., w którym uczestniczyło 28 lekarzy stomatologów z różnych regionów Polski.

Szczególnym wyróżnieniem dla nas jest ponadto zaproszenie, jakie otrzymaliśmy od konsultanta krajowego w dziedzinie periodontologii i przewodniczącego Sekcji Periodontologii PTS do udziału w programowaniu i prowadzeniu wykładów i warsztatów dla lekarzy specjalizujących się w tej dziedzinie na najbliższym zjeździe naukowo-szkoleniowym Sekcji w październiku 2001 r. z tematyką obejmującą leczenie chirurgiczne periodontopatii, z uwzględnieniem terapii recesji dziąsłowych spotykanych coraz częściej u ludzi młodych.

W działalności naukowej wiele uwagi poświęcamy także zagadnieniom współwystępowania i współzależności chorób przyzębia i błony śluzowej jamy ustnej i chorób ogólnoustrojowych.

Wyrazem tych zainteresowań jest jeden zakończony i 3 otwarte przewody doktorskie dotyczące aspektów stomatologicznych w Zespole Turnera; oceny klinicznej stanu przyzębia i błony śluzowej jamy ustnej oraz niektórych parametrów immunologicznych w przebiegu tocznia rumieniowatego-układowego; ocena wpływu cyklosporyny A, stosowanej u chorych po przeszczepieniu nerki na stan przyzębia i błony śluzowej jamy ustnej oraz poszukiwania ewentualnych zależności pomiędzy zaawansowaną chorobą przyzębia a chorobą niedokrwinną i zawałem mięśnia sercowego.

Tematyka jest realizowana dzięki bardzo cennej współpracy z zakładami i klinikami macierzystej Uczelni: Katedrą i Zakładem Biologii i Genetyki, Katedrą i Kliniką Chorób Skórnych i Wenerycznych, Kliniką Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych, Katedrą i Zakładem Histologii i Immunologii oraz I Kliniką Chorób Serca i II Kliniką Chorób Serca AMG. W tej działalności bardzo waż-

nym ogniwem jest współpraca z Zakładem Mikrobiologii Jamy Ustnej, gdyż większość powyższej tematyki obejmuje uzupełniające ważne badania patogenów bakteryjnych występujących w jamie ustnej.

Ponadto, chciałabym szczególnie zaakcentować dobrą współpracę Zakładu Parodontologii z zakładami naszego Oddziału Stomatologicznego, w tym z Katedrą i Zakładem Protetyki, Katedrą i Zakładem Stomatologii Zachowawczej m.in. w zakresie profilaktyki i leczenia zakażeń grzybiczych błony śluzowej jamy ustnej oraz badań stomatologicznych u chorych z Zespołem Sjögrena. Prowadzimy także trójstronną współpracę pomiędzy Zakładem Parodontologii, Zakładem Ortodoncji AMG i Zakładem Neurologii i Zaburzeń Czynnościowych Narządu Żucia IS AM w Łodzi w zakresie doskonalenia diagnostyki i leczenia dysfunkcji narządu żucia. Wyrazem powyższej współpracy są wspólne prace już opublikowane lub w toku realizacji. Są też realne perspektywy współpracy z Katedrą i Kliniką Chirurgii Szcękowo-Twarzowej AMG w zakresie implantologii.

Czy działalność naukowo-badawcza ma swoje przełożenie na doskonalenie dydaktyki? Odpowiedzi na to pytanie mogą udzielić studenci. Ze swej strony mogę powiedzieć, że takie są nasze dążenia i starania. Pragniemy, w miarę możliwości, wzbogacać tematykę wykładów i ćwiczeń o wspomniane zagadnienia, tym bardziej, że leżą one w sferze zainteresowań współczesnej, ogromnie rozwijającej się parodontologii i „oral medicine” na świecie. Sądzę, że pewnym wyrazem dobrej oceny studentów byłyby wyniki badań ankietowych, prowadzonych wśród studentów, bardzo dla nas pozytywne, szczególnie w opinii studentów V roku, z którymi mamy najwięcej zajęć (2,8 przy średniej 1,9).

Z drugiej strony odczuwamy, podobnie jak studenci, niedosyt związany z faktem, iż zajęć z patologii przyzębia i błony śluzowej jamy ustnej jest zdecydowanie za mało, a wymogi stomatologii światowej są znaczne w odniesieniu do przygotowania przyszłych lekarzy-stomatologów z tego zakresu, gdyż żaden współcześnie pracujący lekarz nie może omijać w swojej działalności tej tematyki. Sądzę, że najbliższa konferencja poświęcona dydaktyce, jaka odbędzie się w maju w Nałęczowie z udziałem prodziekanów i kierowników zakładów, może przynieść jakieś propozycje rozwiązań tego problemu w skali ogólnopolskiej.

Podsumowując, pragnę wspomnieć z wdzięcznością, iż Zakład Parodontologii

PARĘ REFLEKSJI NA MARGINESIE SPOTKANIA POŚWIĘCONEGO DYDAKTYCE

Oczekiwałam, że zwołane po mniej więcej piętnastu latach posiedzenie Rady Wydziału, gdzie zaproszeni zostali również studenci, poświęcone będzie pogłębionej analizie najszerzej pojętego procesu dydaktycznego w naszej Uczelni i konstruktywnej oraz rzetelnej debacie na ten temat; tymczasem większą część posiedzenia zajęły informacje i sprawozdania z pracy, a to Komisji Akredytacyjnej, a to Rady Głównej, zaś ostatnia godzina, kiedy już zebrani byli nieco znużeni, w przeważającej mierze dyskusja dotycząca wyników ankiet oceniających jednostki dydaktyczne, ankiet zarówno autorstwa władz Uczelni, jak i wykonanych przez samorząd studencki.

Osobiście odniosłam wrażenie, że władzom niespecjalnie zależało na dyskusji nad „skręczającą rzeczywistością” dotyczącą dydaktyki w AMG; władze wołały raczej utrzymać zebranych w przeświadczeniu, iż... „jest pięknie tak, i dobrze tak, że tylko nam... modułów brak”.

Nikt np. z władz zgromadzonych na posiedzeniu *in corpore*, gdy studenci narzekali, iż materiałów z ćwiczeń nie otrzymują do domu, nie zechciał wytłumaczyć, że większość jednostek dydaktycznych nie otrzymuje na dydaktykę takich funduszy, które wystarczałyby na

fundowanie studentom materiałów pomocniczych do ćwiczeń.

A sprawa ankiet ...

Ankietowanie to metoda badań naukowych; przy stosowaniu w badaniach naukowych określonych metod, jeśli wyniki badań mają być wiarygodne, należy przestrzegać przepisanych metodzie reguł.

Przy ankietowaniu powinny być przestrzegane przynajmniej dwie:

a) reprezentatywna liczebność ankietowanych

b) losowy dobór ankietowanych.

Jeśli się nie przestrzega powyższych reguł otrzymuje się wyniki fałszywe.

O ile w polityce różne zafałszowania są jakoś tolerowane to w nauce zawsze oceniane są surowo.

Przy okazji trzeba brać pod uwagę fakt, że gdy podmiotem ankietowania jest człowiek czy grupa ludzi, upublicznianie fałszywych danych godzi w ich dobre imię.

Gdy się przy tym pomyśli, że w Akademii Medycznej naucza się studentów jak dbać o dobro człowieka i jakoś lekce się waży dobre imię swoich nauczycieli akademickich – robi się i „straszno i smutno”.

prof. Krystyna Kozłowska

niemal od początku swej działalności korzystał z hojności sponsorów, dzięki czemu mogliśmy stopniowo uzupełniać przekazane nam przez Uczelnię nowoczesne wyposażenie podstawowe o szereg elementów niezbędnych do dobrego funkcjonowania dydaktyki klinicznej. Ukoronowaniem tej pomocy było pozyskanie, w bieżącym roku akademickim, bardzo wartościowego i drogiego systemu radiografii cyfrowej Digora, za co szczególnie dziękujemy wspaniętym Darczyńcom. Dziękuję też dyrekcji i służbom technicznym Akademii za odpowiednie przygotowanie pomieszczenia na ten sprzęt.

Z tego co zostało napisane można sądzić, że nasza ponad 6-letnia działalność nie napotykała na żadne trudności! Można sądzić... ale nie jest to całkowita prawda. Było, w tzw. międzyczasie wiele trosk, starań i pokonywania trudności w toku zwykłej codziennej pracy. Za to

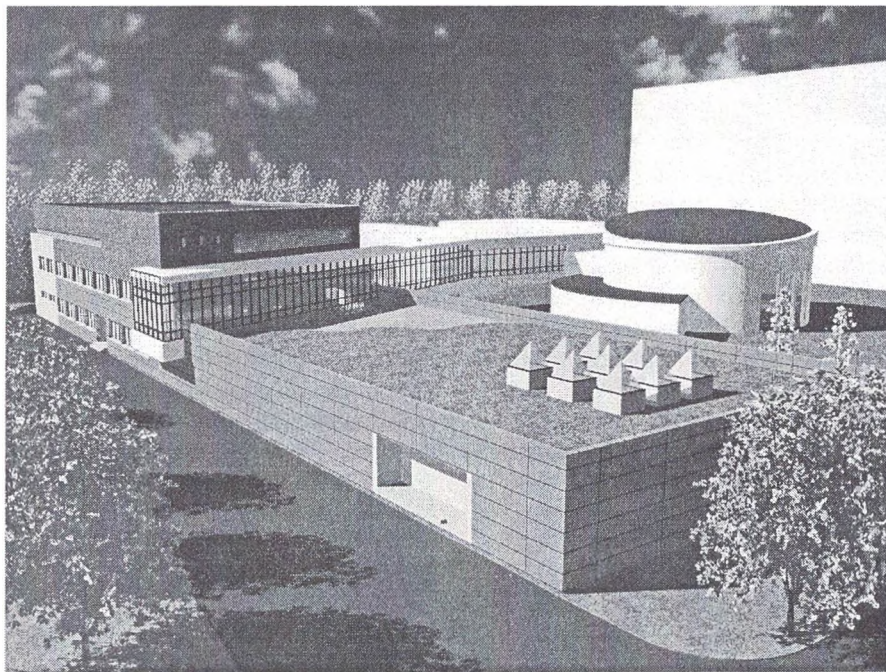
wszystko, z okazji naszego małego jubileuszu, należą się wyrazy uznania i podziękowania całemu zespołowi, zarówno nauczycielom akademickim, jak i pozostałym pracownikom Zakładu. Wszyscy pracują z rzeczywistą pasją i zaangażowaniem, a ich odpowiedzialność i wzajemny szacunek, a przy tym duże poczucie humoru, składają się na wspaniałą (jeszcze raz odpukuję!) atmosferę Zakładu. A trudności ... ? były, są i będą, ale czy warto o nich pisać?

Na zakończenie pragnę zaprosić wszystkich Szanownych Czytelników zainteresowanych kontrolą stanu swojego przyzębia i stanu błony śluzowej jamy ustnej do Zakładu Parodontologii przy ul. Dębowej 1A. Zapraszamy codziennie, ale najchętniej w piątki w godz. 8.30–13.00.

prof. Jadwiga Sadlak-Nowicka

Trójmiejska Akademicka Zwierzętnia Doświadczalna

BUDOWA ZWIERZĘTARNI JUŻ W TOKU...

W Akademii Medycznej, w bezpośrednim sąsiedztwie budynku Zakładów Teoretycznych, powstaje nowoczesna zwierzętnia doświadczalna, odpowiadająca wymagającym normom zarówno prawa unijnego, jak i polskiej ustawy o ochronie zwierząt. Inwestycja jest finansowana przez Komitet Badań Naukowych na wniosek Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG i AMG, złożony przez Akademię Medyczną jako inwestora wiodącego, a poparty przez Politechnikę Gdańską i Uniwersytet Gdański. Powołanie Trójmiejskiej Akademickiej Zwierzętni Doświadczalnej (TAZD) jest zatem inicjatywą środowiskową, która będzie służyć całej społeczności akademickiej.

Powstanie TAZD umożliwi utrzymywanie zwierząt doświadczalnych (myszy, szczurów, chomików, królików) w kontrolowanych warunkach wilgotności i temperatury, w ciągach pomieszczeń oddzielonych śluzami od środowiska zewnętrznego, przy zapewnieniu wody, paszy i ściółki poddanych sterylizacji. Zastosowane rozwiązania powinny pozwolić na prowadzenie doświadczeń na zwierzętach o zdefiniowanym standardzie mikrobiologicznym (*spf* – *specified pathogen free*), a także zwierzętach z niedoborami immunologicznymi oraz różnorodnymi modyfikacjami genetycznymi. Zaplanowany układ architektoniczny umożliwia dostosowanie funkcji

dwóch odrębnych ciągów pomieszczeń zarówno do potrzeb hodowli zwierząt, jak i prowadzenia zwierząt znajdujących się w trakcie doświadczeń. W każdym z ciągów pomieszczeń znajduje się sala zabiegowa, co jest konieczne ze względu na wymogi przepisów europejskich, nakazujących wykonywania eksperymentów na zwierzętach w obrębie zwierzętar-

ni. W obrębie TAZD znajdzie się również sala zabiegowa połączona z pokojem adaptacyjnym dla większych zwierząt np. miniaturowych świń. Pomieszczeniom zwierzęcym i zabiegowym towarzyszy szereg pomieszczeń zaplecza technicznego, które zapewnią bieżące sprawne funkcjonowanie zwierzyńca – zmywalnie, sterylizatornia, magazyny, pomieszczenia socjalne, śluzy, odpowiednie ciągi komunikacyjne. Projektowane zaplecze laboratoryjne umożliwi funkcjonowanie zespołów badawczych wykorzystujących możliwości TAZD. Zadaniem tych zespołów będzie rozwijanie medycyny eksperymentalnej w zakresie m. in. transplantologii, farmakologii, onkologii, kardiologii, chirurgii, neurologii. Dzięki temu budowana zwierzętnia, obok funkcji ośrodka referencyjnego dla badań na zwierzętach w regionie północnej Polski, zapewni nowoczesny warsztat dla interdyscyplinarnych badań wykorzystujących różnorodne modele badawcze – zwierzęce, tkankowe i komórkowe – stworzone dzięki osiągnięciom biologii molekularnej i biotechnologii medycznej.

Generalnym wykonawcą budowy jest Korporacja Budowlana „DORACO”. Projektantem była firma „Sadowski, Konieczka” z Poznania. Przewidywany cykl robót budowlano-montażowych powinien pozwolić na zakończenie etapu konstrukcyjnego wczesną jesienią 2002.

dr hab. Jacek Bigda
pełnomocnik rektora ds. budowy TAZD
działek Międzyuczelnianego Wydziału
Biotechnologii UG-AMG

W prostych słowach

PAMIĘCI PROFESORA STANISŁAWA ŻOŁNIEROWICZA

Poznaliśmy się – w pracy. Kiedy kończyłem swoją krótką przygodę jako asystent Zakładu Biochemii, on właśnie powrócił do Zakładu i zajął pracownię na końcu korytarza na IV piętrze. I nie był to „szary koniec”, bo w dwóch ciasnych pokojach zawsze tłoczyło się wielu młodych ludzi, zaangażowanych prowadzonymi badaniami. Potem widywaliśmy się sporadycznie, bo wraz z całą „ekipą” przeniósł się na Kładki. Nie przypuszczałem, że wkrótce spotkamy się w zupełnie innych, niewesołych okolicznościach. Profesor Żołnierowicz zawitał do Kliniki, w której obecnie pracuję, ale niestety jako pacjent. Muszę przyznać, że byłem zbudowany jego postawą wobec choroby. Wiedział dobrze, że stopień zaawansowania wyklucza możliwość wyleczenia, jednak cierpliwie poddawał się rozpaczliwym próbom terapii. Do końca zachowywał niezwykle spokój. Wiem też, że do kiedy tylko mógł pomagał swoim doktorantom i prowadził zajęcia.

Odszedł człowiek niezwykły. I było to odejście wyjątkowo „nie w czas”.

Kamil Jankowski

POSIEDZENIA * TOWARZYSTWA * ZEBRANIA

Polskie Towarzystwo Neurologów Dziecięcych Oddział Gdański

zawiadamia, że w dniu 4 kwietnia o godz. 12. w hotelu Gdynia odbędzie się zebranie naukowo-szkoleniowe. W programie:

1. *Objawy uboczne leków przeciwpadaczkowych – zapobieganie i przeciwdziałanie* – dr med. M. Mazurkiewicz-Befeldzińska
2. *Neurotop ret* – dr R. Pięda, przedstawiciel firmy Gerot-Pharmazeutika.

Polskie Towarzystwo Ginekologiczne Oddział Gdański

zawiadamia, że dnia 6 kwietnia o godz. 12. w sali numer 4 „Silverscreen” w Centrum Gemini, ul. Waszyngtona 21 w Gdyni odbędzie się posiedzenie szkoleniowo-naukowe. W programie:

1. *Aktywatory i inhibitory aktywacji w łożysku, mięśniu macicy i osoczu kobiet rodzących* – dr K. Maciejewski, Oddz. Ginekologii i Płodnictwa Szpitala Miejskiego w Gdyni
2. *Nadpłytkowość samoistna leczona w ciąży interferonem – opis przypadku* – dr med. R. Ciepluch, dr T. Skweres (Oddz. Ginekologii i Płodnictwa Szpitala Miejskiego w Gdyni), dr M. Bieniaszewska (Klinika Hematologii AMG)
3. *Kryteria doboru HTZ dla indywidualnej pacjentki* – prof. R. Dębski, Warszawa
4. Wystąpienie przedstawiciela firmy NOVARTIS.

Polskie Towarzystwo Diagnostyki Laboratoryjnej Oddział Gdański

zaprasza na posiedzenie naukowo-szkoleniowe w dniu 6 kwietnia o godz. 10. do sali wykładowej Wojewódzkiego Szpitala Zakaźnego, ul. Smoluchowskiego 14.

W programie:

1. *Homocysteinemia – niezależny czynnik ryzyka miażdżycy? Witaminowy status?! –* prof. A. Pacanis, Zakład Analityki Klinicznej AMG
2. Firma APR prezentuje bogatą ofertę aparaturowo-odczynnikową z zakresu badań biochemicznych i hematologicznych.

Zarząd Gdańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Anatomicznego

zaprasza członków na zebranie, które odbędzie się w dniu 6 kwietnia o godz. 14. w bibliotece Katedry Anatomii, Zakładu Anatomii i Neurobiologii, Budynek Zakładów Teoretycznych przy ul. Dębinki 1. W programie:

1. *Trzepotanie przedsionków – od anatomii klinicznej poprzez elektrokardiologię i elektrofizjologię do ablacji* – dr hab. med. D. Kozłowski, II Klinika Chorób Serca
2. Zarząd przypomina o konieczności opłacenia składek Towarzystwa oraz prenumeraty czasopism: *Postępy Biologii Komórki* i/lub *Folia Morphologica*. Oczekuje wpłat najpóźniej na zebraniu Oddziału w dniu 6 kwietnia.

Gdańskie Towarzystwo Naukowe oraz Oddział Gdański Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego

zapraszają na zebranie naukowe w dniu 19 kwietnia o godz. 16.30 do sali GTN w Gdańsku przy ul. Grodzkiej 12. W programie:

1. *Elementarne pojęcia medycyny chińskiej Qi, Xue, Jing, Shen i Jin-Ye i ich praktyczne zastosowanie w chińskiej fitoterapii* – dr T. Blaszczyk z Hamm (RFN).

Polskie Towarzystwo Pediatriczne Oddział Gdański oraz firma Statens Serum Institut z Danii, Oddział w Warszawie

organizują konferencję szkoleniową w dniu 24 kwietnia o godz. 12. w hotelu Posejdon w Gdańsku-Oliwie, ul. Kapliczna 30. W programie:

1. *Niektóre problemy współczesnej wakcynologii* – prof. M. Korzon, kierownik Kliniki Pediatrii, Gastroenterologii i Onkologii Dziecięcej AMG
2. *Acelularne szczepienia w profilaktyce krztuśca u dzieci* – dr med. Z. Bohdan, Klinika Pediatrii, Gastroenterologii i Onkologii Dziecięcej AMG.

Wydział II Nauk Biologicznych i Medycznych Gdańskiego Towarzystwa Naukowego

zaprasza na zebranie naukowe oraz sprawozdawczo-wyborcze w dniu 24 kwietnia o godz. 12. 30 w sali im. S. Hiillera, AMG, ul. Dębinki 1. W programie odczyt:

Jak szybko żyją komórki, czyli dlaczego nie wszyscy starzeją się jednakowo – dr hab. n. med. Jacek Witkowski.

Lekcja kliniczna Instytutu Chorób Wewnętrznych AMG

odbędzie się 25 kwietnia o godz. 12. w sali im. S. Wszelkiego. W programie:

1. *Nietypowy przebieg wrzodziejącego zapalenia jelita grubego* – dr I. Marek
2. *Endoterapia w martwiczym zapaleniu trzustki* – dr M. Dubowik.

Omawiane przypadki pochodzą z Kliniki Gastroenterologii AMG.

Gdańska Okręgowa Izba Aptekarska i Stowarzyszenie Farmaceutów Katolickich Polski

zapraszają w dniu 28 kwietnia o godz. 9. do sali nr 1 Wydziału Farmaceutycznego AMG, Al. Gen. Hallera 107. W programie:

Ruch hospicyjny w kraju i na świecie. Udział farmaceutów w interdyscyplinarnej opiece paliatywnej – wykład ks. dr. P. Krakowiaka, pallotyna, psychoonkologa, absolwenta Polikliniki Gemelli i UPS w Rzymie, duszpasterza akademickiego AMG.

APEL O POKÓJ

Do Rektorów i Dziekanów wyższych uczelni w Polsce

Według Alberta Schweitzera historia człowieka jest historią wojen. Zmieniały się tylko rodzaje broni na coraz bardziej niszczące. W XX wieku człowiek dysponuje już bronią nuklearną, która może zniszczyć rodzaj ludzki na Ziemi.

Z doświadczenia historycznego wiadomo, że wszelkie porozumienia, traktaty, pakt i układy nie zdołały skutecznie zapobiegać wojnom. Współczesne apele o pokój, organizacje i ruchy pokojowe, konferencje i manifestacje mają ograniczony wpływ i także nie stwarzają gwarancji pokoju.

Wojny, oprócz straszliwych zniszczeń, nie rozwiązują konfliktów ani nie eliminują problemów. Są one wynikiem błędnie zaprogramowanej struktury naszego myślenia. Wymaga ona odnowy. Albert Schweitzer nazywał to nowym Renesansem. Rozumiał przez to zmianę mentalności człowieka w stopniu takim, jak miało to miejsce w epoce Renesansu. Przyszłość zależy od nauczania się rozwiązywania konfliktów na drodze pokojowej. Tak więc skuteczny sposób zapobiegania wojnom zależy od zmiany mentalności człowieka oraz od uczenia go pokojowych sposobów rozwiązywania konfliktów. Ta droga osiągania pokoju nie przynosi natychmiastowych efektów. Zmiana mentalności człowieka nie jest procesem natychmiastowym. Wymaga więcej czasu i wysiłku, a efektu spodziewać się można dopiero w bliższej przyszłości. Jest to jednak sposób, który stwarza realną szansę uniknięcia zagłady nuklearnej.

Metodą zmierzającą do odpowiedniej zmiany mentalności jest kształcenie młodzieży w duchu pokoju i humanitaryzmu. Najbardziej przydatną do tego celu jest filozofia i etyka A. Schweitzera, laureata Pokojowej Nagrody Nobla. Jest to filozofia pokoju i humanitaryzmu. Jest to także filozofia rozwoju ku mądrości, a nie użyteczności. Zapoznanie z nią kształtującej się i chłonnej umysłowości młodzieży akademickiej stwarza szansę na jakościową zmianę mentalności, zmierzającą nie tylko do zachowania pokoju, lecz także do poprawienia poziomu harmonii współżycia międzyludzkiego we wszystkich jego wymiarach.

Tę nową jakość życia człowieka osiągnąć można prawie bez żadnych nakła-

dów finansowych. Wymaga to jedynie niewielkich zmian organizacyjnych w uczelni, to jest wprowadzenia filozofii Alberta Schweitzera do programu studiów oraz wyznaczenia nauczycieli humanistów jako wykładowców. Materiały stanowiące podstawę wykładów w postaci podręcznika pt. „Albert Schweitzer: myśliciel-humanista-lekarz” Akademia nasza udostępni bezpłatnie. Wykładowcy mogą więc natychmiast rozpocząć swoją działalność.

Albert Schweitzer World Academy of Medicine jest koordynatorem Światowego Ruchu Alberta Schweitzera na poziomie uniwersyteckim. W skład Akademii wchodzi 225 profesorów uniwersyteckich (głównie rektorów i dziekanów) z 66 krajów, a wśród nich 18 laureatów Nagrody Nobla. Już w ponad 60 krajach powstały na uniwersytetach centra Alberta Schweitzera, między innymi w Nagasaki University w Japonii (Wydział Medyczny tego uniwersytetu jest światowym symbolem, ponieważ jest to jedyna na świecie wyższa szkoła medyczna, która doznała zniszczeń w wyniku wybuchu bomby atomowej). Celem tych centrów jest zmiana mentalności człowieka, zgodna z rozwojem człowieka ku człowieczeństwu.

Drodzy Koledzy Rektorzy i Dziekani! Podnieście wartość i atrakcyjność swych uczelni. Przyłączcie się do wielkiego dzieła mającego ogromne znaczenie dla przyszłości świata i przyszłości następnych generacji. Nie czekajcie! Niech Wasze nazwiska zapiszą się złotymi literami w księdze tych, którzy nadali nową jakość ludzkości.

Nazwiska (życiorysy i fotografie) pierwszych 100 rektorów i dziekanów, którzy wprowadzą wykłady oparte na filozofii Schweitzera zostaną wpisane do Złotej Księgi Członków Akademii, którzy jako pionierzy Nowego Świata, rozpoczęli programową zmianę mentalności człowieka w imię Pokoju. Złota Księga Członków Akademii zostanie wydrukowana oraz rozesłana m.in. do agend ONZ.

prof. Kazimierz Imieliński
prezes Akademii

Warszawa 9 sierpnia 2000

Do JM Rektora Akademii Medycznej w Gdańsku

Wielce Szanowny Panie Rektorze,

Mam zaszczyt złożyć na Pana ręce APEL O POKÓJ poprzez zmianę mentalności człowieka, który prezes Polskiej Akademii Medycyny oraz Albert Schweitzer World Academy of Medicine prof., dr h. c. mult. Kazimierz Imieliński skierował do rektorów i dziekanów wyższych uczelni w Polsce. Ten sam APEL w języku angielskim na polecenie ministra spraw zagranicznych został rozesłany przez polskie ambasady do rektorów 1000 uniwersytetów na całym świecie. Mam także nadzieję, że pan Rektor poprze moją propozycję opublikowania APELU O POKÓJ w *Gazecie AMG*, tym bardziej, że w dniach 5 i 6 maja 2001 roku odbędzie się na Zamku Królewskim w Warszawie XIII Międzynarodowe Sympozjum Polskiej Akademii Medycyny pt. „Medycyna na początku III tysiąclecia – Humanizm i Pokój”. Uczestnikami będą rektorzy uniwersytetów z ponad 40 krajów, laureaci Nagrody Nobla, rektor uniwersytetu w Hiroszimie oraz zaproszone przez Akademię światowe autorytety.

Magnificencjo, pragnę także poinformować, że w dniu 29 września 2000 roku na walnym zgromadzeniu wyborczym Polskiej Akademii Medycyny zostałam wybrana na członka prezydium Akademii na 5-letnią kadencję oraz na rzecznika prasowego Polskiej Akademii Medycyny. Tak więc czuję się w obowiązku przybliżyć społeczności naszej Uczelni cel przewodni Polskiej Akademii Medycyny, którym jest humanizacja postępu naukowego i technicznego w medycynie, integracja medycyny z naukami humanistycznymi i społecznymi, kształtowanie holistycznej, całościowej medycyny oraz medycyny uniwersalistycznej. Polska Akademia Medycyny w 2000 roku obchodziła jubileusz 10-lecia, a ja już jako członek Akademii 5-lecie uczestnictwa w kolejnych sympozjach „Medycyna u progu XXI wieku”.

W 1998 roku na bazie członków zagranicznych Polskiej Akademii Medycyny oraz kilkunastu członków polskich zorganizowana została „siostrzana” akademia – Światowa Akademia Medycyny im. Alberta Schweitzera – Albert Schweitzer World Academy of Medicine ze stałą siedzibą w Warszawie. Pod patronatem Polskiej Akademii Medycyny działa także Międzynarodowy Instytut Medycyny Uniwersalistycznej, działającą młodzi lekarze

POPRAZ ZMIANĘ MENTALNOŚCI CZŁOWIEKA

w Kole Lekarzy Humanistów im. Alberta Schweitzera, a także studenci w Kole Studentów Medycyny ASKLEPIOS. Obecnie, w skład 9 osobowego prezydium Polskiej Akademii Medycyny wchodzi profesorowie: prezes K. Imieliński, wiceprezesi Radziszewski i Jerzy Majkowski, sekretarz naukowy Krystyna Dobies, kwatermistrz Olgierd Kapuściński oraz członkowie B. Adamowicz-Klepalska, Teofan Domżał, Lechosław Gapik i Henryk Gaertner. Założona przez prof. K. Imielińskiego w 1990 roku Polska Akademia Medycyny jest elitarną korporacją na szczęblu narodowym z bardzo rozbudowanym pionem międzynarodowym. Skupia profesorów medycyny o zainteresowaniach humanistycznych, którzy cieszą się dużym autorytetem. Członkami Akademii są także profesorowie psychologii, socjologii, prawa, pedagogiki, biologii, antropologii, teologii i filozofii. Akademia łącznie liczy 225 członków, w tym tylko 59 Polaków oraz 166 członków zagranicznych pochodzących z 65 państw. Wśród członków Akademii znajduje się 18 laureatów Nagrody Nobla czyli 8% składu członków, 16% posiada wielokrotne tytuły *doctor honoris causa*, 87% stanowią aktualni lub byli rektorzy i dziekani uniwersytetów, 63% to prezydenci krajowych, zagranicznych lub międzynarodowych akademii albo stowarzyszeń naukowych. Polscy członkowie Akademii w ciągu minionego 10-lecia otrzymali łącznie 38 honorowych doktoratów z 19 państw, 11 honorowych profesur z 8 państw. W 1999 roku profesor K. Imieliński otrzymał nominację do Pokojowej Nagrody Nobla z trzech uniwersytetów zagranicznych.

Jedną z form działalności Akademii było zorganizowanie 11 sympozjów międzynarodowych na Zamku Królewskim w Warszawie w ramach cyklu „Medycyna u progu XXI wieku”. Sympozja były poświęcone uniwersalizmowi w medycynie, humanizmowi w medycynie, relacjom lekarz–pacjent, filozofii i technice leczenia, sztuce leczenia, godności chorego człowieka, osobowości lekarza jako lekarstwa, humanitarnym aspektem medycyny, wzorcowi osobowemu A. Schweitzera we współczesnej praktyce medycznej i in. Na każdym z sympozjów referaty wygłaszali najwybitniejsi profesorowie z całego świata, a wśród nich prof. Christiaan N. Barnard z Kapsztadu, prof. Wiktor Frankl z Wiednia, twórca logoterapii oraz prof. Henry Walton z Edynburga, prezydent World Federation for Medical Education. Na liście wykładowców każdego sympozjum byli także laureaci Nagrody Nobla, a wśród nich profesorowie: sir John Vane (Wielka Brytania), Bert Sakmann (Niemcy), Andrew Schally (USA), Susumu Tonegawa (Japonia), Bengt Samuelsson (Szwecja), sir James Black (Wielka Brytania), Erwin Neher (Niemcy), Christiane Nüsslein-Volhard (Niemcy), Eugeniusz Chazow (Rosja). Wykłady wygłosiły także dr Rhena Schweitzer-Miller (USA), jedyna córka A. Schweitzera oraz dr Christiane Schweitzer-Engel, wnuczka A. Schweitzera. Organizowane dotychczas sympozja wzbudzały wielkie zainteresowanie, zwłaszcza wśród zagranicznych uczonych aż z 65 krajów. Przybywali na nie laureaci Nagrody Nobla, wybitni profesorowie oraz rektorzy i dziekani uniwersyteccy z całego

świata. Wszystkie te działania Polskiej Akademii Medycyny sprawiły, że w ciągu 10 lat Warszawa stała się niekwestionowaną stolicą humanizmu w medycynie oraz ośrodkiem krzewiącym polską medycynę, naukę i kulturę. W czasie swego istnienia Akademia nadała tytuły „Wielki Lekarz” oraz odznaczyła 40. wybitnych profesorów z całego świata Złotym Medalem MEDICUS MAGNUS, wśród których było 19. laureatów Nagrody Nobla z zakresu medycyny lub filozofii.

Albert Schweitzer World Academy of Medicine, której stałą siedzibą jest Warszawa, ma na celu krzewienie wzorca osobowego A. Schweitzera, zwłaszcza w środowisku medycznym, zmierza do zmiany mentalności poprzez wpajanie oraz wdrażanie do praktyki idei i filozofii A. Schweitzera, a także działania na rzecz pokoju oraz przeciwko zbrojeniom nuklearnym na świecie. Akademia stanowi formę ruchu schweitzerowskiego na poziomie uniwersyteckim, dążącym do wprowadzenia do programów studiów uniwersyteckich wykładów o ideach i filozofii A. Schweitzera. W Genewie powstał „Albert Schweitzer International University”, którego prezydentem jest prof. Alfonso Roldan More. Natomiast w Warszawie honorowym prezydentem Akademii została wybrana Mrs R. Schweitzer-Miller, córka A. Schweitzera, spadkobierczyni jego spuścizny duchowej i materialnej. Urzędującym prezydentem Akademii wybrany został jej założyciel prof. K. Imieliński z Warszawy. Wiceprezydentami wybrani zostali profesorowie – laureaci Nagrody Nobla – Andrew V. Schally (USA) i Richard Roberts (USA), prof. Bernard Lown, laureat Pokojowej Nagrody Nobla (USA), prof. Katsutaro Nagata, laureat Olimpijskiego Medalu Hipokratesa (Japonia), prof. Siegwart-Horst Günther (Niemcy), współpracownik Schweitzera w Lambarene oraz prof. R. Sikorski, Kawaler Złotego Medalu MEDICUS MAGNUS (kierownik Kliniki Ginekologicznej Akademii Medycznej w Lublinie).

Akademia powołuje swych reprezentantów w poszczególnych krajach, tworzących na wyższych uczelniach Centra Alberta Schweitzera, których głównym zadaniem jest prowadzenie wykładów oraz badanie spuścizny duchowej Schweitzera, koordynacja i stymulacja aktywności związanej z jego ideami na obszarze danego kraju oraz reprezentowanie Akademii. Akademia organizuje międzynarodowe i krajowe sympozja, konferencje i zjazdy naukowe, stymuluje badania naukowe, przy-

Prof. K. Imieliński, prezes Polskiej Akademii Medycyny i prezydent Albert Schweitzer World Academy of Medicine oraz nowo wybrany członek Akademii, prof. B. Adamowicz-Klepalska (Warszawa 1999 r.)

➔ znałe nagrody oraz organizuje konkursy na najlepsze opracowania dotyczące działalności i idei A. Schweitzera. Za wybitne zasługi dla humanizmu Akademia przyznaje odznaczenia – Złoty Medal Alberta Schweitzera, Wielki Złoty Medal Alberta Schweitzera, Złotą Gwiazdę Alberta Schweitzera oraz tytuły honorowe – *doctor of medicine honoris causa*, *doktor of philosophy honoris causa*, *doctor of science honoris causa*, *professor of philosophy honoris causa*.

Na XII Międzynarodowym Sympozjum Polskiej Akademii Medycyny, które odbyło się w dniach 12–13 maja 2000 roku na Zamku Królewskim w Warszawie miała miejsce uroczysta dekoracja Orderem Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Zasługi, nadanymi przez Prezydenta RP z okazji jubileuszu 10-lecia Polskiej Akademii Medycyny wybitnie zasłużonym dla medycyny i humanizmu profesorom i lekarzom.

Złoty Medal MEDICUS MAGNUS nr 39 otrzymał laureat Nagrody Nobla z zakresu medycyny (1996 r.) prof., dr h. c. mult. Rolf Zinkernagel, dyrektor Instytutu Immunologii Eksperymentalnej Uniwersytetu w Zurichu (Szwajcaria), który odebrał go osobiście w Warszawie. Złotym Medalem MEDICUS MAGNUS nr 40 odznaczony został prof., dr h. c. mult. Peter Doherty z Australii, obecnie dyrektor Zakładu Immunologii w St. Jude Children's Hospital w Memphis (USA), który otrzymał Nagrodę Nobla z zakresu medycyny i fizjologii w 1996 roku wspólnie z Rolfem Zinkernagel. Profesor R. Zinkernagel w I Sesji Plenarnej wygłosił referat nt. „On Immunity against Viruses”. Podczas II Sesji Plenarnej poświęconej znaczeniu osobowości i dzieł A. Schweitzera dla medycyny, referaty wygłosili profesoro- wie: Spyros Marketos (Grecja), Francis Dessart (Belgia), Hussein Dasthi (Kuwejt), Alfonso Roldan More (Hiszpania), George M. Abouna (USA) oraz prof. Henryk Gaertner (Polska). Na zakończenie odbyło się wręczenie nagród zwycięzcom Międzynarodowego Konkursu „Albert Schweitzer Warsaw-Ascona Prize 2000”, które otrzymała Anna Sroka, studentka IV roku stomatologii Collegium Medicum UJ w Krakowie oraz Leonid Aryayew, student medycyny Odessa State Medical University w Odessie (Ukraina).

W chwili obecnej, w rozpoczynającym się trzecim tysiącleciu sposób myślenia A. Schweitzera, jego filozofia życiowa, idee i program moralny są nadal aktualne i potrzebne bardziej niż kiedykolwiek. W tym miejscu można przywołać słowa prof. K. Imielińskiego: „Istotną cechą kultury Zachodu, kultury, w której żyjemy jest to, że rozwija się ona bardziej w kierunku użyteczności niż mądrości. Ma to

Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne

NAGRODY

ZA DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWĄ I SPOŁECZNĄ

Wyróżnieni nagrodami naukowymi i medalami im. I. Łukasiewicza w lokalu Zarządu Głównego PTFarm w Warszawie. Pierwszy od lewej – prof. Feliks Gajewski

Realizując jeden z najważniejszych celów Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, polegający na podnoszeniu naukowego i fachowego poziomu farmaceutów, Zarząd Główny PTFarm przyznaje nagrody za wyróżniające się prace habilitacyjne o tematyce szczególnie ważnej dla rozwoju nauk farmaceutycznych oraz nagrody za najlepsze prace opublikowane w czasopiśmie naukowym wydawanym przez Towarzystwo – *Acta Poloniae Pharmaceutica* oraz *Bromatologii i Chemii Toksykologicznej*. Po raz pierwszy nagrody zostały przyznane w roku 1997, a z końcem ubiegłego roku

Zarząd Główny PTFarm przyznał je po raz kolejny, wyróżniając pięć rozpraw habilitacyjnych i dwie publikacje w czasopiśmie PTFarm. W gronie laureatów znalazł się także pracownik naukowy Akademii Medycznej w Gdańsku, członek Oddziału Gdańskiego PTFarm, dr hab. Antoni Nasal z Katedry i Zakładu Biofarmacji i Farmakodynamiki, który został wyróżniony za pracę habilitacyjną *Modelowanie właściwości farmakokinetycznych ksenobiotyków w oparciu o dane chromatograficzne wyznaczone na nowych fazach stacjonarnych ze szczególnym uwzględnieniem immobilizowa-*

wielorakie następstwa dla istoty, stylu i sensu życia człowieka. Czyni życie człowieka wygodniejszym, lecz nie sensowniejszym. W związku z tym mówi się o konieczności nowego typu myślenia, a także o rewizji pojęć rozwoju, postępu i dojrzałości. Wymaga to przemodelowania myślenia człowieka, aby nie utożsamiał wiedzy z mądrością. Wzorce osobowe odgrywają istotną rolę w rozwoju człowieka oraz kształtowaniu jego postaw i zachowań. Działają bez słów, na zasadzie przykładu. Wzorce te mają duże znaczenie w kształtowaniu osobowości lekarza. Wzorzec osobowy Alberta

Schweitzera odgrywa szczególną rolę drogowskazu, zwłaszcza w warunkach współcześnie rozpowszechniającej się ideologii konsumpcji oraz innych zagrożeń dla humanizacji i egzystencji człowieka. Osoba Schweitzera skupia w sobie cechy, jakich się oczekuje od lekarza, dlatego stanowi piękny przykład do naśladowania”.

prof. Barbara Adamowicz-Klepalska
rzecznik prasowy
Polskiej Akademii Medycyny

nej sztucznej błony biologicznej (IAM) oraz immobilizowanej alfa₂-glikoproteiny. Uchwała Rady Wydziału Farmaceutycznego AMG o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie nauk farmaceutycznych została zatwierdzona przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Ponadto, w roku 1967 ustanowiono Medal im. Ignacego Łukasiewicza, który Zarząd Główny PTFarm przyznaje członkom za wybitne zasługi dla Towarzystwa Farmaceutycznego, bądź za szczególne osiągnięcia na polu nauk farmaceutycznych. W ubiegłym roku 16. farmaceutów, reprezentujących Oddziały PTFarm w Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Krakowie, Opolu, Poznaniu, Warszawie i Wrocławiu zostało wyróżnionych tym medalem. Ze środowiska gdańskiego Medal im. I. Łukasiewicza otrzymał prof. AM dr hab. Feliks Gajewski z Katedry i Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych AMG, były prezes Oddziału Gdańskiego PTFarm w trzech kolejnych kadencjach, w latach 1989–1998.

Wręczenia nagród i medali dokonał doc. dr hab. Michał Umbreit, prezes Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, w uroczystej oprawie, w trakcie specjalnie zwołanego posiedzenia Zarządu Głównego PTFarm w Warszawie, w dniu 15 grudnia 2000 r. W uroczystości licznie uczestniczyli zaproszeni goście; prof. R. Ławniczak – przedstawiciel Kancelarii Prezydenta RP, prof. B. Kuźnicka z Polskiej Akademii Nauk, mgr farm. M. Główniak – główny inspektor farmaceutyczny, prof. P. Mazurek – dyrektor Instytutu Leków, mgr farm. E. Góralczyk – wiceprezes Naczelnej Izby Aptekarskiej, dr B. Winiecki – prezes Naczelnej Izby Weterynaryjnej, prof. Wincenty Kwapiszewski i prof. Witold Wieniawski – byli prezesi Zarządu Głównego PTFarm oraz przedstawiciele Towarzystw Naukowych – Lekarskiego i Chemicznego, Akademii Medycznej w Warszawie, redaktorzy czasopism farmaceutycznych – *Farmacji Polskiej*, *Gazety Farmaceutycznej* i *Czasopisma Aptekarskiego* oraz reprezentanci przemysłu farmaceutycznego i innych organizacji działających na polu farmacji.

W imieniu Zarządu Gdańskiego Oddziału PTFarm oraz własnym składam Laureatom najserdeczniejsze gratulacje, życząc dalszych sukcesów w działalności naukowej, organizacyjnej i w życiu osobistym.

prof. Marek Wesołowski
prezes Oddziału Gdańskiego
Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego

KADRY AMG

Stanowisko profesora zwyczajnego otrzymał

prof. dr hab. Czesław Wójcikowski

Stopień doktora habilitowanego nauk medycznych uzyskał

dr hab. n. med. Leszek Bidzan

Na stanowisko adiunkta przeszedł

dr med. Marcin Matuszewski

Funkcję zastępcy kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu z dniem 1.02.2001 r. powierzono mgr Annie Kubickiej, st. wykładowcy.

Jubileusz długoletniej pracy w AMG obchodzą:

40 lat

dr hab. med. Alicja Księżopolska-Kaczowska, prof. nzw.

dr n. med. Gabriela Romankiewicz-Woźniczko

35 lat

dr med. Małgorzata Hermann-Jankau

prof. dr hab. Andrzej Kopacz

dr med. Roman Kunicki

prof. dr hab. Zbigniew Nowicki

30 lat

Elżbieta Kepka

dr n. med. Barbara Kręglewska

20 lat

Anna Trykosko

dr med. Jolanta Ulewicz-Filipowicz

Na emeryturę odeszła

mgr farm. Halina Podfigurna

Z Uczelni odeszły:

dr n. med. Joanna Drużyńska-Gembal

dr n. med. Joanna Lis

KADRY SPSK NR 1

Jubileusz długoletniej pracy w SPSK nr 1 obchodzą:

40 lat

Maria Czerniawska

Elżbieta Kondracka

35 lat

Halina Mikołajczyk

Lidia Nieswandt

Halina Tyburska

30 lat

Maria Dąbrowska

Krystyna Syska

25 lat

Wiesława Herrman

Marcin Miłucha

Elżbieta Rybałow-Skibicka

KLUB SENIORA AMG

1. Zarząd Klubu zwrócił się pisemnie (9.01. oraz 31.01.br.) do JM Rektora AMG o przedłożenie Senatowi do zatwierdzenia petycji w sprawie przystąpienia naszej Uczelni do Fundacji Domu Seniora AMG („Nasz Dom”) i przekazanie jej byłego hotelu pielęgniarek przy ul. Traugutta 111 we Wrzeszczu. To drugie wystąpienie zostało poprzedzone spotkaniem JM Rektora z delegacją Zarządu Klubu Seniora.
2. Komisja Zdrowia, kontynuując starania o powołanie Ośrodka Geriatrycznego dla emerytów/rencistów wyższych uczelni Gdańska, spotkała się 13 marca br. z dyrektorem SPSK nr 1 dr. Michałem Mędrasem i uzyskała obietnicę przedstawienia planu realizacji tej inicjatywy w terminie do 1 maja br.
3. Uprzejmie informujemy naszych Członków i Sympatyków, że na wniosek dyrekcji AMG świetlica Klubu Seniora zostaje przeniesiona z dniem 30 kwietnia do baraku nr 1 (pomieszczenie naprzeciw Działu Socjalnego).

Za Zarząd
prof. Józef Terlecki

PROFESOR ZDZISŁAW WAJDA UHONOROWANY

Z prawdziwą przyjemnością informuję, że profesor Zdzisław Wajda w Lizbonie, na ostatnim posiedzeniu Komitetu Stałego Eurochirurgii został jednogłośnie wybrany prezydentem „Eurochirurgii 2002” (X Europejskiego Kongresu Chirurgii 2-7 czerwca 2002 r. w Lizbonie).

Eurochirurgia jest istniejącą od 10 lat konfederacją narodowych towarzystw chirurgicznych, takich jak np. Towarzystwo Chirurgów Polskich. Do Eurochirurgii należą niemal wszystkie towarzystwa chirurgiczne państw naszego kontynentu. O organizację XII kongresu Eurochirurgii w 2004 roku ubiega się Polska. Profesor Zdzisław Wajda przez trzy lata pełnił obowiązki zastępcy sekretarza generalnego i jednocześnie przedstawiciela TChP w tej organizacji. Powierzenie odpowiedzialnej funkcji prezydenta „Eurochirurgii 2002” jest wyrazem uznania zarówno dla polskich chirurgów, Akademii Medycznej w Gdańsku, jak osobiście i dla Profesora.

Gratulujemy.

dr Aleksander Stanek

Oddając w styczniu 1998 roku **Kartkę trzydziestą czwartą*** powiedziałem, że jest to prawdopodobnie ostatnia. Stało się jednak inaczej. Rok 2001 jest dla mnie szczególnie. W kwietniu tego roku przypada pięćdziesiąta piąta rocznica uzyskania przeze mnie stopnia naukowego doktora medycyny w Uniwersytecie Jagiellońskim, a w maju mija pięćdziesiąt lat od habilitacji w naszej Akademii Medycznej.

Mój promotor, Rudolf Weigl, był w 1946 roku profesorem na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ustaliliśmy z nim, że mój przewód doktorski odbędzie się w kwietniu.

Musiałem się zabrać do studiowania historii medycyny. Wiedziałem, że profesor Szumowski jest niezwykle wymagający. Na szczęście udało mi się zdobyć jego podręcznik. Uczenie się przebiegało bardzo sprawnie. Swoim zwyczajem opracowywałem syntetycznie poszczególne problemy, co okazało się niezmiernie cenne w czasie egzaminu.

Tuż przed moim wyjazdem do Krakowa zjawił się w Lublinie Janek Kryński, któremu niedawno urodziła się córka. Zaprosił mnie na Wielkanoc do Białej. Chciał, bym został ojcem chrzestnym dziewczynki. Miała mieć imię naszej babki - Zofia. Nie byłem tym zachwycony, ale nie wypadało odmówić.

W pierwszych dniach kwietnia udałem się do Krakowa. Zamieszkałem u mojej koleżanki od Weigla, Stasi Wojciechowskiej. Zajmowała ona z matką parę pomieszczeń w bardzo pięknej willi. W pozostałych pokojach mieszkały rodziny ziemian wypędzonych ze swych majątków. Zapamiętałem panią Konarską i hrabinę Rzewuską. Cały dom cuchnął proszkiem DDT. Willa przeżyła straszliwą inwazję pluskiew. W sąsiednim domu przez pewien czas mieszkali Rosjanie. Po ich wyprowadzeniu się budynek stał pusty. Pozbawione żywicieli owady ruszyły na sąsiednie domy. Stasia mówiła, że miała wrażenie, że to jakiś koszmarny film z gatunku *science fiction*. Tysiące pluskiew maszerowało po suficie, ścianach i podłodze. Rzuciły się na mieszkańców. Na szczęście udało się je zlikwidować proszkiem DDT.

Uczyłem się intensywnie historii medycyny, a w wolnych chwilach wtoczyłem się po Krakowie. Chyba w tym czasie byłem w teatrze na „Rozbitkach” Blizińskiego, ze świetnymi rolami Leszczyńskiego i Waltera.

Sprawa mego doktoratu zupełnie niespodziewanie zaczęła się komplikować. Ówczesny regulamin przewidywał, że egzamin przed recenzentami pracy i historykiem medycyny musi się odbyć przed całą komisją, której przewodniczył

dziekan. W praktyce u każdego odpowiadało się osobno w wyznaczonym przez egzaminatora dniu. Między profesorem Weiglem i dziekanem Supniewskim wybuchł konflikt z przyczyn wręcz humorystycznych. Profesor Weigl mieszkał wówczas w domu profesorskim przy Alei Słowackiego. O piętro wyżej zajmował mieszkanie profesor Supniewski. Weiglowie mieli teriera imieniem Charlie, którego znałem jeszcze ze Lwowa. Pani profesorowej nie chciało się wychodzić z psem i wypuszczała go na schody, by poszedł na ulicę załatwić swe funkcje fizjologiczne. Charliemu nie zawsze chciało się iść na dwór. Za bardzo dobre miejsce do wypróżniania uznał wycieraczkę przed drzwiami profesora Supniewskiego. Stracił on w końcu cierpliwość i poprosił stróża, by w tej sprawie udał się do Weiglow. Zaznaczył przy tym, że Weiglowej nic by się nie stało, gdyby

wszystkim o profesora Szumowskiego, którego sprowadzenie do dziekanatu pani uważała za niemożliwe. Poza tym nie wyobrażały sobie, że Weigl i Supniewski siadają przy tym samym stole. Poinformowały mnie, że należy złożyć przed egzaminem wizytę profesorowi Szumowskiemu w jego mieszkaniu przy ulicy Szlak. W Wielki Poniedziałek, 15 kwietnia, zostałem przez niego przyjęty. Interesowały go moje studia w Poznaniu. Wydał właśnie książkę pt. „O czarach i czarownikach w Średniowieczu”, zawierającą szereg artykułów z historii medycyny. Zapytał, czy ją czytałem. Odpowiedziałem, że nie zapoznałem się z nią jeszcze, ale widziałem książkę w witrynie księgarni i nie omieszkam ją przeczytać. Egzamin wyznaczył na 17 kwietnia. Zorientowałem się, że to dzień imienin Weigla. Poprosiłem Szumowskiego, by przesunąć go na 18 kwietnia. Motywowałem potrzebą cza-

prof. Stefan Kryński

Kartki ze wspomnień starego profesora

Kartka trzydziesta piąta

poszła na spacer ze swoim psem. Stróż wszystko dokładnie powtórzył jej, na co Weiglowa, z wrodzonym i ogólnie znanym taktem, powiedziała: „Czego ten eunuch się mnie czepia”. Stróż powtórzył to Supniewskiemu, a było to powiedzenie wyjątkowo złośliwe. Profesor Supniewski był dość otyły, a przy tym miał wysoki głos. Na tym punkcie ponoć miał kompleks. Nie wiem, jaka była bezpośrednia reakcja Supniewskiego. Sądzę, że mocna, gdyż panowie nie rozmawiali ze sobą, a nawet nie kłaniali się. Biorąc pod uwagę bardzo napiętą sytuację między Weiglem i Przybytkiewiczem, który znalazł poparcie wpływowego w uniwersytecie profesora Olbrychta, konflikt z neutralnym dziekanem okazał się ogromnym błędem.

Złożyłem wizytę w dziekanacie profesorowi Supniewskiemu. Przyjął mnie bardzo sympatycznie. Powiedział, że informacje otrzymane ode mnie w lutym 1945 r. pozwoliły mu uniknąć wielu błędów. Niestety, wobec zaistniałego konfliktu między nim i profesorem Weiglem egzamin musi się odbyć ściśle zgodnie z przepisami. Zaznaczył, że mogą tu zaistnieć trudności. Nie powiedział jakie. Więcej się dowiedziałem od przemitych pań z dziekanatu. Chodziło przede

su na przestudiowanie jego nowej książki. Zauważyłem, że przyjął to z wielką aprobatą. Pozostał jeszcze problem przyjęcia Szumowskiego do dziekanatu. Kategoriecznie odrzucił taką sytuację. Biegałem między nim i dziekanem. Obaj twardo stali na swych stanowiskach. Weigl groził, że wniesie o unieważnienie wszystkich dotychczasowych doktoratów ze względu na nieformalność procedury. Nie wiedziałem co będzie w końcu z moim egzaminem w dniu 18 kwietnia. Weiglowa poradziła, bym zgodnie z życzeniem Szumowskiego poszedł na egzamin do Zakładu Historii Medycyny, na wyznaczoną godzinę 9. Komisja miała się zebrać o 11.

W czwartek zjawiłem się u Szumowskiego w jego zakładzie. Otrzymałem 3 pytania: o Jędrzeju Śniadeckim, którego życiorys świetnie znałem, o wielowiekowym sporze empiryków z racjonalistami oraz o przeformie w chirurgii w XIX wieku. Pytanie to zawdzięczałem memu pokrewieństwu z profesorem Leonem Kryńskim, którego Szumowski znał. Pierwsze i trzecie pytanie nie przedstawiały istotnych trudności, natomiast drugie wymagało dużej wiedzy i umiejętności przedstawienia. Na szczęście miałem je opracowane. Znajac dobrze historię walki

* Kartka 34 ukazała się w numerze 4/1998

empiryków z racjonalistami rzuciłem na tło dziejów, w jakich się rozgrywała. Jedynym słowem miałem szansę do popisu. Wiedziałem, że na profesorze Szumowskim zrobiło to wrażenie. Po trzecim pytaniu powiedział: „Nie będę pana dalej pytać. To jest egzamin celujący”. Muszę powiedzieć, że w swym życiu miałem trzy wielkie sukcesy egzaminacyjne. Pierwszy to egzamin z neurologii i psychiatrii, po którym otrzymałem zaproszenie do pracy w klinice, drugi - to historia medycyny, a o trzecim będzie jeszcze mowa. Widząc, że tak się mój egzamin podobał, zacząłem prosić, by był tak dobry i był obecny w czasie egzaminu w dziekanacie. Powiedział: „Dla pana to zrobię”. Chciałem sprowadzić taksówkę. Odmówił. Wolat iść pieszo. W dziekanacie zastaliśmy już dziekana, Weigla i Kostrzewskiego. Zauważyłem zdumienie Supniewskiego i sekretarza na widok Szumowskiego. Ten nie rozbierając się oświadczył: „To był egzamin celujący. Wpisuję go do protokołu, ale niech pan dziekan nie zmusza mnie do siedzenia tutaj”, po czym wyszedł. Supniewski nie miał już nic do powiedzenia. Recenzja Kostrzewskiego była przeciętna. Widać było, że pisał ją ze swym bratankiem. Ten, jak Wojciechowski, wierzył w nieomyślność Amerykanów. Gdyby istniała obrona pracy tak jak jest obecnie, to bym się po tej recenzji przejechał. Recenzja Weigla została napisana bezbarwnie. W przeciwieństwie do historii medycyny egzamin u Kostrzewskiego nie udał się. Na dwa pytania nie mogłem odpowiedzieć. Jedno dotyczyło jakiegoś objawu Arnolda, drugie różnic histopatologicznych w układzie nerwowym w durze plamistym i brzuszny. Przez głowę mi nie przeszło, że tego typu pytania otrzymam. W rezultacie dostałem od niego stopień dobry. W ogóle wycożutem u niego niechęć w stosunku do mnie. Sądzę, że z góry wiedział o braku odpowiedzi na wspomniane wyżej pytania. Nie wiem, czy tu chodziło o Weigla, czy też tak ustawił bratanek.

Sekretarki gratulowały mi zaznaczając, że moim sukcesem nie jest praca i jej obrona, ale fakt ściągnięcia całej komisji do dziekanatu. Mówiły przedtem między sobą: „Biedny chłopak, biega od jednego do drugiego, a i tak nic z tego nie będzie”.

Gdy byłem na egzaminie u profesora Szumowskiego, przyszła do niego asy-

stentka profesora Glatzla w sprawie terminu egzaminu. Prosiła go o dzień 19 kwietnia. Zapytał, czy czytała „Czarownicę”. Powiedziała, że nie, ale „na przeczytanie tej książeczki wystarczy jej dzisiejsze popołudnie”. Zgodził się, ale jego mina nie wróżyła nic dobrego. Gdy na następny dzień zjawiała się, oblat ją, co w świetle ówczesnej ustawy przesunęło doktorat o cały rok. Żadne interwencje, by ją wcześniej zapytał, nie pomogły.

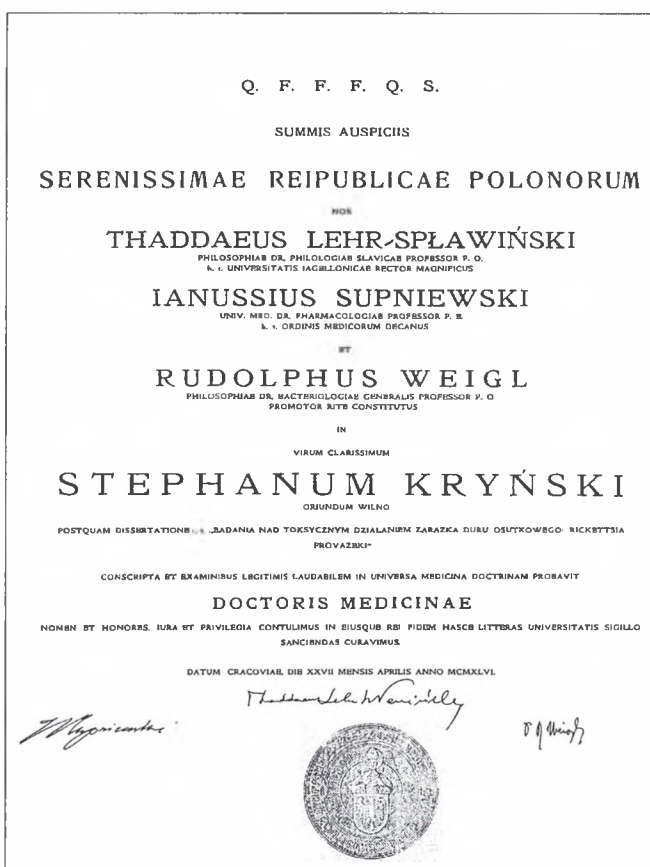
Promocja została wyznaczona na 27 kwietnia. Dziesięć dni było potrzeba na wykonanie dyplomu. Gdyby chrzciny nie komplikowały, to chętnie pozostałbym w Krakowie. Namawiali mnie na to Weiglowie i Stasia. Uważałem, że nie mogę zawodu sprawić Jankowi.

między Radomiem i Dęblinem. Nie dał on wiary ani mnie, ani konduktorowi, ani towarzyszącej podróży. Chciał mnie aresztować jako „bandytę” i wysiąść na pierwszej ze stacyjek. Sytuacja zrobiła się groźna. Zналиśmy aż nadto metody ubowskie. Mogłem przepaść bez śladu. Zacząłem mu tłumaczyć, że wracam z doktoratu. Pokazałem mu moje notatki. Nic z tego. Wreszcie Duch Św. mnie natchnął. Zapytałem go, czy w czasie okupacji był w konspiracji. Okazało się, że walczył w Armii Ludowej. Indagowałem go dalej; czy się zdarzyło, że puszczono kogoś z oddziału bez dokumentów prawdziwych, czy też lewych. Zaprzeczył. Miał je zawsze świetnie podrobione. Znow go zapytałem, czy uważa dzisiejsze

podziemie na tyle głupie, że puszcza do pociągu kogoś bez dokumentów wiedząc doskonale o kontrolach robionych przez UB. Przyznał mi rację i odczepił się. Kosztowało to mnie mnóstwo nerwów. A tu po przyjeździe dowiaduję się, że w Lublinie była kobieta, znajoma stryjostwa i powiedziała, że córka Janka już dawno ochrzczona i ma na imię Krystyna. Byłem wściekły. Zupełnie nie rozumiałem, co Jankowi strzeliło do głowy z tym ojcem chrzestnym. Oczywiście do Białej nie pojechałem. W zakładzie na moją cześć zrobili wielki jubel z tortem i kawą. Wziąłem z sobą zastępczą legitymację i wróciłem do Krakowa.

Uroczystość odbyła się 27 kwietnia (sobota). Woźni w 1939 r. zamurowali togi senatu, wiele togi profesorskich, berła, tańcuchy i pieczęcie. Niemcy pilnie ich poszukiwali, ale na szczęście bezskutecznie. Rektorem był wówczas profesor Lehr-Spławiński. Ubrani w togi weszli do sali

promotor prof. Weigl, dziekan prof. Supniewski i rektor prof. Lehr-Spławiński. Następnie dwaj pedle przybrani w historyczne stroje wprowadzili mnie. Niestety, togi doktorantów nie ocalały. Profesor Weigl odczytał taciński tekst promocji, po czym wręczył dyplom. Kolejno podali mi rękę rektor, dziekan i promotor. Tak, jak weszli, w takiej samej kolejności opuścili salę. Sprawilo mi przyjemność, że się doktoryżuję na najstarszej i cieszącej się w całym świecie sławą uczelni, że na dyplomie widnieją nazwiska reprezentujące prawdziwą naukę. Na promocję przyszło parę osób, między innymi był Przybytkiewicz. Weiglowie zaprosili mnie na obiad.

Zmęczony i wyczerpany nerwowo przy zmianie ubrań zabrałem z sobą tylko miejscówkę, a bilet, legitymację i pieniądze zostawiłem w swym „egzaminacyjnym garniturze”. Co się stało, zorientowałem się na kilka minut przed odjazdem pociągu do Lublina. Wiedziałem tylko jedno wyjście: zgłosić u konduktora kradzież na dworcu. Na szczęście miałem miejscówkę. W Krakowie dworzec stynał z kieszonkowców, więc konduktor uwierzył. Świadczył za mną przy kontrolerze biletów i pierwszym ubowcu, który nas odwiedził między Kielcami i Radomiem. Natomiast tragiczny finał mogła mieć kontrola dokumentów przez drugiego ubowca, który wszedł na małej stacyjce

STANISŁAW ŻOŁNIEROWICZ (1955–2001)

Stanisław Żołnierowicz urodził się w Pabianicach, w dniu 3 sierpnia 1955 roku. W roku 1974 rozpoczął studia na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Gdańsku, które ukończył z wyróżnieniem *Primus inter Pares* w roku 1979 na podstawie pracy dyplomowej „Rozmieszczenie 14C–propokursu we krwi, wątrobie i nerkach szczura” pod kierunkiem doktora habilitowanego Jerzego Krechniaka z Zakładu Chemii Toksykologicznej. W tym Zakładzie po ukończeniu studiów był stypendystą doktorantem, a następnie młodszym asystentem, zaangażowanym w badania nad wpływem pestycydów na oddychanie mitochondriów izolowanych z wątroby szczura. Ich rezultatem była publikacja w *Toxicology Letters*.

Od 1980 roku mgr Żołnierowicz uczestniczył jako stażysta w badaniach prowadzonych w Zakładzie Biochemii Akademii Medycznej w Gdańsku pod kierunkiem dr. Juliana Świerczyńskiego. Od 1981 roku został zatrudniony jako asystent w Zakładzie Biochemii kierowanym przez prof. Mariusza Żydowo. Pracował naukowo w zespole kierowanym przez prof. Leona Żelewskiego, którego tematem zainteresowań były procesy związane z biosyntezą hormonów sterydowych w łożysku. W 1985 roku obronił rozprawę doktorską na podstawie pracy „Oczyszczanie i właściwości NAD⁺-zależnej dehydrogenazy glicero-3–fosforanowej z łożyska ludzkiego”, wyróżnionej nagrodą indywidualną Rektora AMG. Prace z tego okresu publikował w *Placenta*, *Biochemical Journal*, *European Journal of Biochemistry*. Jako członek zespołu badawczego był wyróżniony dwukrotnie nagrodą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

Po uzyskaniu stopnia doktora zainteresował się zagadnieniami związanymi z przekazywaniem informacji w komórkach eukariotycznych. W latach 1986 i 1987 przebywał przez kilka miesięcy w Kopenhadze zajmując się badaniem regulacji aktywności cykazy adenylowej przez agonistów i antagonistów receptorów dopaminergicznych. W 1988 roku uzyskał

stypendium Fundacji Fogarty na podstawie grantu „Human adenosine A2 receptor coupled to adenylate cyclase”, który realizował pod kierunkiem prof. I. H. Foxa w University of Michigan, Ann Arbor, USA. Efektem prowadzonych badań było opracowanie metody oddzielania receptorów adenozynowych od adenotyny, białka wiążącego agonistów i antagonistów receptorów adenozynowych, udokumentowane publikacjami w *Molecular Pharmacology* i *Journal of Laboratory and Clinical Medicine*.

W 1989 roku doktor Żołnierowicz rozpoczął pracę w Uniwersytecie Indiana, w grupie kierowanej przez prof. A. A. De Paoli-Roach. W Indianapolis, zajmując się klonowaniem molekularnym podjednostek regulatorowych fosfatazy 2A poszerzył swój warsztat naukowy o techniki biologii molekularnej oraz o wiadomości na temat kinaz i fosfataz białkowych – enzymów kluczowych dla regulacji przekazywania sygnałów w komórkach eukariotycznych. Zainteresowania te kontynuował w trakcie kolejnego pobytu poza krajem, w Instytucie Friedrich Miescher w Bazylei. W Szwajcarii zajmował się strukturą i regulacją genu kalcytoniny (publikacje w *JBC*) oraz regulacją fosfatazy 2A. Ten drugi temat stał się przedmiotem licznych prac oryginalnych i przeglądowych, publikowanych m.in. w *Biochemical Journal*, *EMBO Journal*, *JBC*, *Trends in Cell Biology*, *Trends in Biochemical Sciences*. Wspólnie ze swoim długoletnim tutorem i przyjacielem, Brianem Hemmingsem, opracował projekt badaw-

czy „Regulation of protein phosphatase 2A function”, który uzyskał finansowanie Howard Hughes Medical Institute. Uzyskanie tego grantu pozwoliło doktorowi Żołnierowiczowi na powrót do Gdańska i rozpoczęcie pracy na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii. W 1996 roku odbyło się kolokwium habilitacyjne przed Radą Wydziału Lekarskiego. Swoją zespół badawczy docent Żołnierowicz tworzył początkowo w oparciu o pomieszczenia w Zakładzie Biochemii, a następnie, po wygraniu konkursu, w nowym budynku Wydziału Biotechnologii przy ul. Kładki 24. W roku 2000 Stanisław Żołnierowicz został zatrudniony w Uniwersytecie Gdańskim na stanowisku profesora nadzwyczajnego, jako kierownik Zespołu Badawczego Sygnalizacji Komórkowej i Molekularnej w Instytucie Biotechnologii UG. Pod Jego opieką znajdowało się 5 doktorantów realizujących cztery projekty KBN, grant Howard Hughesa, projekty współpracy polsko-szwedzkiej oraz polsko-flandryjskiej.

Profesor Żołnierowicz aktywnie uczestniczył w działalności dydaktycznej Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG-AMG. Od podstaw tworzył kursy „Mechanizmy Sygnalizacji Komórkowej”, „Techniki pracy z drożdżami”. Koordynował wykłady i prowadził liczne zajęcia w ramach „Biochemii z elementami patobiochemii” oraz „Podstaw biotechnologii”.

Jego odejście nastąpiło w momencie ważnych sukcesów kierowanego przezeń zespołu. W znaczących czasopismach zaczęły ukazywać się pierwsze, powstałe w Gdańsku, publikacje oryginalne; Staszek zaczął publikować artykuły przeglądowe, świadczące o zaistnieniu w najwyższych światowych szczytach dziedziny, która była Jego pasją i wyzwaniem. Miesiące dzieliły Go od wypromowania pierwszych doktorantów, którym stawiał niemałe wymagania...

Zmarł 13 lutego 2001 roku.

Mówimy często, że nie ma ludzi niezastąpionych. Tak jak wiele potocznych stwierdzeń, jest ono bardzo powierzchowne. Bardzo, bardzo trudno będzie nam dane odzyskać Jego zaangażowanie i determinację w odkrywaniu, Jego pasję badacza.

prof. Jacek Bigda,
dziekan

Międzyuczelnianego Wydz. Biotechnologii
UG-AMG

POŻEGANIA * WSPOMNIENIA * POŻEGANIA

JADWIGA TAFIŁOWSKA (1928–2001)

Dnia 1 lutego 2001 r. odeszła od nas Pani Jadwiga Tafiłowska, znana wielu pokoleniom profesorów, asystentów, studentów oraz pracowników Uczelni i Szpitala jako Pani Jadzia. Jako sekretarka wytrwała przez 55 lat na jednym stanowisku, w jednym zakładzie pracy.

Urodzona w Święcianach, na Wileńszczyźnie, swe młode lata spędziła w Wilnie, gdzie zaczęła pracować w Laboratorium Kosmetycznym, a następnie w Poliklinice Dziecięcej, równocześnie – w czasie okupacji – uczęszczając na tajne komplety. Swe uczucia zawsze kierowała do Wilna – miasta swej młodości.

Po powrocie do Polski, do Gdańska, we wrześniu 1945 r. podjęła pracę w Państwowym Szpitalu Klinicznym, gdzie jako sekretarka nieprzerwanie pracowa-

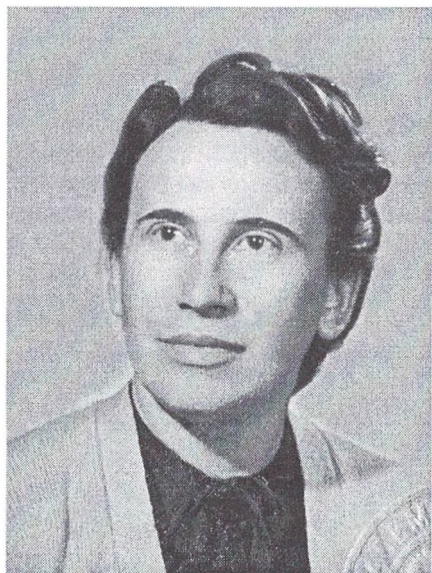
ła do czasu przejścia na zasłużoną emeryturę.

W tym samym pokoju pracowała, gdy kierownikami Kliniki byli profesorowie: Mściwój Semerau–Siemianowski, Stanisław Wszelaki i Jej najukochańszy profesor – Marian Górski. Przez wiele lat współpracowała też z profesorami: Witoldem Zegarskim, Włodzimierzem Bielawskim, Ireną Jabłońską–Kaszewską oraz niżej podpisanym.

Obdarzona doskonałą pamięcią wielokrotnie pomagała nam, gdy potrzeba tego wymagała, w sięganiu do historii Kliniki. Nigdy nie oszczędzała się w pracy. Jej dzień pracy nigdy nie był ograniczony czasowo. Nawet w ostatnich miesiącach swego życia, dotknięta ciężką chorobą, wykazywała niestłuchany hart ducha, i w tym okresie jeszcze chciała służyć nam radą i pomocą. Z wielkim żalem rozstaliśmy się z Panią Jadzią, ale pamięć o Niej pozostanie wśród tych, którzy ją znali.

prof. Andrzej Kryszewski

WACŁAWA WRÓBLOWA (1905–2000)

Docent Wacława Wróblowa, urodzona w Czajach w woj. białostockim, średnie wykształcenie uzyskała w Gimnazjum im. E. Orzeszkowej i następnie podjęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie. Dyplom lekarza medycyny uzyskała w 1933 roku. W tym też roku podjęła pracę w Uniwersyteckiej II Klinice Chorób Wewnętrznych, początkowo jako młodszy, a następnie starszy asystent. W latach wojny pracowała w Polskiej Sekcji Litewskiego Czerwonego Krzyża, następnie jako lekarz Kasy Chorych, ordynator w Szpitalu Zakaźnym oraz lekarz rejonowy w Wilnie, zdobywając swoją troskliwością, oddaniem chorym, zaangażowaniem w pracę i wiedzą zaufanie i wdzięczność pacjentów.

W 1945 r. przybyła do Sopotu, i w listopadzie tegoż roku podjęła pracę w I Klinice Chorób Wewnętrznych Akademii

Lekarskiej w Gdańsku, kierowanej przez prof. Mariana Górskiego, gdzie nieprzerwanie pracowała do 1970 r. W 1951 r. uzyskała doktorat na podstawie pracy „Wczesna diagnostyka i wyniki leczenia metylotouracylem nadczynności tarczycy na podstawie materiału I Kliniki Chorób Wewnętrznych AMG”, a w 1963 r. stopień naukowy docenta na podstawie pracy „Zapalenie guzkowe tętnic”. Jej pio-

nierskie prace na temat kolagenoz – zwłaszcza rozpoznawania i leczenie lekami sterydowymi guzkowego zapalenia tętnic przyczyniły się do rozpowszechnienia świadomości lekarzy o tych mało dotychczas znanych zespołach chorobowych. Poza tym – w ponad 20. drukowanych pracach oraz w licznych referatach i wykładach zajmowała się problemami, m.in. chorób trzustki, dróg żółciowych i wątroby, chorobami jelit i niektórymi zagadnieniami toksyczności leków.

Docent Wacława Wróblowa niestłuchanie troskliwie zajmowała się pacjentami, była też oddana pracy dydaktycznej, zarówno przed- jak i podyplomowemu szkoleniu. Przez kilkuletni okres piastowała funkcje sekretarza i przewodniczącego Towarzystwa Internistów Polskich, rzecznika Dobra Służby Zdrowia i członka Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów AMG. W dowód zasług położonych w pracy zawodowej i społecznej została wyróżniona odznaką „Za wzorową pracę w Służbie Zdrowia”.

Po przejściu na emeryturę jeszcze przez kilka lat zajmowała się leczeniem chorych. Następnie przeniosła się do swej Rodziny do Stanów Zjednoczonych. Po śmierci Jej prochy powróciły na Katolicki Cmentarz w Sopocie.

prof. Andrzej Kryszewski

ANDRZEJ SALAMON (1936–2000)

Andrzej Salamon urodził się 18 sierpnia 1936 r. w Gdyni. Szkołę średnią ukończył w 1954 r. w Sopocie. W 1956 r. rozpoczął studia na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Gdańsku, które ukończył w 1962 r. i wykonał pracę magisterską pt. „Badania nad określeniem współczynnika dla oznaczeń białka w mięsie węgorka metodą szybkościową”.

Od 20 stycznia 1964 r. do 7 listopada 1990 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Farmaceutycznego „Cefarm” w Gdańsku, w którym początkowo wykonywał czynności zawodowe w hurtowni leków i aptece, a następnie pełnił obowiązki kierownika magazynu lub apteki w Gdańsku i Łebie. Był pracownikiem sumiennym o wysokich kwalifikacjach zawodowych, obowiązkowym o dużym poczuciu odpowiedzialności i wysokiej etyce zawodowej i osobistej. Był specjalistą I i II stopnia w zakresie farmacji aptecznej. Od 1990 r. był właścicielem i kierownikiem apteki „Pod Bramą Żuławską”. Mgr A. Salamon żywo interesował się postęпами nauk farmaceutycznych, brał czynny udział w zjazdach i konferencjach naukowych oraz w życiu zawodowym i społecznym. Był wieloletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego i Gdańskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej (GOIA), z ramienia której był delegatem na wszystkie zjazdy farmaceutyczne aptekarzy w Gdańsku. W latach 1991–1995 był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej GOIA.

Kariera sportowa Andrzeja Salamona rozpoczęła się już w 1950 r., kiedy jako zawodnik trenował pod opieką swojego sportowego wychowawcy Franciszka Marchlewskiego, wielokrotnego mistrza Polski w pływaniu stylem dowolnym na dystansie 100 m. Jeszcze jako student A. Salamon zajmował stanowisko instruktora pływackiego (od czerwca 1956 r. do września 1957 r.) w Centralnym Wojskowym Klubie Sportowym „Flota” w Gdyni.

Potrafił pogodzić naukę na ciekawym i trudnym Wydziale Farmaceutycznym z codziennymi, wielogodzinnymi treningami na odległym basenie w Klubie „Floty” w Gdyni. Specjalizował się w pływaniu

stylem dowolnym na 100 m. W tym stylu był dziesięciokrotnym mistrzem Polski – cztery razy na długim dystansie i sześć na krótkim basenie. W swoim ulubionym dystansie 100 m. kraulem zwyciężył w prestiżowym Grand Prix Paryża w 1959 r., a dwukrotnie wywalczył tytuły akademickiego wicemistrza świata – w 1959 r. w Turynie i w 1961 r. w Sofii. Na Igrzyskach Olimpijskich w 1960 r. w Rzymie sklasyfikowany został na 9–10 miejscu, a jego czas 56,5 s na 100 m. stylem dowolnym, był wtedy rekordem Polski. Tej dyscyplinie sportu poświęcił 15 lat swojego pracowitego życia. Przez wiele lat przewodził Morskiemu Klubowi Olimpijczyka w Gdańsku, chętnie spotykał się z młodzieżą. Był wieloletnim działaczem Gdań-

skiego Okręgowego Związku Pływackiego, honorowym członkiem Pomorskiego Okręgowego Związku Pływackiego. Pełnił także funkcję przewodniczącego Klubu Olimpijczyka i Wojewódzkiej Komisji Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

W pamięci farmaceutów i sportowców pomorskich zapisał się nie tylko jako dobry i sympatyczny kolega, przyjazny zwierzchnik, ale i dobry, wrażliwy, wspaniały człowiek, a także wspaniały sportowiec. Wysoki, przystojny, wysportowany, o miłej aparycji cieszył się powszechnym szacunkiem i sympatią. Skromny, powściągliwy, zawsze taktowny i zrównoważony posiadał dar nawiązywania kontaktów międzyludzkich i pozyskiwania zaufania. Darzył życzliwością i zaufaniem kolegów i współpracowników. Jego postawę cechowała życzliwość, uprzejmość i elegancja. Od pewnego czasu nękała go poważna choroba, ale nie okazywał cierpienia. Starał się funkcjonować normalnie w rodzinie i środowisku zawodowym.

Śmierć zabrała go 8 listopada 2000 r. Pogrzeb w dniu 13 listopada 2000 r. zgromadził na Cmentarzu Łostowickim w Gdańsku rodzinę, liczne grono przyjaciół, kolegów, znajomych i współpracowników. Żegnali go powagą i wzruszeniem.

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Feliks Gajewski, Jarosław Sławiński
prof. Marek Wesołowski

Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne

GLÓWNY SPECJALISTA DS. INFORMATYZACJI AMG

Zniżka akademicka na kursy użytkowników programu Statistica

Firma StatSoft Polska wprowadziła zniżkę akademicką na szkolenia organizowane w okresie 1.02.2001–31.12.2001. Akademia Medyczna będąc użytkownikiem programów w ramach licencji akademickich typu Site License uzyskała prawo do 20% zniżki na szkolenia.

Kompletny terminarz i programy kursów dostępne są na stronach internetowych pod adresem <http://www.statsoft.pl/kursy.html>. O przyjęciu na kursy decyduje kolejność zgłoszeń.

Porozumienie AMG i SAS Institute

Pod koniec ubiegłego roku Akademia zawarła porozumienie o współpracy z firmą SAS Institute Sp. z o.o. Uczelnia zobowiązała się do określenia możliwości włączenia Systemu SAS w proces dydaktyczny w zamian za co ma prawo do użytkowania oprogramowania do celów własnych (naukowych i administracyjnych). SAS Institute Sp. z o.o. gwarantuje Uczelni prawo do nieodpłatnego wykorzystania w celach dydaktycznych i naukowych następujących modułów: Base SAS, SAS/GRAPH, SAS/ETS, SAS/FSP, SAS/AF, SAS/IML, SAS/QC, SAS/STAT, SAS/INSIGHT, SAS/GIS, SAS/ASSIST, SAS/LAB, SAS/Enterprise Miner na platformie Windows 9x/2000/NT. Umowa jest ważna do końca października 2001 roku. Po tym okresie może być przedłużona na kolejny rok.

Chociaż w Polsce oprogramowanie SAS Institute nie jest jeszcze szeroko znane i stosowane w pracach badawczych i dydaktyce, jak to ma miejsce w uczelniach zachodnich, zaczyna być widoczne na stronach internetowych uczelni, m.in. Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Cyfronecie, Poznańskim Centrum Superkomputerowo-Sieciowym. System SAS w medycynie znajduje zastosowanie m.in. w badaniach genetycznych. Enterprise Miner pomaga identyfikować układy genetyczne, przy których występują poszczególne choroby.

Więcej informacji na temat oprogramowania można znaleźć na stronach <http://www.sas.com/offices/europe/poland/>. Informacje o szkoleniach w zakresie oprogramowania dostępne są w Internecie na stronie www.sas.com/offices/europe/poland/szkolenia/. Osoby zainteresowane ww. oprogramowaniem proszone są o kontakt z Ewą Brzozowską, tel. 349-10-50, ebrzoz@amg.gda.pl.

Dołączanie do sieci komputerowej AMG użytkowników komercyjnych

Informuję, że prawo do przyłączenia do sieci komputerowej AMG mają wyłącznie jednostki wchodzące w skład struktury organizacyjnej AMG. Dołączanie osób i instytucji prowadzących działalność komercyjną realizowane jest wyłącznie przez Centrum Informatyczne TASK na podstawie stosownych umów. W przypadku wykorzystywania konta osobistego lub innej formy dostępu do sieci AMG do celów komercyjnych lub niezgodnych z obowiązującym prawem administratorzy, zgodnie z obowiązującym regulaminem TASK mają obowiązek zlikwidowania konta i zablokowania dostępu.

Awaria sprzętu

Awaria serwera amedec. W dniach od 11 do 13 lutego miała miejsce awaria sprzętowa serwera amedec. Uszkodzeniu uległ dysk systemowy. Sprowadzenie i wymiana dysku oraz odtworzenie systemu sprawiły, że użytkownicy pozbawieni byli dostępu do Internetu i poczty przez trzy dni.

Awaria routera. W dniu 18 marca uległ nieodwracalnemu uszkodzeniu router w głównym węźle dostępowym sieci AMG. Zmusiło to pracowników CI TASK do wymontowania urządzenia i ponownego skonfigurowania połączenia sieci LAN AMG z siecią metropolitarną. Przerwa w pracy urządzeń sieciowych trwała 2 dni.

Przepraszamy za związane z tym niedogodności i dziękujemy za wszystkie

dobre słowa, które w tym trudnym okresie pomagały nam w pracy.

Godziny pracy Centrum Komputerowego AMG

Z dniem 12 marca wprowadza się następujące godziny urzędowania w Centrum Komputerowym AMG:

- przyjmowanie interesantów w sprawie kont internetowych – osobiście w pomieszczeniach Centrum Komputerowego AMG przy ul. Dębinki 7, pok. 40 III piętro, w poniedziałki i czwartki w godzinach od 9. do 13.

Nowe konta zakładane są wyłącznie na podstawie pisemnych wniosków podpisanych przez kierownika jednostki, a w przypadku kont studenckich – przez dziekanat. Wnioski dostępne są na stronie www.amg.gda.pl/centrum.html, w Centrum Komputerowym lub u głównego specjalisty ds. informatyzacji (budynek rektoratu, pok. 312)

- pomoc przez telefon dla użytkowników sieci – w dni robocze w godzinach od 9. do 13. pod numerem telefonu 349-17-05,
- przyjmowanie zgłoszeń o awariach sieci na terenie AMG i sprzętu komputerowego w rektoracie, w dni robocze od godziny 8.30 do 16. pod numerem telefonu 349-17-05 lub 349-10-50. Przy zgłoszeniu prosimy podać informacje umożliwiające serwisowi szybkie dotarcie do miejsca przeznaczenia:
 - imię, nazwisko i nr telefonu osoby zgłaszającej,
 - numer lub nazwę budynku i numer piętra, na którym wystąpił problem. W przypadku rektoratu – pawilon i numer/nazwę pomieszczenia,
 - krótką informację o rodzaju usterki/awarii.

Równocześnie przypominam, że wszelkie prace związane z dołączaniem nowych abonentów do sieci komputerowej (pojedynczych gniazd lub całych gałęzi sieci) mogą być dokonywane wyłącznie przez administratorów z Centrum Komputerowego AMG. Są oni jedynymi osobami upoważnionymi do otwierania szaf teleinformatycznych rozmieszczonych na terenie AMG.

inż. Ewa Brzozowska

ANKIETA OCENIAJĄCA

– opinia wśród opinii

Zakład Socjologii Medycyny i Patologii Społecznej, podobnie jak inne zakłady, otrzymuje od kilku lat wyniki ankiety oceniającej jakość procesu dydaktycznego na Wydziale Lekarskim z perspektywy studentów. Ma ona na służyć podniesieniu rangi dydaktyki jako ważnej funkcji Uczelni. Powinna jednocześnie przyczyniać się do upodmiotowienia studentów i współpracy władz Uczelni z ich samorządem. Tym samym może stanowić ważny przejaw demokracji we wspólnocie akademickiej. Warto nadmienić, że Akademia Medyczna w Gdańsku zawsze przywiązywała wagę do aktywizacji studentów i dążyła do włączenia ich w nurt spraw ważnych dla egzystencji i przyszłości Uczelni. Jak wykazują wspólne posiedzenia np. Rady Wydziału Lekarskiego ich zapotrzebowanie na dialog jest ewidentnie widoczne.

Przeprowadzanie ankiety oceniającej, jak wykazała praktyka, nie jest w pełni zadowalające w odbiorze. Stanowi to troskę Pana Dziekana o usprawnienie i bardziej profesjonalną realizację tego trudnego i pracochłonnego przedsięwzięcia. W tym kontekście pragnę podzielić się refleksją i włączyć w nurt trwającej od pewnego czasu dyskusji na Radach Wydziału, jak również Radach Pedagogicznych.

Socjolog wie, że uzyskane informacje za pośrednictwem ankiet zależą od tego jak ułożone są pytania i czego dotyczą, czy odpowiadający na nie są zainteresowani i chcą się angażować w ich wypełnianie, w jakich warunkach zbierane są ankiety i przez kogo, oraz w jakim stopniu zapewnia się kryterium ich reprezentatywności.

Ankieta powinna spełnić co najmniej kilka istotnych warunków.

Przede wszystkim chodzi o to, aby znalazły się w niej pytania najważniejsze z punktu widzenia założonego celu.

Osobną rzeczą jest natomiast poprawne ich zredagowanie – pytania ankiety powinny być (jeśli poprzestając tylko na najważniejszych regułach) adekwatne, tzn. odnosić się do realiów; spełniać warunek rozłączności, czyli nie pytać jednocześnie o dwie różne rzeczy; nie powinny też sugerować odpowiedzi.

Zwraca się często uwagę, że osoby zbierające informacje za pośrednictwem ankiety zapominają o potrzebach respondentów, nie uwzględniając tych czynników, które pozwalają na zaangażowanie się, w tym przypadku studentów, w wypełnianie ankiet.

Z tym wiąże się ujednolicony sposób przeprowadzenia i zbierania ankiet oraz zapewnienia poczucia bezpieczeństwa ze względu na ewentualne negatywne konsekwencje ich wypełnienia. Cała procedura od początku do końca powinna być ustalona, począwszy od jasnej instrukcji, poprzez wskazanie osoby odpowiedzialnej za przeprowadzone badania, czyli zebranie ankiet od wytypowanych osób (np. grup) w warunkach, które to umożliwiają, a także wskazanie jednostki organizacyjnej opracowującej dane w aspekcie ich przeznaczenia i wykorzystania.

Węziową sprawą pozostaje sprawa dostępności respondentów oraz reprezentatywności doboru. Najlepszymi metodami byłyby: a) badania wyczerpujące – czyli zebranie ankiet od wszystkich studentów roku, lub b) badania z doboru losowego. W obu przypadkach trudno je zrealizować, ze względu na czynniki techniczno-organizacyjne. Preferować więc można np. dobór grupowy, tj. losowy wybór grup do badań na danym roku. Będzie on, przynajmniej do pewnego stopnia niwelował różnicę poziomu grup i ewentualną jakość zajęć prowadzonych przez różne osoby w danej jednostce. Biorąc pod uwagę liczebność studentów na roku (a także niejednorodność badanych), z punktu widzenia metody optymalna wielkość badanej próby wynosiłaby od 45 do 75 osób, tj. 3–4 wylosowane grupy studenckie.

Przedstawiona procedura powinna wyeliminować podstawowy zauważony obecnie mankament, czyli przypadkowe zbieranie kwestionariuszy od przypadkowej, na ogół bardzo małej ilości osób. Podchodząc do sprawy merytorycznie, w poprzednich badaniach można wyróżnić dwie wersje ankiet: jedna „dawniejsza” skupiona była głównie na ocenie nauczyciela, przy założeniu, że to od niego zależy jakość zajęć, zwracano uwagę m.in. na: atrakcyjność zajęć, komunikatywność, rozbudzanie zainteresowań itp. (skupienie się na osobie prowadzącego wyrażało się poprzez 9 wskaźników).

Obecna wersja ankiety przechodziła transformację, z położeniem większego nacisku na czynniki formalne: informacje o zajęciach, ich organizację, efektywność form prowadzenia zajęć, oraz ich zaliczenia, przy redukcji czynnika osobowościowego (przygotowania nauczyciela do prowadzenia zajęć) oraz czynnika efektywnościowego (rozumienia przez studenta znajomości praw i zasad odnoszących się do przedmiotu).

W tym miejscu pragnę podzielić się doświadczeniem z ankiet przeprowadzonych przez nasz Zakład wśród studentów

w 1999 roku¹. Do pytań w ankiecie zredagowanej przez Uczelnię dołączono kilka innych mających na celu rozpoznanie odbioru przedmiotu (socjologii medycyny) przez studentów, w aspekcie założonych przez Zakład zadań programowych (zob. np. Socjologia medycyny, w: *Program nauczania na Wydziale Lekarskim*, AMG Gdańsk 2000, s. 166–173). Dotyczyły one kilku zagadnień: rozumienia świata społecznego w kontekście funkcjonowania medycyny (średnia – 2,8), bardziej humanistycznego spojrzenia na medycynę (średnia – 3,1), uwzględnienia sytuacji pacjentów i ich uprawnień (średnia – 2,8), uwzględnienia zmiany funkcjonowania medycyny i przyszłej roli lekarza (średnia – 2,3), samodzielnego krytycznego myślenia (średnia – 3,0), oceny metod przekazywania wiedzy na zajęciach w aspekcie ich przydatności (średnia – 2,6). Jak zatem wynika uzyskaliśmy wówczas wysokie średnie od 2,3–do 3,1, co by też mogło świadczyć o celowości tego typu pytań ukierunkowanych na specyfikę zajęć prowadzonych w Zakładzie.

Zaznaczam, że ankieta była przeprowadzona po ostatnich zajęciach, przy zastosowaniu zasady anonimowości (skorzystaliśmy także z urny), w 1/3 grup (56 studentów).

Jeżeli przyjmiemy, że pytania 1, 2 i 3 w ankiecie uczelnianej dotyczą zasięgania informacji, które z reguły znajdują się w gablotach poszczególnych zakładów (a więc są w jakimś sensie drugorzędne), to trzeba rozważyć rozszerzenie zakresu merytorycznie ważnych pytań. Wśród nich w obecnej wersji ankiety pozostały moim zdaniem tylko dwa – pyt. 6 – „W jakim stopniu na zajęciach kładziony jest nacisk na zrozumienie ogólnych praw i zasad, a nie tylko pamięciowe przyswojenie materiału” oraz ewentualnie pyt. 5 – „Czy na zajęciach panuje spokojna i nie stresująca atmosfera”.

Pytania dotyczące przydatności form nauczania takich jak seminaria, ćwiczenia i wykłady są oczywiście też bardzo ważne, jeśli zadamy je prawidłowo.

Z całą pewnością w ankiecie nie powinno się znaleźć pytanie 7 – „Czy zajęcia są prowadzone w odpowiednich warunkach lokalowych”. Zakład nie może być „karany” za złe warunki lokalowe, na które nie ma wpływu, a zatem dane z tego pytania nie mogą rzutować na ogólną średnią uzyskanych punktów.

Obok pytań budzących wątpliwość z punktu widzenia trafności, czyli wagi merytorycznej, występują pytania nierozłączne, bądź dublujące się. Np. pyt. 8 nierozłączne, gdzie zamiast oddzielnie pytać o przydatność wykładów i semina-

¹ Prowadziliśmy badania na Wydziale Lekarskim od 1998 do 2000 roku, ankietując co roku 3-4 grupy studenckie (kilkadziesiąt osób).

riów do opanowania przedmiotu, pyta się o to łącznie. Może przecież być tak, że wykłady zostaną uznane za przydatne, natomiast seminaria za nieprzydatne – i na odwrót. Wiadomo przecież, że seminaria polegają na prowadzeniu zajęć metodą dyskusyjną (i ewentualnie referatową) mającą na celu aktywizację studentów, podczas gdy wykłady zakładają raczej ich bierność.

Wyraźną nieadekwatność można zauważyć w przypadku pytań np. o ćwiczenia, ich organizację i efekty (pyt. 10, 11 12), gdy zakład nie realizuje tej formy zajęć, tylko seminaryjną. W ten sposób ankieta skłania studentów do odpowiadania również na te pytania i oceny faktów, który w ogóle w praktyce zakładu nie mają miejsca, a są wliczane w jego średnią.

Ażeby nie występowała tego typu deformacja należałoby zastosować wstępnie pytanie filtrujące, dotyczące rodzaju zajęć (wykłady, ćwiczenia, seminaria, ew. inne formy), pozwalające ustalić, które z nich są faktycznie prowadzone.

Istotną rzeczą jest problem nakłonienia ludzi do wypełnienia i oddania ankiety. W dyskusji zwracano wielokrotnie uwagę na „niereprezentatywną próbkę”, tj. bardzo niski odsetek zwrotów i ich przypadkowość, co jak wiadomo wydatnie zniekształca ocenę poszczególnych zakładów, m.in. jest to powodem, że ostateczny wynik jest mało wiarygodny.

Z wypowiedzi studentów na Radach Wydziałów wynikało, że w ich odczuciu ankieta nie spełniała warunku bezpieczeństwa, tzn. w niektórych przypadkach funkcjonował stereotyp, że jej wypełnienie może im zaszkodzić. Być może nie była zagwarantowana nawet urna, do której bezimiennie wrzucaliby kwestionariusze. Inne powody braku zaangażowania mogły wiązać się z postawą wobec treści pytań: część studentów mogła uznać, że pytania nie są trafne, tzn. nie odnoszą się do istoty jakości procesu dydaktycznego, lub, że nie są adekwatne, tzn. są niewłaściwie postawione. Dalszych źródeł można by szukać m. in. w tym, że takie badanie realizowane dopiero po roku obniża zainteresowanie studentów przedmiotem, który mają już za sobą. Za zebranie ankiet czyni się odpowiedzialnymi starostów grup, żądając aby w krótkim terminie dostarczyli ankietę.

W ostatecznym rachunku o powodzeniu reprezentatywności badania decyduje procedura zbierania ankiet. Wydaje się, że można by zaproponować różne warianty, np.: – ankiety zbiera przy użyciu urny prowadzący zajęcia po ich zakończeniu, lub starosta po zakończeniu zajęć przed rozejściem się grupy.

Krótko mówiąc, ażeby spełnić odpowiednie warunki do przeprowadzenia badań muszą być zrównoważone cele „układających ankietę” z potrzebami

„wypełniających ankietę” i ich reakcjami. Studenci muszą być przekonani, że wypełnienie ankiety w aspekcie wyrażenia przez nich opinii o jakości procesu dydaktycznego będzie miało na niego wpływ.

Średnia obliczona z pytań nie spełniających warunku trafności, tj. drugorzędnych merytorycznie, obniża wartość realizacji celu. Matematyzacja wyników może prowadzić do zniekształceń, jeśli stanowi cel sam w sobie. Wiedzą o tym socjologowie, bo sami nieraz padają ofiarą takiej tendencji.

Istotną rzeczą jest średnia jako układ odniesienia. Uwzględniając specyfikę procesu dydaktycznego w Akademii Medycznej można by rozważyć rozdzielne jej obliczanie dla przedmiotów klinicznych i przedmiotów nieklinicznych. W tym drugim wypadku przedmioty humanizujące mogłyby stanowić podgrupę.

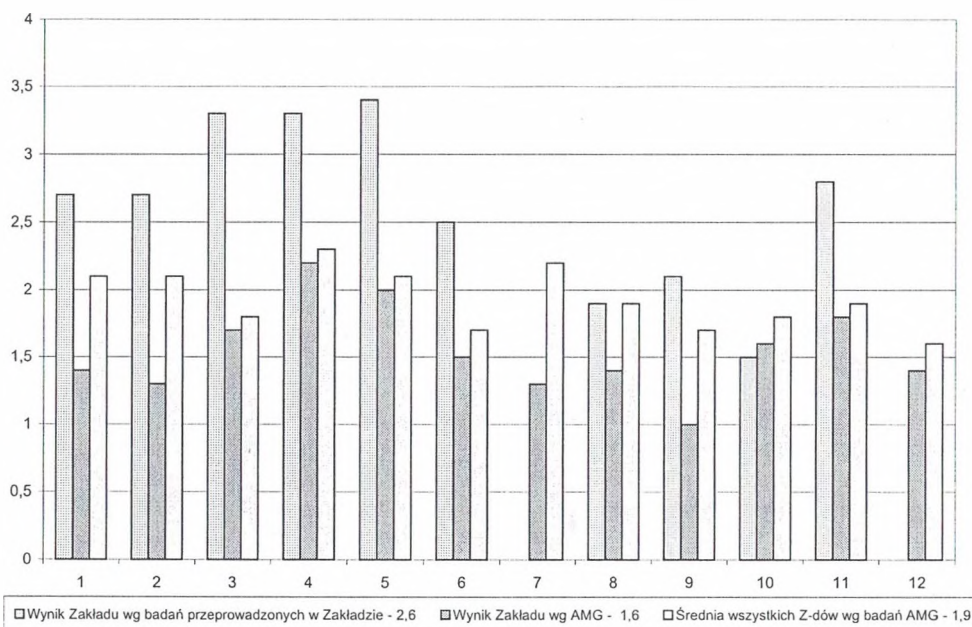
Uzyskane przez nas wyniki w 2000 r. wykazują na ogół wyraźnie wyższą akceptację studentów niż by to wynikało z ankiet przeprowadzonych przez dziekanat. Podobnymi spostrzeżeniami dzielili się w rozmowach nieformalnych ze mną pracownicy innych zakładów.

Chciałbym jeszcze krótko ustosunkować się do zaprezentowanej 15 marca br. na Radzie Wydziału ankiety studenckiej. Wydała mi się ona ambitnym przedsięwzięciem, zwłaszcza ze względu na interpretację wyników (brak otrzymania ankiety do ręki utrudnia bardziej miarodajną opinię). Z jedną tendencją jednakże trudno byłoby mi się zgodzić, mianowicie umniejszeniem znaczenia przedmiotów teoretycznych w porównaniu do praktycznych. Nie ulega bowiem kwestii, że poznanie w ramach teorii mechanizmów i praw rządzących organizmem oraz jego reakcjami stanowi fundament medycyny. Nie można tutaj zastosować „drogi na skróty”.

Na zakończenie pozwolę sobie przypomnieć, że ankieta jako narzędzie jest zawsze tylko funkcją założonej koncepcji i celów badań, a sztuka polega na przełożeniu ich na język pytań kwestionariuszowych. Nigdy więc nie jest, jakby się potocznie wydawało, „zwykłym zestawem pytań”. Skądinąd nawet najlepiej ułożona będzie budzić wątpliwości dotyczące związku między standardem wymagań zakładu a oceną. Ale to już temat do osobnej dyskusji...

prof. Marek Latoszek

Wyniki własne Zakładu na tle Ankiety AMG 1999/2000
socjologia medycyny - III rok Wydz. Lekarski

Pytania 7. nie wykorzystano w Zakładzie. W Zakładzie pytano osobno o wykłady (pyt. 8) (osobno o seminaria). Pytano wyłącznie o zaliczenie na ocenę (pyt. 9), ponieważ nie ma egzaminu. W pytaniu 10. zamieniono ćwiczenia na seminaria (Zakład nie prowadzi ćwiczeń). W pytaniu 11. organizację ćwiczeń zamieniono na organizację seminariów. Zakład nie realizuje ćwiczeń w znaczeniu klinicznym (pyt. 12) (Zob. moja wypowiedź Ankieta 2000 AMG z 1996 r. nt. warunków efektywnego nauczania socjologii medycyny i badań socjomedycznych w aspekcie praktycznym).

GDAŃSK BYŁ PRZES DWA DNI STOLICĄ POLSKIEJ KARDIOCHIRURGII

W dniach 19–20 stycznia 2001 r. odbyły się Trzecie Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne, zainicjowane przed trzema laty i organizowane co roku w styczniu przez Klinikę Kardiochirurgii AM w Gdańsku.

Przez dwa dni w hotelu Marina toczyły się sesje naukowe z udziałem przedstawicieli wszystkich polskich ośrodków kardiochirurgicznych i gości zagranicznych. Obecny na otwarciu obrad prorektor ds. nauki naszej Uczelni, prof. Roman Kaliszan podkreślił znaczenie i rangę Gdańskich Spotkań Kardiochirurgicznych oraz wysoko ocenił wkład w naukowe życie naszej Uczelni i pozycję Kliniki Kardiochirurgii w rankingu ośrodków krajowych. Szczególną uwagę poświęcił osiągnięciom naukowym zespołu Kliniki, wśród których przyjęcie przez KBN do realizacji czterech projektów badawczych daleko wykracza poza średnią spotykaną w innych jednostkach Uczelni. Osiągnięcia te oparte są na badaniach klinicznych, które można było zaplanować i realizować dzięki dokonaniom w ostatnich latach ogromnemu skokowi w ilości i jakości wykonywanych operacji. Efektywność pracy klinicznej i jej wyniki można porównywać z dobrymi ośrodkami zagranicznymi, przy czym duża ilość operacji służąc zaspokojeniu potrzeb leczniczych regionu, umożliwia prowadzenie badań klinicznych opartych o odpowiednią populację leczonych chorych.

Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne stały się ważnym wydarzeniem, wysoko ocenianym przez przedstawicieli polskiej kardiochirurgii. Wzięli w nich udział przedstawiciele wszystkich liczących się polskich ośrodków kardiochirurgicznych i zaproszeni goście zagraniczni: prof. Hartmut Oster z Niemiec, prof. Ottavio Alfieri z Włoch i prof. Erik Jansen z Holandii. W sesjach naukowych brali również udział anestezjologowie i kardiologowie naszej Uczelni oraz współpracujący na co dzień z naszą Kliniką ordynatorzy i lekarze oddziałów kardiologicznych Trójmiasta i całego regionu. Dorobek naukowy konferencji jest publikowany co roku w postaci pełnych tekstów prac w specjalnym suplemencie *Kardiologii Polskiej*.

Kardiochirurgowie polscy mają okazję spotykać się jedynie przy okazji dorocz-

nych kongresów Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego i zjazdów Towarzystwa Chirurgów Polskich, więc zrodzony w Gdańsku przed trzema laty pomysł zorganizowania corocznej konferencji i wymiany doświadczeń we własnym gronie spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem wszystkich ośrodków kardiochirurgicznych.

Trzecie Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne poświęcone były najnowszym tendencjom techniki operacyjnej i opieki po operacjach serca, oraz perspektywom rozwoju Kardiochirurgii. Sesjom naukowym towarzyszyła prowadzona na żywo z sal operacyjnych Kliniki transmisja z operacji, wykonywanych przez gości zagranicznych. Transmisja przeprowadzona została dzięki wielkiej uprzejmości i uczynności Gdańskiego Ośrodka Telewizyjnego i Telekomunikacji Polskiej. Jej nienaganny poziom techniczny zrobił wielkie wrażenie na gościach, również zagranicznych. Uczestnicy mieli okazję oglądać i komentować operację pomostowania tętnic wieńcowych bez użycia krążenia pozaustrojowego, wykonaną przez kardiochirurga z niemieckiego ośrodka, utrzymującego ścisłe kontakty z ośrodkiem poznańskim dr. Hartmuta Ostera z Rotenburga. Operacje takie wykonuje się rutynowo w Gdańsku, ale pokaz w zagranicznym wykonaniu dostarczył zaproszonym uczestnikom konferencji materiału do interesującej dyskusji.

Prawdziwym wydarzeniem była operacja naprawy niedomykalnej zastawki mitralnej, wykonana oryginalną, własną metodą przez prof. Ottavio Alfieri z Mediolanu. Jest on uznanym autorytetem światowym i wynalazcą nowej, uznanej na świecie techniki operacyjnej plastyki zastawki mitralnej. Profesor Alfieri odwiedzał wielokrotnie Gdańsk i wykonywał tu liczne operacje przed kilkunastu laty, a jego wizyty przyczyniły się istotnie do rozwoju gdańskiej kardiochirurgii. Z wielkim zadowoleniem komentował obecnie wielki postęp dokonany w ostatnich latach w naszej Klinice, w której osiągnięto ilość i wyniki wykonywanych operacji absolutnie porównywalne z czołowymi ośrodkami europejskimi. Spotkanie z prof. Alfierim posiadało duży ładunek emocjonalny i udowodniło, że nasza wzajemna sympatia nie osłabła mimo

upływu lat. Otwierają się obecnie możliwości nawiązania ściślejszej współpracy z Mediolanem. Przyczyni się ona do doskonalenia naszych umiejętności, wdrażania nowych technik operacyjnych i dalszego podnoszenia poziomu i znaczenia gdańskiego ośrodka kardiochirurgicznego, który już obecnie plasuje się w ścisłej czołówce krajowej.

Jesteśmy dumni, że Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne ugruntowały swoją pozycję w kalendarzu krajowych wydarzeń naukowych. Jest to bardzo potrzebne forum wymiany doświadczeń naukowych i klinicznych, dające okazje bezpośredniego kontaktu z osiągnięciami kardiochirurgii polskiej i światowej, oraz bardzo potrzebnych i ważnych spotkań towarzyskich, których w naszym aktywnym życiu chirurgicznym tak bardzo brakuje. Tym razem głównym akcentem towarzyskim była wspólna wieczorna wizyta w Gdańskim Oddziale Muzeum Narodowego, gdzie po pięknym przedstawieniu przez p. Kustosz historii szacownego gmachu zwiedzono część ekspozycji: goście mieli okazję podziwiać słynny tryptyk Memlinga i imponującą kolekcję ikon. Następnie odbyła się niezwykle uroczysta kolacja w długiej sali zabytkowego refektarza. Ten uroczysty wieczór zaszczytlił swoją obecnością rektor prof. Wiesław Makarewicz i prorektor prof. Roman Kaliszan. W swoim wystąpieniu JM Rektor bardzo wysoko ocenił inicjatywę zorganizowania Gdańskich Spotkań oraz podkreślił wolę władz naszej Uczelni w utrzymaniu wysokiego poziomu Kliniki Kardiochirurgii, której duży dorobek kliniczny stanowi podstawę liczącej się pozycji naukowej. Bardzo specyficzny epilog późnego wieczoru, który zbliżył szczury łądowe do morskiego charakteru naszego miasta stanowiła wizyta w autentycznej tawernie żeglarskiej, połączone ze zbiorowym śpiewaniem szantów i konkursami żeglarskimi.

Już wkrótce, w pierwszych dniach czerwca br. Klinika Kardiochirurgii AMG po raz drugi organizuje 5 Konferencję Baltycką, wydarzenie międzynarodowe, odbywające się od 10 lat pod auspicjami Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk, dzięki inicjatywie prof. Felixa Ungera z Salzburga. Dotychczasowe "Baltic Sea Conference on Cardiac Interventions" odbywały się co dwa lata, kolejno – w Rydze, Gdańsku, Wilnie i Tallinie. Spodziewamy się liczego udziału kardiochirurgów, kardiologów i anestezjologów z Europy i USA.

dr med. Lech Anisimowicz
adiunkt Kliniki Kardiochirurgii
AM w Gdańsku

BAL KARDIOLOGA 2001

Dnia 17 lutego 2001 roku Hotel „Mari-na” w Jelitkowie gościł liczne grono lekarzy na dorocznym „Balu Kardiologa”.

Honory gospodarza w niezwykle ciepły i pełen uroku sposób pełnił prof. Grażyna Świątecka. Obecność znakomitych gości dodała splendoru imprezie. Na bal przybyli JM Rektor prof. Wiesław Makarewicz, marszałek Sejmiku Samorządowego, Jan Zarębski i przewodniczący Rady Miasta Sopotu, Wiczesław Augustyniak – obaj panowie z małżonkami. Był też prezes Klubu Biznesu Edward Lipski.

Wśród uczestników dostrześliśmy nie tylko kwiat pomorskiej kardiologii, ale także sponsorów z kraju i za granicą, prezesów wydawnictw, dziennikarzy. Przyjechali też szefowie zaprzyjaźnionych klinik z głębi kraju: profesorowie Franciszek Walczak, Fryderyk Prochaczek i Jacek Kubica.

Uroda, podkreślona wykwinnym makiżażem i wytwornymi kreacjami, czyniły mi większość żon i narzeczonych pewnymi kandydatkami do miana królowej balu oraz nienaganne maniery, smokingi najelegantszych panów to wrażenia, które nie od dzisiaj dominują na balach kardiologów.

W walcu inauguracyjnym bal pierwszą parę tworzyli kierownicy I i II Kliniki Cho-

rób Serca. Potem dominowały rytmy bardziej nowoczesne. Taneczne melodie poruszały czułe struny nie tylko u najmłodszych uczestników balu, choć do trzymanie kroku orkiestrze przewyższało niejeden test wysiłkowy.

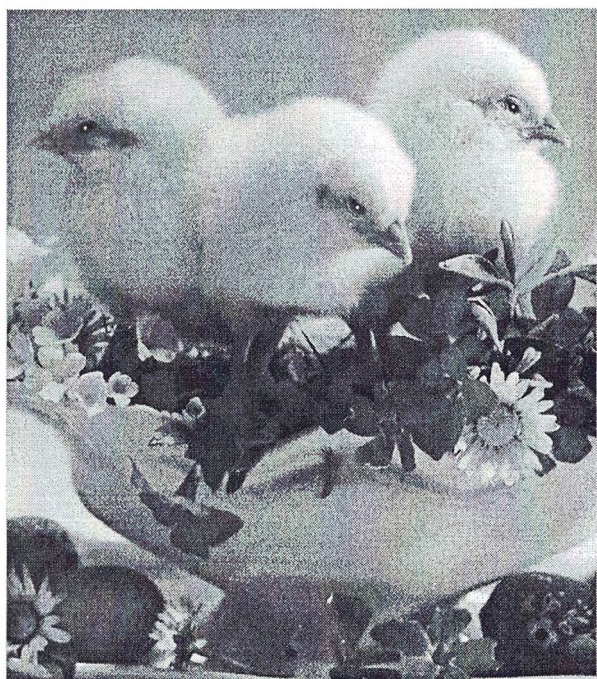
Ciesząca się zastąpienie dobrą stawą kuchnia „Mariny” i tym razem nie zawiodła nawet przedstawiających uciechy kulinarne ponad przebywanie na parkiecie, zapewniającym bliski kontakt nie tylko z własnym partnerem w tańcu.

W przerwach główne role odgrywali sponsorzy. Statuetkę Stowarzyszenia „Sercu na Ratunek” przyznano prezesowi Jerzemu Majewskiemu z International Paper z Kwidzyna.

Powiększeniu funduszy na remont i wyposażenie Kliniki służyła ciesząca się dużym zainteresowaniem aukcja dzieł sztuki oferowanych przez trójmiejskich artystów plastyków. Zebranych najbardziej przypadła do gustu kolekcja obrazów z pejzażami nadmorskimi Henryka Baranowskiego i piękne akwarele przedstawiające chaty kaszubskie. Niestety, niektóre ceny tych obrazów ostudziły entuzjazm potencjalnych nabywców i jednocześnie niedosłych sponsorów.

Bal trwał do białego rana, a w powszechnej opinii przyczynił się do jeszcze większej integracji różnych pokoleń pomorskich kardiologów.

Tomasz Gorczyński

Pionierska operacja w AMG

SERCE BĘDZIE BIĆ RYTMICZNIE

Pionierski zabieg ablacji trzepotania przedsionków odbył się 7.03. w II Klinice Chorób Serca Akademii Medycznej w Gdańsku. Dzisiaj (8.03.) lekarze przygotowują się do kolejnych dwóch.

Wykonanie niecodziennego zabiegu ablacji możliwe było dzięki systemowi CARTO, unikatowej aparaturze, w którą wyposażono II Klinikę Chorób Serca AMG.

Zabieg polega na usunięciu podłoża arytmii serca przy użyciu elektrod wprowadzanych do serca przez żyły i tętnicę. Technika ta umożliwia precyzyjne zlokalizowanie podłoża powstawania zaburzeń rytmu serca, a następnie ich zniszczenie.

– Dzięki temu możliwe jest trwałe wyleczenie wielu pacjentów z wrodzonymi lub nabytymi chorobami powodującymi napady arytmii, np. trzepotanie przedsionków – informuje prof. Grażyna Świątecka, kierownik II Kliniki Chorób Serca AMG. – Sprzęt który otrzymaliśmy pomoże wyeliminować konieczność przewlekłego leczenia i wielokrotnych hospitalizacji chorych. Zwiększymy skuteczność do tej pory wykonywanych ablacji oraz zaczniemy wykonywać zabiegi, których nie mogliśmy wykonywać do tej pory.

Aparaturę za 700 tys. zł klinika otrzymała z Narodowego Funduszu Ochrony Serca. Podobny sprzęt dotarł dotychczas jedynie do szpitali w Warszawie i Katowicach.

(Iem) Dziennik Bałtycki 8.03.2001

WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA

WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA OFERTA INDYWIDUALNA DLA PRACOWNIKÓW AMG

KONTA OSOBISTE

Konta osobiste są podstawowym produktem oferowanym klientom indywidualnym. Wielkopolski Bank Kredytowy SA posiada obecnie w ofercie 3 rodzaje kont osobistych – Konto WBK, Konto WBK 24 oraz Konto WBK Prestiż.

Dla pracowników Akademii Medycznej proponujemy specjalne warunki otwarcia i prowadzenia rachunków osobistych oraz zniżki cenowe:

- Przy otwarciu rachunku jedną z kart WBK SA: VISA Electron lub Maestro posiadacz konta i współposiadacz lub inny użytkownik konta otrzyma **bezpłatnie**.
- Wypłaty w bankomatach WBK SA kartami WBK SA Maestro, WBK SA VISA Electron, WBK SA VISA Electron Young oraz Euro<26 WBK SA są **bezpłatne**.
- Pakiet WBK 24 daje możliwość dostępu do konta przez całą dobę.

WBK 24 to pakiet 3 usług:

- WBK24 telefon – dostęp do rachunków klienta za pomocą telefonu,
- WBK24 Internet – dostęp do rachunków klienta za pomocą Internetu,
- WBK24 sms – dostęp do rachunków poprzez telefon komórkowy.

Zlecając Bankowi regulowanie swoich stałych, terminowych zobowiązań płatniczych (np. czynsz, energia, telefon, spłata kredytu), uwalniają się Państwo od pamiętania o terminach płatności, uzyskując jednocześnie prawo do krótkoterminowego debetu w wysokości 300 zł.

Oprocentowanie rachunku osobistego – od 7,5% do 9%.

Nadwyżki finansowe mogą Państwo ulokować na niezwykle atrakcyjnie oprocentowanych lokatach terminowych

(m.in. Lokata Impet 6-miesięczna z oprocentowaniem zmiennym 17% lub stałym 16,5%).

KREDYTY HIPOTECZNE

Bank udziela kredytów na zaspokojenie wszelkich potrzeb mieszkaniowych: zakup, budowę lub remont domu lub mieszkania, zakup działki, przebudowę, rozbudowę domu lub mieszkania, a także na spłatę kredytu mieszkaniowego zaciągniętego w innym banku.

Bank udziela kredytów w złotych polskich oraz w walutach obcych. Proponujemy Państwu bardzo atrakcyjne warunki kredytowania – m.in.: okres kredytowania do 25 lat, minimalny wkład własny 20% lub 0%, oprocentowanie już od 17,60%, brak prowizji za wcześniejszą spłatę kredytu (przy oprocentowaniu zmiennym).

Dla pracowników AMG proponujemy kredyt hipoteczny na atrakcyjniejszych warunkach – obniżenie prowizji do 1,1% (standardowa prowizja 1,5%).

KARTY KREDYTOWE DLA PRACOWNIKÓW AMG

Karta kredytowa WBK SA VISA Classic oraz Karta kredytowa WBK SA VISA Gold są międzynarodowymi kartami płatniczymi, przeznaczonymi dla klientów indywidualnych.

- Karta kredytowa, jak i powiązany z nią limit kredytu przyznawane są na okres 1 roku.
- Używając kart kredytowych WBK można **skorzystać z nie oprocentowanego kredytu przez okres do 51 dni!**

- Minimalna kwota do zapłaty, którą klient jest zobowiązany comiesięcznie spłacić wynosi tylko 5% kwoty zadłużenia (nie mniej niż 50 zł)

O karty kredytowe WBK SA VISA Classic i WBK SA VISA GOLD wnioskować może każdy, bez względu na to czy jest klientem WBK SA, czy nie korzysta dotychczas z usług WBK SA.

Opłaty za wydanie kart dla pracowników Akademii Medycznej:

- opłata za wydanie Karty WBK SA VISA Classic – 29 zł (opłata standardowa wynosi 58 zł)
- opłata za wydanie Karty WBK SA VISA GOLD – 110 zł (opłata standardowa wynosi 220 zł)

W przypadku dużej liczby pracowników zainteresowanych otrzymaniem karty kredytowej

- WBK SA wyda karty **bezpłatnie**.

Osoby wnioskujące o wydanie karty kredytowej powinny osiągać dochód netto min. 1.500 zł.

W przypadku pracowników Akademii Medycznej wymagany dochód netto to 1.200 zł.

Uwaga: dodatkowe ulgi otrzymają osoby otwierające Konto WBK24 oraz Konto Prestiż.

BANKOMAT

WBK

Wielkopolski Bank Kredytowy SA
Oddział Gdańsk
ul. 3 Maja 3
80-958 Gdańsk
tel. 308-20-00
fax. 302-19-08

WBK